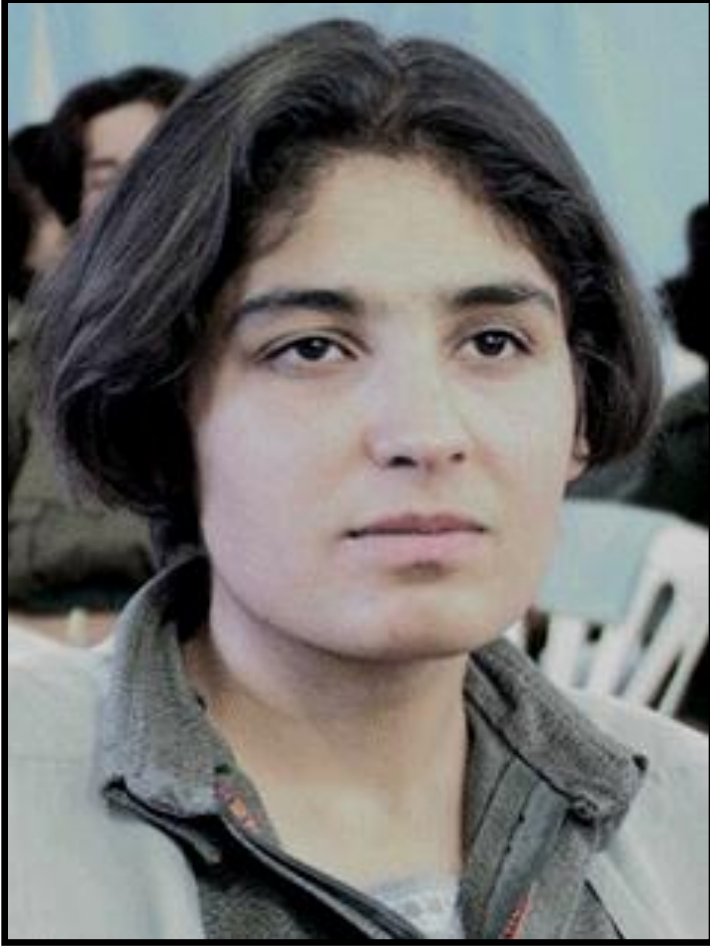

**ŞEHİT VİYAN
MEKTUPLARI-RAPORLARI
KONUŞMALARI**

“Fedailik sadece Zilan ve Sema yöntemiyle değildir, yaşam, kararlılık, öncü olmak, savaş taktiklerini uygulamak, ideolojik ve felsefi anlamak, dürüst yoldaşlık ilişkisi, tereddütsüz hedefe yönelmek, yaratıcılık ve kesin başarıya kilitlenmektir. Şunun inancındayım ki yoldaşlarım nasıl geçmiş süreçte bu gerçeğe sahip çıkmışlarsa şimdi de bütün yetersizliklerine rağmen bu gerçeğe sahip çıkacaklardır.”

MEKTUPLARI

Sevgili Yoldaşlara!

Önderliğin esaret altına alınışının yedinci yılından sekizinci yılına girişı olan 15 Şubat'a bir ay kalırken, şimdiden yüreğim bir volkan gibi kaynamakta ve patlamak için bir fırsat aramakta. Doğada da bir sürü olay volkan gibi patlamak için hep uygun zamana ihtiyaç duyarlar. Tıpkı bir meyve ağacı gibi. Bir meyve olgunlaşana kadar dalından kopmamak için zamanla yarışa girer ve vakti gelene kadar bekler. Böyle olmazsa meyve, meyve olmaz. Varlığındaki inceliği, nazikliği ve canlılığı ispat edemez. Volkan da böyledir. Meyve ağacı güzelliğini, renkliliğini bir elmada, narda ve birçok meyvede ürün olarak, emek vermiş yetiştiricisine sunar. Yine Volkan da nereden, ne zaman ve nasıl patlayıp öfkesini göstereceğini, Ehrimanlar ve vefasız insanların cezasını nasıl vereceğini bilir.

Yoldaşlar, Dostlar Ve Acı Çeken Kadınlar!

Sizler için de birkaç değerlendirme yapmak istiyorum. Üzülmeyin, halay çekin! Biliyorsunuz ki ben halay çekmeyi çok seviyorum. Halay çektiğim zaman kanatlanıp uçtuğumu hissediyorum.

Ben doğanın bir çocuğu ve evrenin küçük bir parçası olarak söylüyorum ki; kutsal bir yaşamın kanun ve ölçülerini yerine getirmek ve yaşamıma anlam vermek istiyorum. Ben de bir meyve ağacı gibi acı çeken halkıma ürün verme zamanına geldiğime inanıyorum. Elleri havada kalmış çocuklara ve boğulmuş hayallere bir umut olmak istiyorum. Az da olsa acı çeken kadınların özgürlük molekülünü geliştirmek için bir

atom olmak istiyorum. En önemlisi de İmralı Adası etrafındaki mumlar içinde bir mum olmak istiyorum.

Size şunu belirtmek istiyorum ki artık egemen devlete, yalancı ve zalim erkeğe bir cevap vermenin zamanı gelmiştir. Bunun için 15 Şubat gecesini içimdeki kin ve nefreti bir volkan gibi patlatarak bunların cezalandırılacağı bir geceye dönüştürmek istiyorum.

15 Şubat gecesini için Mazlum DOĞAN, Zekiye ALKAN, Berivan, Ronahi, Rahşan, Sema, Fikri BAYGELDİ ve zincirin son halkası olan Serdar ARI'nın bedenindeki ateşi yüreğimde hissetmekteyim. “Ya özgür bir yaşam ya da onurlu bir ölüm!” “Bijî Rêber Apo” sloganları kulaklarımda çınıyor, beynimde üst üste yankılanan ses dünyaya sesleniyor. Bu ses amaca kilitlenişimin sesi olup, eylemdeki amacımın başarısını yüzde yüz garantiliyor. İçimde Sema ve Serdar'ın alevleri gürleşirken, hiçbir zaman Başkan Apo'nun etrafındaki ateşin soğumasına izin vermeyeceğim. Çok zorlu geçen bir kış içinden bedenimdeki ateşin acısıyla mesaj vermek ve çağrıda bulunmak istiyorum. Bu mesajım özgürlük mesajıdır. Hepinizi Başkan Apo'yu korumaya, başarıya ulaşmak için eylem ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.

Selam ve saygılar

15. 01. 2006

(Başkan Apo'ya hücre cezasının verildiği gün)

Tüm Değerli Yoldaşlara!

PKK’de en büyük eylem, sözüne sahip çıkmaktır. Bilin ki bir yerde söz anlamını yitiriyorsa orada gaflet, vicdansızlık ve ahlaki çöküntü vardır. Böyle bir durumun sonucu da kesinlikle ihanettir. Kürt halkı, kadın, PKK ve Başkan Apo sürekli sırtlarından hançerlenmişlerdir. Tüm fikir, duygu, şiir, şarkı ve tartışmalarda büyük bir acıyla bunlardan bahsedilir. Her zaman direniş iradesi, mücadele ve ihanet yan yana yürümüşlerdir. Tıpkı Ehriman ve Ahura Mazda arasındaki savaş gibi sürekli bir çatışma içinde olmuşlardır. Zerdüşt diyor ki; “ Bu savaşta her ne kadar zorlu da olsa başaran Ahura Mazda’nın ışığıdır, şu şartla; iyi düşün, güzel konuş ve doğru yap.” Ta ki çağdaş Ahura Mazda’nın fikirleri başarıyı elde edene kadar.

Daha önceki yazımda belirttiğim gibi uzun süren bir yoğunlaşmanın sonucunda eylemimi 15 Şubat gecesi yapmayı kararlaştırmıştım. Bir kadın ya da bir Kürt olarak, Başkan Apo’nun esaret altına alınışının 8. yıldönümüne bir kez daha böyle girmek ve çarmıhı bir kez daha görmek istemiyordum. Kış koşullarında partinin Ehrimanların hedef ve mevzilerine ulaşmasının biraz zor olduğunu biliyorum. Ehrimanlar da gün geçtikçe gözümüzün önünde halkımın yüreğini, beynini ve bedenini yiyor ve bu tehlikeli bir durumdur. Bu da bir eylem yapmamı şart kılıyor. Canımı vermeden bir eylem gerçekleştirmeyi isterdim ama şuna inanıyorum ki, insan gerektiği kadar yaşamalıdır. Aynı zamanda söz anlamını yitirdiğinde sıra eyleme gelir, her eylem de sözün yeniden anlam bulması ve özgürlük umudunun güçlendirilmesi içindir. Bu sürekli beynimde yankılanan bir gerçektir. İçinden geçtiğimiz sürecin kaderi belirlenirken bir yandan Kürt özgürlük sorununun çö-

zümüne yönelik imkânlar ortaya çıkartıyor ama diğer yandan da bir o kadar Önderlik ve halk üzerindeki tehlikeleri artırıyor. Bu kadar imkân ve fırsat varken umutsuzluk ve karamsarlığın ihanet düzeyine ulaşması her geçen gün böylesi bir eylem gerçekleştirme ısrarını arttırmıştır.

Değerli yoldaşlar!

Bu kararım yeni değil. Temmuz ayında PKK ve YJA-STAR'a yazdığım raporlarda dile getirmiştım. Bu yeni bir karar olmayıp uzun süreye dayanmaktadır. 1999 yılından itibaren böyle bir karara ulaşmıştım. Bir yandan 1999'dan sonraki yılda hareketimizin içinde kaldığı sorunlu durumda kadın hareketinin ve örgütün yönetimine katılım gerekliliği vardı, diğer yandan ise siyasi ve teknik koşullar böyle bir eylemi yapmama imkan vermiyordu. Ama 1 Haziran hamlesinden sonra böyle bir fırsat elime geçti. İç ve dıştaki komplolara karşı ateşten bir çember yaparak, buz tutmuş yürek, beyin ve vicdanları eritmek için kadın hareketinin 1996-98 yıllarındaki gibi militanlara ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Yani sahte dostluğa ve yetersiz yoldaşlığa karşı yaşamda ve eylemde Zilan, Sema ve Serdar gibi cevap olmak gerekir.

“Neden böyle bir eylem yaptın?” diye beni eleştirebilirsiniz, ya da Rêber Apo böyle bir eylemi kabul etmeyebilir. Ancak anladığım kadarıyla Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin gelişiminde çözüm yolu ve gelişme bedelsiz olmamıştır ve olmaz. Bu, Apocu Hareket ve kadın özgürlüğünde vazgeçilmez bir yöntem olmaktadır. Ben de bir kadın militan olarak, bu yöntemi devam ettirmek istiyorum. HPG ve YJA-STAR'a gelişimle birlikte büyük bir aşk ve moralle böyle bir eylemi planlıyordum. İki ayrı yerde ya da iki ayrı hefte eylem yapmak istiyordum. Birincisi; Kürdis-

tan'da fahişeliğin ve köleliğin merkezinde, ikincisi; çeteleşmiş savaş devletinin yönetim merkezinde kendime zarar vermeden, Zilan ve Sema gibi eylemimle devleti sarsmak istiyordum. Bir yandan içinden geçtiğimiz kış koşulları, diğer yandan da arkadaşlarla yeteri kadar tartışma geliştirmeyişimden kaynaklı onları ikna edememiştim. YJA Star Konferansından sonra dağda da olsa böyle bir eylem yapma kararlılığına ulaştım. Bu yılki 15 Şubatı ağlama, çaresizlik ve umutsuzluk içerisinde değil aşkla, coşkuyla ve büyük bir inançla karşılamak istiyorum. Ancak burada üç noktadaki özlemimi dile getirmek ve sizinle bunu paylaşmak istiyorum. Birincisi; bu temelde kendime belirlediğim plana ve esas aldığım hedefe ulaşamadım ve istediğim gibi intikamımı alamadım. İkincisi; Kuzey Kürdistan halkını yakından göremedim ve doğasının güzelliğini görme özlemi içimde kaldı. Üçüncüsü; sadece bir anlığına bile olsa başımı Başkan Apo'nun omzuna dayayıp derin bir nefes çekmek isterdim. Her ne kadar bu yüreğimde bir hasret olarak kalsa da, buna rağmen sevinçliyim. Çünkü arkadaşlarımın benim yerime, hatta benden daha fazla bu günden sonra bunu gerçekleştireceğine inanıyorum.

Şüphesiz ki bir yönetici olarak yoğunlaşmak, kendini hazırlamak bu şekilde bir eylemi planlamak ve gerçekleştirmek zordur. Çünkü günlük olarak güçlü bir katılımı gerektiriyor. Ben, son güne kadar da çalışmalardan uzaklaşmadan katılma çabası içerisindeydim. Yalnız şunu kesinlikle biliyorum ki, son aylarda gerekli olduğu kadar arkadaşlara yardımcı olamadım. Bu nedenle arkadaşlardan özür diliyorum.

Selam ve saygılarımla
3.01.2006

Haftanın Alanının Tüm Savaşçı Ve Komutanlarına!

Bu alana gelişim uzun bir zaman olmadı. Burayı çok sevdim. Burada doğa sanki her zaman benimle konuşuyor gibi. Bu bana çok güzel ve çekici geliyordu. Bunlardan daha önemlisi fedakârlık ruhu, arkadaşların dürüstlüğü bana daha büyük bir huzur veriyordu. Burada ölümle her zaman alay eden bayan-erkek tüm arkadaşları çok sevdim. Buna rağmen nefret ettiğim, eleştirdiğim ve hep eleştirmeye devam edeceğim birçok şey var. Özellikle bazı kişilerdeki tereddüt, inançsızlık, şikâyetçilik, aşkın ve sevginin kirletilmesi, yani genelde geri kadın kişiliğinin tavırları, kendini beğenmiş feodal erkeklik burada bir kez daha beni içten yaraladı. Bazen kendimi ifade etme yöntemim ve üslubum sizi incitmiş olabilir, bu yüzden sizden özür diliyorum. Ama yine de geliştirici eleştirilerimin arkasında duruyorum. Eksik kalan eleştiri ve özeleştiriyaklaşımlarımıza yönelik eleştiriler, dedikodu kültürü, açık olmayan mücadele tarzı örgüt için bir dinamit gibidir. İnanıyorum ki her biriniz, her PKK'li kadro inançsızlık, kararsızlık ve ihanete karşı örgütsel yaşamın geliştirilmesi, korunması, yine insanın geliştirilmesi ve korunmasından kendini sorumlu görür. Eğer yerinde ve zamanında yaşamsal ve düşünsel bir emek verirsek başaramayacağımız ve sonuç alamayacağımız hiçbir şey yoktur. Çünkü tekrarlanan ve çözilemeyen örgüt yaşamının sorunlarının kaynağı, yine genelde Başkan Apo'nun özgürlüğüne ve Kürt sorununun çözümüne yönelik siyasi ve taktiksel eylemlerin tümünden başarılammamasının temelinde, kadronun kendini sorumlu görmemesi ve partileşmemesi vardır. Yani hiyerarşik mantığımız örgütü koruma ve geliştirmeyi sade-

ce küçük bir sınıfın ya da elit bir kesimin (yönetimin) görevi olarak görmektedir. Bunu söylediğim zaman sadece tek taraflı kadroyu ya da bireyi suçladığım anlamı çıkarılmasın. Çünkü kadro kadar örgütün de eksiklikleri ve zayıflıkları görülmektedir. Zaten her zaman temel formül (kişiliğin gelişimi örgütün gelişimidir tersi de doğru olmakla birlikte) ortaya çıkan sorunların, olay ve olguların ele alınmasında esas aldığım bir görüştür.

Bu temelde partileşmenin sırrı, kadronun başarısı sadece tek bir şeydir; o da örgütün tüm eksiklik ve yetmezliklerine rağmen örgüte karşı kendini sorumlu görmek ve kendini onun temel bir parçası olarak ele almak aynı zamanda da onu eleştirebilmek ve gelişimi için canı gönülden çalışma yapmaktır. Onun için her ne kadar zorlanma ve kırılmalar yaşasak da bu yaşamı ve örgütü kendi gözümüzden daha iyi korumalıyız. Çünkü bu örgüt, devletlerin ya da egemen sınıfın bir örgütü olmadığı gibi maddi ve manevi gücünü başka bir yerden alan bir örgüt de değildir. Bu örgüt, emekçi halkın alın terinden, binlerce yürekli ve sevdalı kız ve erkeklerin tatlı ve berrak kanından yaratılmıştır. Bu nedenle örgüte sahip çıkmak, halka ve şehitlere sahip çıkmaktır. Bu yaklaşıma sahip olan kişiler ahlâklı ve onurlu insanlardır. Bunun tersi ise ahlaksal bir çöküş ve büyük bir vicdansızlıktır. Bunun sonucu da Rezan ve Nujin gibi ihanete gidiyor.

Değerli yoldaşlar!

Bu eylemim sizi etkileyebilir ama sizden ricam duygusal bir temelde yaklaşmamanızdır. Benim için üzülmeyin. Çünkü 2006 yılı hamlesi hepimizden güçlü ve olağan üstü bir katılım istemektedir. Ben de bir kadro ve kadın militan olarak bu şekilde katılım göstermek ve hem dıştaki, hem de içteki komplolara me-

sajımı vererek, sesimi halkın eylemleriyle birleştirmek istiyorum. Derler ki “Zaman keskin bir hançer gibidir. Sen onu kesmezsen o seni keser” Hazırlık ve eğitim için bahara kadar fırsatınız var. Benden dolayı tek bir gün bile program ve çalışmalarınızı durdurmayın. Çünkü her biriniz kendinizi fedailik çizgisinde bahara hazırlıyorsunuz. Ben de sizden biriyim ve eğer şimdi- den başarabilirsem doğal militanlık görevimi yerine getirmiş olurum. Bu dönemin eylemi çok yönlüdür. Fedailik sadece Zilan ve Sema yöntemiyle değildir, yaşam, kararlılık, nc olmak, savaş taktiklerini uygulama, ideolojik ve felsefi anlamak, dürüst yoldaşlık ilişkisi, tereddütsüz hedefe yöneltmek, yaratıcılık ve kesin başarıya kilitlenmektir. şunun inancındayım ki yoldaşlarım nasıl geçmiş süreçte bu gerçeğe sahip ıkmışlarsa şimdi de bütün yetersizliklerine rağmen bu gerçeğe sahip çıkacaklardır. Ama şu da bir gerçek ki; biz kadro olarak geçmişte görevlerimizi tam olarak yerine getiremedik ve orta yolcu duruşumuzu aşamadık. Bundan dolayı bu eylemi gerçekleştirme kararlılığım- daki amaç, söylediklerimize yeniden anlam kazandır- mak ve kendini tekrarlayan sorunlardan kurtulmaktır. Elbette hiç yetersizlik olmasın demiyorum ama tekrar- lanması bir tehlikedir. Bu da kaynağını söyledikleri- mize inanmamak ve ikna olmamaktan almaktadır.

Eylemim her şeyden önce Başkan Apo ile yetersiz yoldaşlığımdan dolayı bir zeleştiridir. Apocu hareket içinde ve özellikle de kadın hareketi içinde zihin, vic- dan ve ahlak devriminin geliştirilmesinde az da olsa rolm oynamak istiyorum. Bu eylemimde gücümü Başkan Apo’nun savunması ve PKK ruhunun yeniden doğuşundaki ilhamdan alıyorum. Aynı zamanda bu eylemim Başkan Apo’ya, halka ve harekete yönelik topyekun saldırı ve komploya karşıdır. PKK’nin mar-

jinalleştirilmesi siyaseti ve Başkan Apo'suz Kürt sorununa çözüm yaklaşımının kabul edilmemesine dönük bir refleks olup, örgüt kadrosu ve Kürt militan kadınının direniş kültürünü yeniden göstermesidir.

Her arkadaş bu doğruları iyi bildiği için çok fazla uzatmak istemiyorum. Yalnız eksik kalan, bilinçle her zaman hissetmektir. Yani bildiğimiz ve yaptıklarımız arasındaki his köprüsünü güçlü kuramamaktır. Bunun için bildiğimiz şeyleri iyi uygulamıyoruz. Sonuç olarak son zamanlarda gerektiği kadar çalışma ve eğitimlere katılamadığım için özeleştirimi veriyor, sizlerden özür diliyorum. Yine hepinizi yürekten selamlıyor, tek tek kucaklıyorum. Unutmadan, özellikle aynı komisyonda bulunduğumuz arkadaşlardan da özrümü istiyorum. Ama onların da iyi bir şekilde çalışmalarında rollerini oynayacaklarına inanıyorum.

Selam ve saygılar
26.01.2006

Haftanın'deki YJA-Star Gücü Şahsında Tüm YJA-Star Güçlerine!

Genelde Kürt halkı, özelde de Kürt kadını özgür ve iradeli kimliğin yaratılmasında çok büyük bedeller ödemiştir ve hala ödüyor. Bundan sonra da bir kültür gibi tarihin günlerini nakşediyor. YJA-STAR Harekete üye olmak, benim için büyük bir gurur, azim ve onurdur. Çünkü her gün, içinde kutsal ruhlu insanlar kendini feda ediyor. Yaşayan arkadaşlarsa köleliğe karşı kendilerini güçlendirme çabasındalar.

YJA-STAR Örgütü binlerce güzel kızın kanlarıyla sulanmıştır. Kadının öz hareketidir, bu nedenle acı çeken kadınların umudu, kadın cesaretinin öncüsü olmaktadır.

YJA-STAR kadının cesaret tanrıçası ve yalancı, zalim erkeğin cezalandırılmasıdır.

YJA-STAR, özgürlük ve bağımsızlığını arayan kadının mekânıdır. Bu nedenle ister YJA-STAR içerisinde, ister başka bir kadın örgütlenmesi içerisinde olsun, her kadro kendini bu onurdan yoksun bırakmama, bunu hiçbir zaman inkâr etmemeli ve değersiz görmemelidir. Bu zeminden kaçanlar ya da anlam veremeyenler özgürlükten kaçtıklarını ve özgürlük mücadelesine anlam vermediklerini bilmelidirler. Çünkü biz Kürt kadını olarak gerilla saflarında inanç, irade ve kadının öz gücünü ortaya çıkardık. Bugün de bütün diğer kadın örgütleri Tanrıça Star ananın kucağında dünyaya geldi ve büyüdü. Hepimiz özgürlüğümüzün doğruluğunu arıyorsak Başkan Apo'nun perspektiflerini anlamalıyız ki şöyle diyor; "Herkes dağdan inse bile, kadın direnmeli ve özgürlüğünü aramalıdır" Bu hepimiz için uzun ve kısa zamanlı kendini örgütlemenin temel ilkesidir. Sırtımızı günlük yaşam tarzına,

genel hareketin taktik ve üstlenmesine dayamadan ya da ulusal sorunun çözümü ve sistemin içine girmeyi beklemeden bizim kadın özünü savunma konusunda şehirlerde de kadını geliştirmemiz ve onların savunma gücü olmamız gerekir. Dağda yerleşmeyi temel bir çalışma olarak ele almalı ve bütün boyutlarıyla kendimizi hazırlamalıyız. Bununla da dağlar nasıl ki Kürt halkı için kendini savunmanın ve işgalcilere teslim olmamanın mekânı olmuşsa, biz de aynı zamanda Kürt kadınları olarak dağları, kadının savunma kalesi yapabilmeliyiz. Aynı zamanda dağlar Rönesans ve bir grup öncü kadronun aydınlanma mekânı olurken, bu kadrolar örgütün ve toplum içerisinde örgütlendirilen kurumların doğrultusunu özgürlük ve bağımsızlık çizgisinde belirlemelidir. Yani YJA-STAR ve içten, gerçek özgürlüğü arayan kadınlar, uzun süreli Kadın Özgürlük İdeolojisinin savunma teminatı olmalı ve erkek egemenlikli sistemin bir mezhebi haline gelmemelidirler. Böyle olmazsa kendimizi kesinlikle erkeğin zalim ve yalancı sisteminin kapanından kurtaramayız ki, zaten bu sistemde kadının yararına olan hiçbir şey yoktur. Yani dağlar kadının sadece kendini kaba silahla savunduğu bir yer anlamına gelmiyor ve amacı da yalnızca ulusal sorunun çözümü değildir. Aynı zamanda dağlar kimlik sahibi kadroların ve kadın iradesinin geliştirildiği, kadın zihniyetinin aydınlatıldığı mekânlardır. Her birimiz dağlara böylesi bir anlam ve misyonu yüklemeyiz, yaşamda kişiliğimizi buna göre büyük bir coşku, iddia ve bilinçli bir kararlılıkla donatmaz aynı şekilde kölelik ve geriliklerimize ve yine erkeğin yalancı, kurnaz, ikiyüzlü egemenliğine karşı mücadele etmezsek, ulusal sorunumuzun çözülmesi mümkün olmayacaktır. Bakın, 2003-2004'te bölgedeki siyasi ortamdan faydalanmak ve çözüme adım at-

mak için elimize önemli imkânlar geçti. Fakat örgütün içindeki çete ve ihanet grubu buna engel oldu. Ve hareket olarak büyük bir tehlike ile yüz yüze kaldık.

Bu ihanetçi grup içinde bir grup kadın da vardı. Eğer bunlar özgürlük arayışçıları olup, biraz vicdanlı ve ahlaklı hareket etselerdi, etkilerini onlar üzerinde kullanıp böylesi bir ihanetin önünü alabilirdiler. Ama tersine içteki ihanet için büyük bir güç olup, ihaneti ileri bir düzeye ulaştırdılar. Apo'cu Hareket içinde gerek direnişte gerekse de ihanette kadının rolüne ilişkin birçok örnek var. En son örnek de Rezan ve Nujin olmuştur. Bu gösteriyor ki, böylesi durumlarda rolümüz ve misyonumuz belirleyicidir. Bunu kulağımıza küpe yapmalı, yüzeysel yaklaşmamalı ve unutmamalıyız. Çünkü 'Unutmak ihanettir'

Çok uzun yazmak istemiyorum. Çünkü Şubat ayında her bölgede kadro konferansları gerçekleşecek ve inanıyorum ki, bu konular üzerinde benim söyleyeceklerimden daha derin tartışacak, karar ve projeler çıkartacaklardır. Ama bu konferanslar için vasiyetim şu ki; kendimizi kandırmayalım ve yeni kararlar peşinde koşmayalım. Almamız gereken bir karar var. O da şudur: acaba özgürlüğün amaçlarına göre yaşıyor muyuz, yaşamıyor muyuz? Ya da Önder Apo'nun sorduğu gibi "Özgür kadın kimdir ve nasıl yaşar?" sorularına cevap vermemiz yürekten, bilinçli ve vicdanlı bir katılım göstermemiz yeterli olacaktır. Ondan sonra zaten amacında kararlı ve net olan nasıl mücadele edeceğini, nasıl savaşıacağını, nasıl örgütleneceğini bilir ve kendi sistemini yaratabilir. Bu çerçevede komuta, savaşçı -ister yeni ister eski olsun- bütün arkadaşların bu konferansı yüreklerini ve beyinlerini temizlemenin bir vesilesi yapacaklarını ümit ediyorum. Aynı zamanda iş başına gitme ve özgürlükten başka hiçbir

şey düşünmeyeceklerini, şikâyet etmeyeceklerini, cesaretlice başarı kararını alacaklarını umut ediyorum.

Çaba ve tecrübe sahibi olan eski arkadaşlar kendilerini nihilizmden kurtararak değer olduklarının bilinciyle hareket etmeli, özgürlük ve örgütle sözleşmelerini yenilemeliler. Yeni arkadaşlar da kendilerini çaresiz görmemeliler. Çünkü Özgürlüğün imkânları çok fazladır; yeter ki karamsarlık, gevşeklik ve duyarsızlığa düşmesinler, anlamak ve geleceğin kadroları olmak için Önder Apo ve kadından öğrenmelidirler. Kadını bir güç olarak görmeli, çabuk kırılmamalı ve geri adım atmamalıdır.

Biz kadınların her biri toplumdan çıkarak dağa gelmiş ve yaşamda özgürlüğü arıyoruz. Toplum içerisinde fahişelik, evlilik, intihar, okuma ve birçok farklı yol vardı, ama biz bilinçli ya da bilinçsiz bu yolları seçmedik ve bu yaşama katıldık. İşte bu noktada çok önemli bir çelişki var ki, çözülmesi gerekmektedir. Bu çelişkinin temelinde kaçış ve ihanet gerçekliği ya da yaşam içerisinde aşk ve sevgi adına kendini bir erkeğe ait kımlarken erkeği de kendine mal etmek vardır. Bazı arkadaşlar da ‘sevgi nedir ve nasıldır?’ diye bir arayışa girmiş olabilirler. Bazıları diyor ki “Bu yasak bir şeydir ve kendime bastırırsam iyidir, örgüt için çalışayım.” Bu kişilik devamında bu çelişkidenden kaçmaktadır. Bazıları da diyor ki; “Bir düzeyim var. Bir erkekle yaşayabilir, yüreğimde ve beynimde ona bir yer açabilirim, hem de Başkan Apo, halk ve kadın için çalışabilirim” Birçok yönüyle herkes böyle bir çelişkiyi yaşıyor. Başkan Apo’nun bu konuda görüşleri belli olmasına rağmen herkes kendine göre bir yöntemi esas almaktadır. Ben bunu temel ve önemli bir sorun olarak görüyorum. Bazı arkadaşların “Bu sorun sosyal reformdan sonra ortaya çıktı” biçimindeki değerlendiri-

melerine katılmıyorum. Çünkü bu toplumun ve insanlığın bir sorunudur. Bu nedenle bizim içimizde ideolojik bir sorundur. Eğer geçmişte kişilik çözülmüş olsaydı, sosyal reform etkili olmazdı. Böyle bir sorun olduğundan dolayı tasfiyeci ve ihanetçi grup bu konuyu kendilerine çalışma ve güç için kaynak haline getirdiler. Bu nedenle öncelikle Başkan Apo'nun ideolojisini ve felsefesini iyi anlayın. Çünkü bu felsefe aşkın ve sevginin kendisidir. Bu felsefede ait olmak, mal olmak, tapulamak yoktur. Bu nedenle bu konularda iyi tartışın ve özlü kararlar alın, tercih edin. Eğer bu noktada Başkan Apo'ya katılarak ideolojisini özümsersek, o zaman bütün diğer konularda kesin katılırız ve önümüzde herhangi bir engel kalmaz. Çünkü Başkan Apo'da "Savaşımızın özü, aşkın ve sevginin savaşıdır" diyor. Eğer bu gün kadın ve erkek kadrolar olarak çalışmalarımız yarı yarıya sonuç alıyorsa ya da hiç sonuç almıyorsa kaynağını bu sorunlardan alıyor. Bu nedenle biz aşk ve sevgiyle mücadele etmiyor ve gücümüzü amacın hizmetine koymuyoruz. Hala içimizde aşk ve sevgi bir tabu gibidir ve biz ona yabancıyız. Ya bir yasaklama ya da devrimden sonra yaşanacak bir konu olarak anlamışızdır. Tüm bu görüşlerin hepsi yarım ve yanlıştır. Bana göre de aşk ve sevgi bu yaşamda saklıdır. Bu da mücadele ve emekle görülebilir. Aşk ve sevgiyle yaşamamız için kendimize bir erkek bulmak ya da bir kadın bularak özelleştirmek şart değildir. Çünkü bir insan olarak da sevebilirsin. Çünkü biz kadın ve erkek olmadan önce insanız ya da çocuğuz. Aşkımız ve sevgimiz insan ve çocuk gibi temiz olsun. Hiçbirimiz aşk, sevgi ve duygularımızı bir kişiyle sınırlamalı ve esir düşürmemeli. Zaten benim için böyle bir süreçte bir erkek ya da kadın aramak, onu sevmekten bahsetmek bir gaflettir. Çünkü hâlâ

zihniyet devrimi, özelde de sevgi devrimi tamamlanmamıştır. Bu nedenledir ki, iki kişi arasındaki dar ilişki, sonuçta aşkı köleliğe götürmektir. Burada aşkın ve sevginin olmadığını söylemiyorum. Var ama insanda genel olmalıdır. Her kadın ve erkek için kabul ettiğim ölçüler var. Bundan dolayı herkesi sevememezlik edemem. Ama başka bir şey daha var, erkeği sevmek için koyduğum ölçülerin tümünü bir erkekte bulmam mümkün değil. Çünkü herkeste teslimiyet ve ihanete gitmek için zemin vardır. Bu nedenle diyorum ki, ne şekilde olursa olsun bir kişinin arayışında olmak gaflettir, kendini oyalamak ve zaman geçirmekten başka bir şey değildir. Bundan dolayı diyorum ki, bir erkeğe âşık olmadan önce, insanlığın, doğanın ve yaşamın aşığı olmalıyız.

Artık karar almanın, Başkan Apo'nun ideolojisini özümsemenin zamanı gelmiştir. Yüreğinde sadece bir erkeğin ya da bir kadının yeri olan birisinin bir halkın ve Önderinin yaşamasına yol vermesi mümkün değildir. Eğer yer verse bile bu güçlü olmayacak ve gün gelecek kopacaktır. Doğrudur, insan karşısındakinden etkilenir ve etkiler. Bu inkâr edilemez. Burada önemli olan savaşıma sanatıdır. Duygularından kaçmama fakat ona karşı da yenilmeme ve teslim olmamaktır. Öyle olursa karar sahibi ve istikrarlı bir kişilik çıkar. Bu da her gün kendini yenileyerek gelişir. Bu yönüyle beni yanlış anlamayın. Ve “Viyan arkadaş kişilik sorununu çözerek özgür bir kadın olmuştu.” Denilmesini istemiyorum. Şu bir gerçek ki, insan yaşadığı sürece mücadele etmeli, kişiliğinin küçülmesine ve köleliğe doğru gitmesine izin vermemelidir. Benimde bir kadın olarak geleneksel yanlarım var. Ancak duygularımdan kaçmamayı kendime her zaman esas aldım ve onlara hiçbir zaman yenilmedim, teslim olmadım. Aynı şekilde

m¼cadele içerisinde bir erkek arkadaş benden etkilendi ve bu onun m¼cadelesinde zayıflamasına neden olmuşsa kendime çok öfkelenmiş ve kendime karşı bir sorgulama içine girmişimdir. ¼nk¼ bir K¼rt, bir kadın olarak bir devrimciyi geliştirebilirim ama bir insanı m¼cadeleden uzaklaştırma hakkına sahip değilim.

Sonuç itibariyle bir kadın olarak Başkan Apo'nun gerçekliğine, halka, t¼m zg¼rl¼k¼ kadınlara ve siz sevgili yoldaşlara, Haftanın'deki kadın g¼c¼ne, YJA-STAR g¼lerine ve b¼t¼n m¼cadele eden yoldaşlarıma özeleştirimi veriyor, eğer bir eksikliğim olmuşsa ya da sizi ¼zm¼řsem hepinizden zr¼m¼ istiyorum. Burada mektubumun bu b¼l¼m¼ne son veriyorum. Kadro konferansının ve b¼t¼n m¼cadelenin başarıya ulaşacağına olan inancımla, hepinizi kadın duygularımla içten selamlıyor ve sizi tek tek p¼yorum.

Selam ve saygılarımla
27.01.2006

Karanlık Gecelerin Aydınlığı Başkan Apo'ya!

Senin ismini duyduğum ve tanıdığım günden beri yaşamı hissediyor, kim olduğumu ve nasıl yaşamam gerektiğini biliyorum. Yani fikirlerin beni bana tanıttı ve anlamlı yaşamayı öğretti. Özgürlüğün alfabesini bana öğrettin. Senin okulunda zorlanmalar yaşamışsam da hiçbir gün ikirciklik yaşamadım ve pişman olmadım. Çünkü ben okulunda anlamın, düşüncenin ve insanın gücünü keşfettim. Çok az da anladım ki, mümkün olmayan hiçbir şey yoktur. Ama insanın amacında ciddi olması, ona inanması ve ona ulaşması şartıyla. Bir kadın ve bir Kürt olarak özgürlük bana amaç oldu ve bu amaca yürekten inandım. Bunun için hasretle bir anlığına da olsa seni yakından görmek, kucaklamak, omzunda nefes almak sonra da özgürlüğe, kadın ve halkıma ilişkin yüreğimdekileri seninle tartışmayı isterdim.

Ancak 1998'deki içten ve dıştan geliştirilen kirli uluslar arası komplo, senin ve benim aramda bir ayrılık yarattı ve bu komplo benim gibi seni görmek isteyen binlerce arkadaşımın da umudunun arasına girdi. Esir alınışından sonra bende daha güçlü bir sarsılma gelişti ve yüreğimde karar ve özgürlük gücü daha da gürleştirdi. Seni görmenin özlemini ve umudunu hiçbir zaman yitirmedim. Seni her zaman yakından hissetmenin çabası içinde oldum. Bundan dolayı içimde her zaman seninle diyaloglar yaptım. Bir enerji ve ses gibi içime dolduğunu hissettim. Ve bundan ilham aldım. Birçok kez de rüyalarımın misafiri oldum ve bundan çok büyük bir mutluluk duydum. Ama gerçek şu ki, sana yönelik tüm duygu ve düşüncelerimi dile getiremiyorum. Ancak 1999 yılından sonra her zaman bir

gerçek beynimde yankılanıyordu. O da şudur; senin gibi büyük bir insanın esir alınışını kabullenemiyordum ve “o insan orayı hak etmiyor” diyordum. Şüphesiz bu esaretin, bir halkın Önderinin ve insanlık rehberinin tecride alınışının sorumlusu olarak yalnızca komplo içinde yer alan sahtekâr devletleri görmüyorum. Sahtekâr, ikiyüzlü, ihanetçi devletlerin ihaneti kadar benim ve diğer arkadaşlarımla zayıf ve yetersiz yoldaşlığımı da bu komploda sorumlu görüyorum. Bu yüzden halk ve özgürlük umutlarını size bağlayan kadınlar her zamanlar kendilerinden utandılar.

Bu gün de 15 Şubat 2006’da Reber Apo’nun esaret altına alınışının 8.yılına giriyoruz. Bununla birlikte uluslar arası komplo İmralı ve Kürt halkı üzerinde yeni ve tehlikeli bir süreç başlatmıştır. Reber Apo ve Kürt halkının barış ve demokrasi çabalarını boşa çıkarmak istiyorlar. Çok açık teslim olma ve Başkan Apo’dan vazgeçme çağrısı yapıyorlar. Bizi ehliileştirmek, Başkan Apo’suz, ideolojisiz, iradesiz bir yaşama alıştırmak istiyorlar. Bu nedenle bu gün Kürt halkı dünyanın dört bir yanında Başkan Apo’ya yönelik imha ve inkâr siyasetine karşı tepkilerini haykırıyor. Ben de sizin bir öğrenciniz olarak, meşru olmayan saldırılar karşısında bu yılın 15 Şubat’ında halkımın içinde size olan bağlılığımı yenilemek istiyor ve halkımın direniş eylemlerini gürleştirmek istiyorum. Bedenimin ateşiyle sınıflı toplum uygarlığının buz tutmuş yürek ve beyinlerine bir mesaj vermek, batının İnsan Hakları Mahkemesinin yalancılığını ve sahtekârlığını ortaya çıkarmak için tarihin adaleti önünde birçok insan gibi bir şahit olmak istiyorum.

Başkanıml! Gerçekleştirdiğim eylemin nedeni senin ve Kürt halkının üzerindeki komployu kabul etmemek ve egemen devletler tarafından size ve Kürt

halkına karşı uygulanan haksızlığa başkaldırmak içindir. Aynı zamanda yetersiz yoldaşlığımın bir özeleştirisi, halk ve tarih karşısında utanç duygusundan kurtulmak içindir. Bir tek kişi kalsak bile senin ideolojik çizginin ve felsefenin başarıya ulaşacağına dair iddialı ve inançlıyım. Birçok kişi senin şahsında ideolojik hattı yok edeceklerini düşünüp, söylemektedirler. Ancak ben bunu çok ciddiye almıyor, boş bir iddia olarak görüyorum. Çünkü sen artık milyonlarca insanın ve özellikle de kadınların yüreğinde, beyninde ve tüm hücrelerinde yer edinmişsin. Sen tarihe ve topluma mal oldun. Sen her zaman kadınının bağlılığını ve dürüst oluşunu bize tanıttın. Bugün tüm yetersizliklerimize ve zayıflıklarımıza rağmen özeleştirimini vermek, demokratik ve bilimsel sosyalizme ve yeni paradigmaya yönelik kararlılığımı göstermek istiyorum. Az da olsa iç gericilik ve dış saldırılara bir mesaj vermek istiyorum. Çoğu zaman şehit arkadaşlar gibi “keşke canımdan daha değerli bir şey olsaydı ve Başkan Apo’nun, halkımın ve ezilen kadınların yoluna feda edebilseydim” diyordum.

Sizin 1999 yılında esaret altına alınışınızdan sonra her zaman böyle bir eylem gerçekleştirme kararı beynimde vardı. Ancak koşul ve şartların uygun olmayışı ve özellikle sizin böyle bir eylemi kabul etmeyeceğinizi düşündüğümünden ben de yaşam içerisinde dürüstlük ve bağlılığımı size ifade etmek için mücadele ettim. Bugün de biliyorum ki, bu eylemimi kabul etmeyip eleştireceksiniz. Ama ben ne yapayım Başkanım? Bazıları âşık olup, el ele verip kaçıyorlar. Benim de âşık olmam bu şekildedir. Yüreğim siz olmadan, ülkenin çocuklarının yüzünde gülücükler olmadan huzur bulmuyor. Bu kararımı böyle bir süreç ve zamanda

sizden ayrı ve uzak geçen 8 yıl geciktirmiş olmamdan dolayı sizden özür diliyorum.

Çok inançlı ve umutlu olduğumu da söylemek istiyorum. Özellikle de PKK'nin Yeniden İnşa Komitesi-ne seçilmek için adımı dile getirdiğinizde ve beni sorduğunuzda, bana dünyanın en büyük onur ve armağanını verdiğinizi hissettim. Bunu büyük bir onur olarak görüyorum. Devamla perspektiflerinizde Güney devrimini kadın devrimi olarak adlandırmanız bende mücadeleye olan inancı geliştirdi. Şimdi de Güneyin içinde var olan bu ölüm sessizliğine karşı bir Güney kadını olarak yarattığınız çaba ve değerlerinize azda olsa bir cevap olmak istiyorum. Başarılı bir sonuç elde edeceğimden dolayı çok mutluyum.

Son olarak görüşme hasretimi, sevgilerimi ve selamlarımı siz emsalsiz insana sunuyorum. Başkanım bunu hiç unutmayın, sizi çok özlüyoruz, sizi çok özölüyoruz.

Selam, Saygı Ve Hasretimle
21.01.2006

Yurtsever Ve Direnişçi Kürt Halkına!

Tarih Kürt halkının kahraman ve fedai bir halk olduğunu ispatlamıştır. Tüm inkâr siyaseti, Araplaştırma, Türkleştirme ve Farslaştırmaya karşı tüm yetersizlikleriyle birlikte halkımız kendini korumayı bilmiş ve tarihten silinmemiştir. İşgalci devletler her zaman “Eğer siz Türkleşir, Farslaşır ve Araplaşırsanız, yurttaşlık ve bir yaşama hakkınız olur.” demişlerdir. Emperyalist devletler, Kürtleri siyasi çıkarları için nasıl, ne zaman ve nerede bir maşa gibi kullanacaklarını ve oyunu başarıya götüreceklerini sürekli düşünüyorlar. Kürt egemen sınıfları ya da işbirlikçi Kürtler de kendi dar parti, aile ve bireysel çıkarları için her zaman emekçi Kürt halkını satmak ve bunun üzerinden ticaret yapmak istemişlerdir. Kürt halkı öyle bir duruma gelmiştir ki, dünyanın hiçbir yerinde ve hiçbir tarihte onun gibi bir örnek görülmemiştir. Tecrit edilen ve yalnızlaştırılan bir halk olup, suçlu ve bozguncu bir kesim olarak görülmüştür. Bu durum beş bin yıldır yaşanmakta, bu duruma karşı da Kürt halkı binlerce savaş, kılıçtan geçirilme, ölme, kesilme, göç ettirilmeye karşı ancak kendilerini koruyabilmiş ve 21.yy.a gelebilmişlerdir.

Başkan Apo, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi otuz yıldır bu duruma müdahale etmiş ve Kürt halkını mücadele edecek bir düzeye ulaştırmış ve yalnızca kendini savunma, öldürme ve kırdırılmayı bir kader olmaktan çıkarmıştır. Şimdi de tüm dünyaya çağrı yaparak bu trajedisine son vermek istemektedir. Kendine çözüm, barış ve demokrasi elinin uzatılmasını istemektedir. Ama ne insan haklarını koruma adına hareket ettiğini söyleyen güçler, ne de Kürdistan’ı işgal eden devletler barış eline cevap vermemekle kalma-

yıp; sonuna kadar büyük bir vahşet, savaş ve baskıyla cevap vermekte, teslimiyet ve köleliği dayatmaktadır. Bu da uluslar arası komploya dahil olarak yeni bir konsept şeklinde sürmektedir. Bu yeni konseptin adı da bağımsız Kürdün iradesini kırma ve onursuzlaştırma. Kürt halkını inkâr etmediklerini söylüyorlar ama Başkan Apo'suz ve PKK'siz bir çözümü esas alıyorlar. Bir taraftan Başkan Apo'ya, gerillaya ve direnen halka saldırmaları, diğer yandan da kendine bağlı Kürtleri Ortadoğu Projesinin merkezine koyarak kendilerine bağlı, devlet ve statülerin garantisi haline getirmek istemeleri normal bir durum değildir.

Öyle görünüyor ki, 2006 yılı çok sıcak geçecek. Düşman topyekûn bir savaş ilan etmiş ve bunu şimdiden uygulamaya koymuştur. Bu temelde biz de Kürt halkı olarak her yönüyle çok yönlü ve güçlü bir mücadeleye yürütmeliyiz. 2006 yılı sadece kendini koruma yılı değil, Kürt sorununda çözümü geliştirecek bir yıl olacaktır. Herkesin kendisini ve halkını koruma ve onur savaşında yer alması ve iş başına gitmesi şartıyla başarının teminatı elimizdedir. Bunun için her Kürt insanı, her aydın, her örgüt, bütün toplumsal sınıflar, bütün şehirler, köyler, kendine insanım ve Kürdüm diyen herkes, bu yılda eylem haritasına sahip olmalıdır. Bu haritanın yalnız ve yalnız amacı özgürlük ve başarı olmalıdır. Artık çaresizlik ve yenilgi değil, 21.yy.da öz mücadelemizle kaderimizi belirlemeliyiz. Uzak ve yakın zamanda üç temel noktayı eylem haritamızın dayanağı yapmalı ve bütün güç ve yeteneğimizi bu yolda harekete geçirmeliyiz.

Birincisi; Kürt halkı ve Kürt kadınları olarak Başkan Apo'nun özgürlüğü için "Başkan Apo'suz yaşam olmaz!" şiarı ile adım atılmalı ve bu gerçek bir slogan olmaktan çıkartılmalıdır. Bu nedenle her günümüz 15

Şubat 1999'daki gibi cesaretli ve anlamlı geçmeli, ama bilinçli ve örgütlenmiş olmalıdır. Çünkü gerçekten de 15 Şubat 1999'da Kürt halkının serhıldanları çok sıcaktı ve Kürt insanı şunu ispatladı ki, Reber APO onlar için vazgeçilmez bir gerçek, savaş ve barışın temel gerekçesidir. O yılın iradesinin Başkan Apo'ya yönelik komploya karşı bir kez daha yüreğimizde kendini yenileyeceğine, Önder Apo'nun koşullarını düzeltmede ciddi gelişmeler yaratacağına, çok yakın bir zamanda Reber APO'nun özgürlüğünün zeminini garantileyeceğine inanıyorum. Çünkü 15 Şubat 1999'daki direniş ruhu tüm dünyayı sarsmıştır. Bu nedenle dünyanın dört bir yanındaki Kürtleri bu yılın 15 Şubatını özgürlük mücadelesinin bir başlangıcı haline getirmeye çağırıyorum.

İkincisi; meşru savunma çizgisinde halkların birliğine zarar verilmemesi, kan dökülmemesinin hedeflenmesi için demokratik eylemler ve halk direnişiyle bir olarak tüm gençler -ister kadın, ister erkek olsun- hepsi birer gerilla gibi yönünü dağlara çevirmeli ve şehirlerdeki misilleme hakkını sadece HPG'den beklememelidirler. Düşmanın, savaş isteyen ve Kürtlerin yok edilmesinde başrolde olan güçlerin maddi ve manevi kaynakları hedef alınmalıdır. Çünkü bunlar Kürtlerin katledilmesinde ve yok edilmesinde rol sahibidirler. Kürt gençleri ve kadınları nasıl ki, dün rollerini oynadıysalar bu gün de pasif eylem tarzını aşarak birer gerilla gibi şehirlerde büyük eylemler yapmanın fırsatını yaratıp, gerçekleştirmeleri gerekir. Çünkü bugün mücadele ve kararlılık günüdür. Yetersiz eylemler, büyük bedeller ve hak etmediğimiz sonuçları kendisiyle getirecektir. Bunun için imkân var, devlet bir sarsılma içindedir ve o kadar da güçlü değil. Eğer öz savunma temelinde eylem gerçekleştirsek devlet ça-

resiz kalacak ve İmralı'yı çözüm muhatabı yapmak ve Kürtlere barış elini uzatmak zorunda kalacaktır. Eğer bu gerçekleşirse Kürt kadınının ve gençlerinin barışa dair istemleri anlam bulacaktır. Çünkü barış ve çözüm büyük bedeller ister.

Halkın eylem haritasında üçüncü dayanak da; Kürdistan Konfederalizm sisteminin örgütlendirilip, geliştirilmesidir. Bu yönlü Başkan Apo sürekli sorumlu kurum ve kuruluşların ağır hareket etmesini eleştirmektedir. Şehitlere cevap vermenin, halkın yıllarca yürüttüğü mücadele emek ve değerlerine aynı zamanda Başkan Apo'ya bağlılığın temel ölçüsü Konfederalizm sisteminin kurulmasıdır. Çünkü Demokratik Konfederalizm, demokratik çözüm yolu olup, Kürt halkının kendi öz yönetiminin sistemidir. Eğer bu sistemi iyi anlayıp, alttan üste doğru örgütlenmesini sağlarsak hiçbir zaman devletleşmeye ihtiyaç duymayacağız.

Dil, kültür ve kimlik haklarımızı elde etmeyi devletten değil, kendimizden bekleyeceğiz. Bu çerçevede askeri, siyasi ve örgütsel olarak büyük bir katılım gerekmektedir. Çok yakın bir zamanda Kürt halkının özgürlüğünün doğuşunun gerçekleşeceğine inanıyorum. Nasıl ki Ulusal Diriliş Devrimi süreci başarıldıysa, bugün de çaba ve irademizle demokratik çözüm süreciyle başarı elde edilerek ulusal trajediye son verilecektir.

Ben de sizin bir çocuğunuz olarak eylemlerinize katılmak ve siz değerli ve fedakâr halkıma borcumu ödemek istiyorum. Kürdistan kutsal dağlarında düşmanın halk ve gerilla arasında yarattığı zorlukları aşarak kışın soğuşunu yenerek ateşli bir eylemle gerilla dürüstlük ve bağlılığını göstermek istiyorum.

Aynı zamanda bu müjdeyi ve mesajı vermek istiyorum ki, tüm eksikliklerimize rağmen içimizde zerre kadar PKK ve Kürtlük ruhu, fikri kalana dek Sema ve Serdar ARI gibi irade ve inançla kendimizi feda etmeye hazırız. Barış ve özgürlük dolu bir yaşam için zafere çok uzak olmadığını düşünüyorum. Eğer uzak da olsa zaman, hiçbir şekilde mücadele inanç ve irademi zi kıramaz.

Son olarak da sizin gibi bir halkın çocuğu olmaktan mutluluk duyduğumu belirtiyorum.

Kuzey Kürdistan'daki Kürt Halkına!

Kuzey Kürdistan dağlarından serhıldanlarınızın sıcaklığına doğru yürümenin özlemini hep duydum. Bütün umut ve amacım odur ki, herkes gibi sizin de, barışçıl ve özgür bir ortamda diliniz, kültürünüz ve ulusal kimliğinizle yaşamanızdır. Ben bir birey olarak bunu görmeyebilirim. Ancak şimdiden bu gerçekliği hissediyor ve buna inanıyorum. Zaten bunu bizim görmemiz de çok önemli değil. Ama sadece yaşamlarını kâbusa dönüştüren, geleceklerini ve güneşlerin karartanlara küçük elleriyle taş atan çocukları görmek yeterli.

Başkan Apo size yakındır. Bu nedenle siz çok şanslısınız. Ama sizin omuzlarındaki yükün çok ağır olduğunu da iyi biliyorum. Çünkü o sadece bir halkın önderi değildir, o tarihin ve insanlığın emanetidir. Bu nedenle özgürleştirilmesi ve korunması çok zordur. Durmaksızın ve yorulmaksızın yürüttüğünüz mücadele bu yüzden çok kutsaldır. Ben de özeleştirimle sizi kutluyorum. Bundan sonra da Kürt halkının demokratik referandum için topladığı imza kampanyası ve diğer tüm demokratik eylemlerin demokratik barış sürecini yapılandıracağını umut ediyorum. Sonuç olarak tüm sevgili halkımızı Başkan Apo ve onun örgütleri etrafında toplanmaya çağırıyorum. Hiçbir grup, topluluk ve umutsuz kesimleri önünüzde engel yapmayın ve yalnız ve yalnız gözünüz başarıda olsun!

Selam Ve Saygılarımla

Güney Kürdistan'daki Kürt Halkına!

Başta Kürdistan'ın görkemli dağlarından bir kadın gerilla olarak selamlarımı, saygılarımı ve bağlılığımı size sunuyorum. Bugün Güney Kürdistan'da ortaya çıkan tarihi kazanım ve başarılar için mutluyum ve bu başarılardan dolayı sizi kutluyorum. Bu başarı binlerce şehidin kanı ve yüzyıllarca süren halkımızın emek mücadelesiyle oluşmuştur. Kürdistan'da bugün yaşanan ve siz yurtseverleri sevindiren gelişmeler, Halepçe, Enfal, göç, ölüm ve talan gibi büyük bedel ve kurbanlarla elde edildi. Bu nedenle Kürt halkının iradesini koruma ve geliştirmede yine Irak'ın demokratikleşme meselesinde ve demokratik sistemin geliştirilmesinde onurlu ve şerefli olan her Kürt üzerine düşen görevi yerine getirmelidir. Ters bir duruş içinde olmak talihsizlik olur. Burada en önemli nokta, halkımızın bu kazanımlarını büyük bir duyarlılıkla koruması ve onların geliştirilmesi için çalışmasıdır. Çünkü şu iyi bilinmelidir ki, hâlâ bölge ve Kürdistan'da Kürt halkı üzerindeki tehlike ve savaş çanları ortadan kalkmış değildir ve buna karşı genel bir tutuma ihtiyaç var.

Tarihte batılı devletler, özellikle de Amerika'nın kendisi Kürt sorununun oluşumunda bir sebep olmuştur. Buna rağmen utanmadan halkın emeği ve şehitlerimizin kanı üzerinde büyüklük taslamaktadır. Kendilerini tarihte Kürdistan'da yaratılan kazanımların sahibi olarak görüp, Güney Kürdistan'ı Ortadoğu'daki siyasetlerinin ve çıkarlarının önüne bir savunma kalesi gibi koymak istiyorlar. Bir yandan kirli planları içerisinde Güneydeki Kürtleri Türkiye, Suriye ve İran'a karşı ne zaman ve nerede kullanacaklarının hesabını yaparken, diğer yandan da Kürtlerin sınırı aşmaması için hep kontrol altında tutacaklardır. Güney Kürdis-

tan'ı diğer parçalardaki Kürtler için bir tuzak haline getirerek, Kürtleri birbirine kırdırtmak istiyorlar. Bir taraftan PKK'yi terör listesine koyup, Başkan Apo'yu yakalatmaları; diğer yandan da Güneydeki liderlere ve Kürt federasyonuna evet demeleri tesadüfı bir şey değildir. Bunu iyi görmeli ve Güney halkı olarak da onaylamamalısınız. Suriye, İran ve Türkiye, Güney Kürdistan'daki kazanımları yok etme çabasına devam ederek düşmanlık ve karşıt siyasetlerinden geri adım atmamaktadırlar. Kürt egemen sınıfları ve çıkarıcıları özellikle hizip, aile ve partilerden oluşan güçler Kürtlük siyaseti adı altında yüzlerini maskeleymiş ve halkın kanı üzerinde pazarlık yapıyorlar. Bu kadar nazik ve hassas bir süreçte Kürdistan'ın dört parçasında ve Kuzey Kürdistan'da özellikle siyasi çözüm diyalogu ve Kürt sorununun çözümü tartışılırken, Mam Celal'in Türkiye ve Amerika'ya söylediğı "Apo'yu susturun!" sözü büyük bir utanç olup, onaylanmamalıdır. Artık Kürtler için birbirine karşı plan yapmak, savaşmak utanç vericidir. Çünkü bütün parçalardaki Kürtlerin sorunu tüm Kürdistan'ın sorunu olmaktadır. Kürdistan'ın her dört parçasının kaderi et ve tırnak gibi birbirine bağlıdır. Özellikle de Kürdistan'ın en büyük parçası olan Kuzey Kürdistan Kürtlerinin sorunu çözülmeden Kürdistan'ın diğer parçalarının şerefli ve özgür yaşamaları mümkün değildir. Bu temelde Güney Kürdistan'daki tüm Kürtlere Kuzey Kürdistan devrimine yönelik sessizliğı ve sorumsuzluğu onaylamamaları çağrısında bulunuyorum. Çünkü sessizlik ölüm anlamına gelmektedir ki, Güney Kürdistan'da yeni kazanımların ve gelişmelerin ölü doğmasına neden olacaktır.

Dolayısıyla kadın, çocuk, genç, yaşlı ve aydın hep birlikte demokratik referandum ve Başkan Apo'yu ko-

rumada ve onu Kürtlerin siyasi iradesi olarak kabul etmede oyunuzu kullanın. Bütün imkân ve kazanımlarınızı Kürdistan'ın diğer parçalarındaki eylemlerle dayanışma için kullanmalısınız. Bu konuda halkımızın direniş iradesine inancım vardır. Çünkü Güney halkı fedai bir halk olup, Halepçe, başkaldırı ve özgürlük serhıldanının halkıdır.

Bende sizin bir kızınız olarak on yıldır sizden aldığım direniş kültürü, PKK, Başkan Apo ve Özgür Kadın Hareketinden aldığım irade ve bilinç ile Kürdistan dağlarında, Kürt halkı ve Kürt kadınının özgürlüğü için çaba ve mücadele veren bir kadınıyım. Bütün amaç, umut ve çabam dört parçadaki Kürtlerin özgürlüğüdür. Güney Kürdistan'ın demokratizasyonu ve zihniyet özgürlüğü, intiharların, çaresizliğin, kadın köleliğinin, gençlerin kaçışının ve diğer tüm toplumsal sorunların sona erişti olacaktır.

Bu temelde eylemimle bu amaca olan bağlılığımı göstermek için kendimi feda ediyor ve siz değerli insanlara bir mesaj vermek istiyorum. Bu eylemim çaresizlikten ve acıdan kaynağını alarak intihar eden kadınları gibi değildir. Bu eylem yaşam aşkının, zihniyet gelişimi ve özgürlüğün eylemidir.

Aynı zamanda Leyla KASIM, Zilan ve Semaların direniş çizgilerinin bir devamıdır. Bu mesaj ve eylemimi tüm halkımızın ve bütün Kürt kadınlarının kulaklarının duymasından dolayı çok mutluyum. Güney Kürdistan'daki halkın içinde gelişen mücadeleye ve yeni örgütlülüğe az da olsa güç katacaktır.

Sonuç olarak da Güney Kürdistanlı bir kadro olarak özeleştirimi veriyorum. Yeteri kadar güçlü bir öncülüğü yerine getiremedim. Başkan Apo'nun kadın özgürlüğünü, Güneyin toplumsal devrimi olarak gördüğü ideolojisini yeteri kadar tanıtamadım.

-YAŞASIN BAŞKAN APO!
-YAŞASIN PKK VE PAJK!
-YAŞASIN KJB VE KKK!
-BİJİ HPG Û YJA-STAR!
-YAŞASIN ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜN YOLU OLAN
TÜM ŞEHİTLERİMİZ!
-KAHROLSUN İHANET VE ULUSLARARASI
KOMPLO!
-KAHROLSUN HER TÜRDEN GERİCİLİK VE
EGEMENLİK!

Selam Ve Saygılarımla
01 Şubat 2006

Sevgili Aileme!

Başta selam ve saygılarımı anne, baba, kız kardeşlerim, erkek kardeşlerim ve tüm akraba ve dostlara gönderiyorum. Sağlıklı olmalarını diliyorum tek tek gözlerinden öpüyorum.

Sevgili ailem,

Yaklaşık on yıldır mücadelenin imkân ve koşullarından dolayı ve biraz da size olan kızgınlığımdan size mektup göndermedim. Başta Başkan Apo ve PKK öncülüğündeki Kürt Özgürlük Hareketine ve Kadın Özgürlük Hareketine katılım konusunda birbirimizi anlamayışımız sıkıntılara sebep oldu. Ama on yıldan sonra Kürdistan'ın dört parçasından binlerce genç kadın ve erkeğin tercih ettiği bu yolu ve mücadeleyi anlayacağınızı umut ediyorum.

İsteseniz de istemeseniz de siz bu devrimin bir ailesisiniz.

Kapınızı, yüreğinizi arkadaşlara ve milyonlarca insanın ve kızınızın sevdalısı olduğu bu fikir ve amaçlara kapatmak size yakışmaz!

Sizler toplumda saygın ve değerli bir yere sahipsiniz ve siz o Kürtlersiniz ki, tarihinizde Halepçe, Enfal, kurban ve sürgünler yurtseverliklerinize şahitlik etmiştir.

Siz “Aslan aslandır, ha erkek ha dişi!” doğrusu temelinde bir mücadele felsefesine sahip bir halktansınız.

Bu nedenle ulusal sorunun çözümüne katılan bir kadının katılımını ve iradi varlığını bir utanç ve namus konusu olarak ele almamalısınız. Artık toplumun geri ve geleneksel yanlarının peşine düşmemeli ve kadının toplumsal bir varlık olduğunu kendinize itiraf etmelisiniz. Çünkü kadının bir insan olarak kabul edilmesi,

toplumun ve halkın iradesinin onaylanmasıdır. Eğer böyle olmazsa yaşam eksik kalır. Artık sizin de karar verme vaktiniz gelmiştir. Halkın ve insanlığın tarihine, direnişine, kahramanlığına sahip çıkmalı ve siz de şerefli ve namuslu her Kürt gibi “biz de varız ve kendi gücümüz oranında hizmet edeceğiz” diyebilmelisiniz.

Sizden ayrıldığım zaman 15 yaşındaydım, şimdi 24 yaşındayım. Sizden rica ediyorum, biraz objektif düşünün ve kendinize “Bu kızımız ne yapıyor ve ne için ve nasıl mücadele ediyor. O da Awaz, Xalıt ve bazıları gibi geri dönüp kendisi için yaşayamaz mıydı?” diye bir sorun!

Bundan böyle arkadaşlar evinize gelip, size uğraşınlar. Siz de onlara uğrayın. Mektuplarımı okuyup, benim ve arkadaşların yaşamlarını sorun. Sürekli ROJ TV izleyin ve Mezopotamya’nın Sesini dinleyin. Başkan Apo’nun kitaplarını okuyun. O zaman kızınızın neden böyle bir yola başvurduğunu anlayacak ve bu yaşamda kalmama anlam vereceksiniz. Şöyle ya da böyle yapın demiyorum ama siz elinizi vicdanınıza koyun ve kendiniz kararınızı verin.

Bu yönüyle kendime yönelik sadece bir şey söyleyeceğim. Yaklaşık 9 yıldır hiçbir gün ihanet ve pişmanlık fikrini yaşamadım. PKK’de çok şey anladım ve bundan dolayı çok onurluyum. Anladığım en temel doğrulardan biri de anne, baba, kız ve erkek kardeşlerimi ve tüm insanlığı sevmek oldu. Bir dönem size çok öfkelen dim ve “neden beni yanlış anlıyorlar ve kendilerini PKK dışında görüyorlar!” diyordum. Zamanla sadece sizin suçlu olmadığınızı anladım, çünkü sizin tavrınız yüzyıllarca süre gelen siyasi ve zihniyet sorunlarından ve geriliklerden kaynağını alıyordu. Sizinle tartışma konusunda fırsat yaratmadığım için benim de yetersizliklerim oldu.

Bu açıdan da sizden özrümü istiyor, sizin de hem bir aile ve hem de her Kürt insanı gibi yüreğimde ve beynimde yer edindiğinizi belirtmek istiyorum. Mutlu bir yaşamın yaratılmasının yolunda yaşamımı feda etmeye hazırım. Bana sarf ettiğiniz emeğe cevabım şehitlerin kanına ihanet değil, onlara sahip çıkmak ve kendini feda etmektir.

Bu eylemim Kürt halkının inkâr siyasetine ve Başkan Apo'nun üzerindeki tecrit siyasetine bir cevaptır. Kürt halkının ve kadınının özgürlük yolunda zulüm ve baskılara karşı canımdan başka vereceğim daha değerli bir şeyim olsaydı onu da verirdim. Ama Kürt halkının her gün ayakta olduğu ve başarıya doğru gittiği böylesi bir dönemde benim gibi bir kadının kendini feda etmesini çok yetersiz görüyorum. Ben de birçok arkadaş gibi kendimi halka ve acı çeken kadına borçlu görüyorum.

Hepiniz için çok şey yazmak ve hepinize tek tek bir şeyler söylemek isterdim, ama eylemi gerçekleştirmeye birkaç saat kaldı. Zamanın kısıtlılığından dolayı size bundan fazla yazamıyorum. Çünkü sizin kadar ve sizden daha fazla söz vermem gereken kız ve erkek kardeşlerim ve insanlarım var.

Son olarak bir şey söylemek istiyorum. Eğer siz birbirinize karşı doğru bir sevgiye sahipseniz sizden ricam amaç ve yöntemimi doğru anlayın ve yanlış değerlendirmeyin. Çünkü ben bunun için yaşadım ve bunun için kendi elimle şahadet planımı belirledim. Awaz'ın tekrar gerilla saflarına katılmasını, silahımı kaldırıp Kürdistan'ın özgür dağlarının kucağına geri dönmesini vasiyet ediyorum. Çünkü ben onu çok seviyorum. Çünkü o yoldaşları içinde olmayı hak ediyor.

Aynı şekilde diğerk erkek ve kızların da kendilerini ve geleceklerini tanımaları ve irade kazanmalarına engel olmayın.

Son olarak selam, sevgi ve saygılarımı size sunar-ken, mutluluğunuzu ve onurlu olmanızı umut ediyorum.

Selam Ve Saygılarımla

Gerilla Kızınız Leyla Wali HÜSEYİN
Viyan SORAN
01 ŞUBAT 2006
(Eylemin Gerçekleştiği Gece)

Ayten ve Nuda Arkadaşlara

Sizi ve sizin şahsınızda son olarak sevgi ve saygılarımı söylemek istiyorum. Sizi ve tüm kadınları yine mücadeleye ve kadın özgürlüğüne dürüstçe bağlı olan erkek arkadaşlarımı da gerçekten çok seviyorum. Çok eksikliklerimiz var ama benim için yine dünyanın en güzel insanları PKK'dedir.

Yüklerimizin çok ağır olduğunu farkındayım. Ama ben diyorum ki, mademki bu dağlara gelmişsek ve silahı elimize almışsak o anlamda halka ve kadınlara özgürlük umudu haline gelmişsek, o zaman gereken şeyi kararlılıkla yapmalıyız. Artık bizim için ihanetle direniş arasında durmak mümkün değil ve olmamalıdır da.

Halk olarak, kadın olarak Önderlik şahsında çok olağanüstü bir süreçten geçiyoruz. Onun için olağanüstü çıkış ve eyleme ihtiyaç vardır. Ben de bu gece bir eylem gerçekleştiriyorum. Lütfen hiç üzülmeysin ve ne siz ne de arkadaşlar içerisinde kendinizi zorlamayın ve dağıtmayın. Benim yoğunlaşma ve bu eylemimin izah ve gerekçelerini anlamak istiyorsanız Soranca yazdığım yazılarımı heval Hawre'ye verin. Hepiniz okuyun ve hiç kimse ağlamasın. Çünkü bu benim yedi yıllık planımdır ve bugün büyük bir moralde gerçekleştiriyorum. Çok mutluyum çünkü özgürlük hayallerime ihanet etmedim. Tabii ki başarabilirsem bu eylemle Kürt halkının iyi bir kızı olabilirim. Böylesi bir süreçte dağda ve bu tarzda bir eylem yapmak istemiyordum. Fakat sürecin sessizliği ve benim 15 Şubat sürecinde eylem yapmak için hedefe kilitlenmem ve şehre gitme koşullarım olmamasından kaynaklı bu şekilde bir eylem yapma kararı aldım. Başta 15 Şubat gecesinde

yapmayı kararlaştırmıştım. Fakat kadro toplantısını etkilememek için daha erken yapmayı esas aldım.

Benim adıma tüm arkadaşlara selamlarımı söyleyin. Herkese tek tek yazmak ya da en azından burada bulunan arkadaşlarla vedalaşarak eyleme gitmek istiyordum ama olmadı. Bir şey olmaz çünkü ben her zaman sizi yüreğimde koruyacağım. Bu son bir aydır yeterince yardımcı olamadığım için Heval Ayten'den özür dilerim. Diğer tüm arkadaşlardan da. Son olarak size birkaç şey söyleyeceğim;

-Lütfen eylemin sonuç alması için birden sonuç almazsa müdahale etmeyin.

-Hiç kimse bu eylemden dolayı farklı bir psikoloji içine girmesin, tek kendim sorumluyum.

-Ailemin sorun çıkarmaması için, yazdığım kısa bir mektup var onu gönderin.

-Ailem beni Süleymaniye'ye götürmek isterse olabilir ama ben kendim arkadaşların içinde ve dağlarda kalmak istiyorum.

-Silahımı da Munzur Dersim arkadaşına verebilirsiniz. Çünkü Zap'a giderken benden istemişti vermemiştim.

İçimde size yazacağım çok şey var. Fakat az da olsa bu süreçte paylaşmaya çalıştık. Burada nokta koymak istiyorum ve diyorum ki, sözlerimize yeniden anlam kazandırırız başarı kesindir ve çok yakındır.

Hepinizi tekrardan selamlıyorum ve öpüyorum.

Devrimci Selam Ve Saygılarımla

Viyan SORAN

1 Şubat 2006

Acılı halkımın bir çocuğu olarak özgürlük, Zilan arkadaşın aşkı, Sema arkadaşın iç gericiliğe karşı isyanı, Beritan arkadaşın ihanete karşı direnişini, yurtseverliğin öncülerinden Leyla Kasım'ın sömürgecilere karşı cesareti ve kahramanlığının duygu sentezini oluşturmak istiyorum.

Bu eylemin adı "Önderliğin yalnızlaştırılmasının kırılması ve yoldaşlığımın özeleştirisidir".

RAPORLARI

PKK Yönetimine 3 Aylık Bireysel Raporumdur

PKK'nin Yeniden İnşa Kongresinden sonra Kadın Kurultayına, oradan da HPG Ana karargâhına geçtim. Burada birkaç gün kaldıktan sonra Mayıs ayı başlarında YJA-STAR tarafından Haftanın alanına yönetim olarak atandım. Alana aday üye olan Kawa Batman ve Munzur Dersim arkadaşlarla beraber geçtik.

İlk işimiz, Partinin Yeniden İnşa Kongresini temel sonuçlarıyla aktarmak oldu. Kawa Batman arkadaşın Yeni Savaşçılar kampında Munzur Dersim arkadaşın da halk çalışmalarında kalmasından kaynaklı bir komite gibi çalışma fırsatı bulamadığımızdan aktarımları iyi yapamadık. Bu nedenlerden dolayı alandaki 200 arkadaş ve Botan'a gitmek üzere bekleyen 70 arkadaşla kongreyi tek başıma aktardım. Kongre belgelerinin çok geç gelmesinden dolayı aktarımı sözlü yaptım.

Aktarımda ilk konu olarak kongrede alınan kararları ele aldım. Özellikle PKK'nin yeniden yapılanması gerekliliği, rolü, HPG ve YJA-Star nasıl Meşru Savunma çizgisinde güçlenir ve pratikleşir gibi sorularla devam etti. Yine PKK'nin örgütlenme biçimi, aday üyelik nasıl olur, kadronun katılım esasları nelerdir soruları üzerinde de duruldu. Aktarım esnasında arkadaşlar duyarlı bir biçimde dinlediler fakat bunu ötesinde her hangi bir konuyu merak etme gibi bir yaklaşım yoktu. Sorularını ve eleştirilerini daha çok aralarında yaptılar. Bu eleştiriler yeni arkadaşlar niye yönetime girmedi, çete guruplarına karşı neden esnek yaklaşıldı, cezalandırılmadan elimizden kaçıp gittiler, kongrede daha sert kararlar alınmalıydı, biçimindeydi. Yine

çok az arkadaş tarafından HPG ile PKK üyeleri arasındaki fark ve PKK-HPG ilişki biçimi soruldu. Yapının hemen, hemen hepsinin eski arkadaşlardan oluşmasından kaynaklı merak yönleri zayıftı ve bu durum halen devam ediyor. Arkadaşların bu meraksızca yaklaşımı izah edilerek eleştirildi. Burada bulunduğum süreçte erken de olsa, buradaki arkadaşların kendilerini yalnızca HPG’li gördüğü sonucuna vardım. Kongra-Gel, PKK ve diğer örgütlenmelerimiz takip edilmiyor. Hareketimiz her parça ve her özgünlüğe göre çok genişlemiş, birçok örgüt oluşmuştur. Buna karşı sanki kontrol gittikçe kayboluyor gibi bir kaygıları var. Bu da sorumlu yaklaşmamaktan çok tek yönlü değerlendirmekten kaynaklanıyor. Arkadaşlara izah etmeye çalışsam da buradaki arkadaşlarda HPG dışındaki bir gelişme örgüte mal olmaz, olsa da çok yeterli olmaz gibi bir düşünce var.

Bir başka nokta ise aday üyeliği için rapor yazma, PKK çalışmalarına katılma ve ideolojik eğitim görmeye yönelik ilk devrede görülen sıcaklık ve ilgi buradaki arkadaşlarda görülüyor. Fakat ideolojik öncülük yapabilecek güçlü arkadaşlar var. Bu arkadaşlar gerek PKK, gerek PAJK’ ta çalışma yürütecek düzeydedirler. Ancak aday üyelik için bir ikililik içerisindeler. Arkadaşlarda, “Eğer PKK’ ye gidersem HPG’ nin dışında kalırım” kaygısı var. Küçük bir neden de HPG dışında kalma durumunda kendisine karşı yaklaşımların olumlu olmayacağı kaygısıdır.

Buradaki bazı arkadaşlar kongre öncesi birinci ve ikinci devreler için raporlarını yazmış ancak seçilmemişler. Bunun üzerine bazı arkadaşlarda kırılmalar olmuş bu durumlardan dolayı da eleştirilerini geliştirmişlerdir. Mevcut durumda PKK yeniden inşa çalışmasını salt eğitim görmek ve kongreye katılmaktan

ibaret ele alma söz konusu. Bu bakış açısının iki noktadan kaynaklandığını düşünüyorum. Birinci nokta, Önderlik savunmalarını ve felsefesini anlamamaktan ileri gelen, derinleşmeyen, sistemsiz, parçalı düşünce yapısıdır. İkinci nokta ise, sistemli ve yoğun tartışma tarzının ideolojik çalışmalar açısından zayıf kalmasıdır. Bu durumun başta Parti merkezinden sonra da HPG Akademi yönetimlerinden kaynağını aldığını düşünüyorum. Şimdi geline aşamada bu zayıflıklar bir kenara bırakılarak kongre belgeleri eğitim programına alınmıştır. Birliklerde belgelerin tartışılması yönünde yoğun bir çaba mevcuttur.

Alanda bulunduğum 3 aylık sürede kongre aktarımı dışında alanı, alandaki çalışmaları, tarzı, plan ve projeleri anlamak gibi bir çabam oldu. Özellikle Meşru savunma çizgisinde taktiği sağlama, arazi, yapının durumu gibi, noktalarda derinleşme, mücadele yürütme gücü olmak için zihniyet dönüşümünde hâkimiyet sağlama çabasındayım. Bu yönlü her ne kadar zaman kısıtlı olsa da okuma, araştırma inceleme ve tartışma ortamları oluşturmaya çalıştım. Daha çok derinleşme sorunlarım var. Çünkü her ne kadar HPG Konferansı'na katılıp, belirli bir bilinç düzeyi oluşturmuşsam da bunun yeterli olduğu söylenemez.

Bu süreçte genel düşünce düzeyinde bir çabam oldu fakat bunun çok azını patikleştirebildim. Arkadaşların ihtiyaçları için çaba harcıyorum ve bazı özel konularda (Konfederalizm ve HPG dışındaki bazı konularda) kadroya ideolojik anlamda öncülük etme, eğitime, diyalog geliştirme gibi noktalarda belli sonuçlara ulaşmak istiyorum. Bu çerçevede arkadaşlar arasında takım ve birliklerde bu konulardaki zayıflıklar tartışılmalı, belli toplantılarla sonuca ulaşılarak bir anlama ve tanıma umudu geliştirilmelidir.

Kawa Batman ve Munzur Dersim arkadaşların şimdiye kadarki çalışmalarında da ciddi sorunlar çıkmadı. Bazen birbirimizi görüyoruz fakat arkadaşların çalışmalarının özgünlüğünden dolayı sık sık bağlantı kurma olanağı olmuyor. Bu konularda belirli bir oturmuşluğun gelişeceğine inanıyorum. Kawa arkadaş belgeler üzerine yürütülen tartışmalara katılıyor ve ciddi bir zorlanma yaşamıyor. Arkadaş çalışmalara hızlı uyum sağladı ve yavaş, yavaş bazı sonuçlara ulaşıyor. Munzur arkadaşın başlarda temposunda biraz ağırlık vardı ama deneyim edindiğinde bazı sonuçlara ulaşabilir ve temposunu hızlandırabilir. Her iki arkadaşta raporlarını yazdılar.

Önümüzdeki sürece ilişkin fikir, düşünce ve önerilerimi yazmadan önce bu süreçte çalışma yürüttüğüm alana ilişkin bazı düşüncelerimi aktarmak istiyorum. Belirteceklerim yeterince objektif olmayabilir ama sorumluluk gereği yapılması gerektiğine inanıyorum. Alandaki genel örgütsel, eğitsel ve pratik çalışmalar yoğun bir tarzda yürütülüyor. Kendi açımdan aktif bir rolün sahibi olmak istiyorum. Bireysel olarak ciddi bir eksikliğim olmadı fakat ilk süreçlerde uyum noktasında belirli bir zorlanmam oldu. Ama mücadele etme yer değiştirme, amaç, hedef ve projelerime bir adım daha yaklaşmak bana coşku ve moral verdi. Her zamankinden daha fazla güven, inanç, istek ve güç görüyorum. Bu süreçte kendimi tanıyıp kişiliğimi araştırdım. Her gün arkadaşların şehit düşmesi duyguları güçlendiriyor. Bundan daha fazla inancı ve maneviyatı güçlendirecek bir şey yoktur. HPG'nin öncü kadroları yetişti-receğine, Apo'cu ideolojik kişiliği ve öncü potansiyeli yaratacağına inanıyorum. PKK, güçlü bir şekilde kadrolarını değiştirmede sonuç almalıdır. HPG' de yeni paradigma çerçevesinde kadro yetiştirmeli, bir nevi

laboratuvar gibi olmalıdır. Bu belirtilenlerin gerçekleştirilmesi iradi, örgütsel ve yaşamsal bir güç doğuracaktır. Bunu için de eğitim ideolojik ihtiyacı karşılayacak düzeyde ele alınmalıdır. Çünkü mücadele sahasında görülebilen değişimi kadro yaratmıştır. Gücün çoğunluğu yeni, tecrübesiz, zorlayacak bir yaklaşıma sahip değil, genç ve dinamik bir güçtür. Ama bu gücün ciddi bir şekilde ideolojik ve örgütsel eğitime ihtiyacı var. Ayrıca bu yapı, siyasi bir irade olma noktasında zayıftır. Bu durumun PKK ve HPG için ileriki süreçte önemli bir tıkanıklığa yol açabilecek temel sorun olduğunu düşünüyorum.

İdeolojik anlamda birçok sahamızda yüzeysellik yaşanabilir. Haftanın gibi maddi koşulları uygun olan bir alanda bireyselliğe yol açabilecek birçok zemin var. Eğer birey ideolojik birikimin, sorgulayıcı bir tarzın sahibi olmaz ve eleştiri-özeleştiri karşısında mütevazı olmazsa bu birçok ciddi soruna yol açar. Buna bağlı olarak kişiliğin değişimi ve zihniyet devrimi gelişmez ve alt-üst arsında dengeci bir tarza yol açar.

Mevcut durumda sanki tek yapılması gereken gümrük toplama ve Kuzeye cephane göndermekmiş gibi yaklaşılmaktadır. Bunu için de alan yürütmesi kendini sadece bu doğrultuda örgütlemiş durumdadır. Bunun dışında ciddi bir perspektif, yürütme programı ve zihniyet değişimi; bunun tarzı, programı yok. Son derece dağınık ve parçalı bir tarz var. Hiyerarşik, klasik bir tarz hâkim. Bunun içindir ki burada zihniyet mücadelesi sonuçlanmış gibi, paradigmaya göre kendini yenileme sorunu kalmamış gibi. Bunun için pratik çalışmaların yürütülmesinde de güçlü bir çaba yok. Buna bağlı olarak ta gündemi yönlendirmekten kaçınılmakta ve sizin bahsettikleriniz şimdi olmaz, çünkü yapı cahil ve keyfidir, böyle bir yönetim istiyor” di-

yorlar. Sorunu çözmek yerine, göz korkutma şeklinde bir yaklaşım gelişmekte. Bu da zeminini hiyerarşik devlet tarzı ve özellikle feodal ve geleneksel tarzdan almaktadır. Bu tarzın siyasi iradeye ve kadın iradesine farklı yaklaşmasını beklemiyorum. Bu yönde de yaşamda açığa çıkan ciddi sorunlar ve kompleksli geri yaklaşımlar var. Bunları dile getirmem bir şikâyet ya da yakınma olarak ele alınmamalı. Çünkü kesinlikle karamsar ve inançsız değilim.

Bu belirttiğim durumlar karşısında duruşum ve mücadelem var. Bu konuda kendime güveniyorum. Fakat mücadele tarzının değişmesine, başarmaya ve yeniden çıkış yapmaya ihtiyaç olduğu bir gerçek. Bunun gerçekleşmesi HPG kadrosunun ideolojik ve düşünsel olarak güçlenmesini sağlayacaktır. Bunlara yönelik,

1) İmkânlar dâhilinde PKK Merkezinin Behdinan Karargâhının yanında açılması (bir merkez gibi)

2) Zaman, zaman PKK'nin çalışmalarına ilişkin bilgilendirmelerin yapılması, şahsi raporların alınması, arkadaşların proje ve düşüncelerinin alınması ve bunların cevaplandırılması.

3) Zamanında rapor yazan ve seçilmeyen arkadaşlara cevap verilmesi.

4) Ciddi bir zaman sorunu var ve halen savunmaların Farsça ve Soranca çevirisi yok. Yine Önderliğin çözümlemeleri çok az. Bu boşluğun imkânlar dâhilinde doldurulması,

5) Burada gazete alınabiliyor. İmkân olursa Kongrede ortaya çıkan sorunların gazete vs yoluyla buraya ulaştırılmasını öneriyorum.

Şahsi öneri ve projelerim konusunda;

Kısa bir süre için örgütün merkezi çalışmasında bulundum. Az çok kişiliğim örgüt tarafından tanındığı için geçmişimi değerlendirmeyeceğim. Önderliğin ilk yakalanmasından bu güne kadar 7 yıl boyunca kendimi hazırlama noktasında eylemde başarıya ulaşma duygusu gelişti. Bunun için taktiksel, örgütsel ve siyasi imkânların plan ve projemi pratiğe sunabilmem için yine örgüt için devrimci bir görev yapabilmenin imkânının bana verilmesini istiyorum. Önderlik diyor ki “Tarihsel adımlar, kahramanca çabalarla atılır”. Ben de Önderliğimin yolundaki bir öğrenci gibi yaklaşımımı eylem ve pratiğe dönüştürmek istiyorum. Yaşadığımız mücadelenin tarihe mal olması için, yine Önderliğin ilan ettiği Demokratik Konfederalizm projesinin gerçekleşmesi için gereken irade ortaya çıkmıştır. Toplumda da her zamandan daha çok özgürlük ve başarı duygusu gelişmiştir. Düşman mevcut durumda oldukça zorlanıyor ve bunalıma girmiş durumda.

Elde edilen tüm kazanımlara ve başarılarla rağmen Kürt halkı ve bölge halkı kapitalizmin tuzağından kurtulamamış, yeni Halepçeler korkusu aşılmamış ve Önderliğimizin durumuna ilişkin pozitif bir yaklaşım sergilenmemiştir. Böyle bir dönemde kahramanca ve fedaiye eylemlere ihtiyaç vardır. Başka güçlere dayanmaksızın değindiğim gerçeği aşmalıyız. Önderlik ve halk etrafında bir koruma çemberi olmalıyız. Bunun gelişmesi için de tüm örgüt kadrolarımızın esas alması gereken iki nokta var;

1- Zihniyet, vicdan ve ahlak boyutunda yeniden bir yenilenme çabası içine girmek ve kendi içinde birliğini sağlamış bir sistemi oluşturmak, demokraside daha ısrarcı olup değişim ve dönüşüm korkusunu aş-

mak ve sonuç alıcı, tutarlı bir demokratizmi geliştirmek,

2- Devletin Demokratik çözüme zorlanması ve toplumun demokratikleştirilmesi.

Kuşkusuz bunların gerçekteştirilmesi halkın meşru demokratik serhıldanları ile gelişir. Özellikle bu günlerde aktif savunma üzerinde durulurken inkâr-imha siyaseti ve Önderliğı tasfiye bize şu soruyu sorduracak kadar öne çıktı, “Önderlik yaşıyor mu, yoksa yaşamıyor mu?” Bu konuda bir netlik yok. 99’da yaşanan gaflet yeniden yaşanmamalı. Bunun için de düşüncele-rime göre fedai eylemlerin topyekûn direniş temeli üzerinde gerçekteşmesi ve daha da güçlendirilip, radikalleştirilmesinin zamanı gelmiştir. Üç aylık güçlü bir eylemsellikle belirttiğim temel üzerinde Türkiye, Suriye ve İran devletinin temel dayanakları yıkılır. Bu durumda diyalog, çözüm ve Önderliğin durumunun netleşmesi noktalarında mecbur kalırlar, bu noktaya gelirler.

Elbette kendi açımdan fedaice bir eylemi yapmayı Önderliğe ve halka karşı vicdani bir görev ve gurur olarak görmekteyim. Bu kararım duygusal bir refleks değildir. Çünkü yedi yıldır hiçbir şekilde Önderliğin yakalanmasını diğer arkadaşlar gibi kabullenemedim, her zaman Önderliği düşündüm. Bir kadın olarak kendimi 15 Şubat’a karşı borçlu hissediyorum. Birçok kez kendi düşüncelerimi ve kendimle diyaloglarımı arkadaşlarla paylaşmak istedim fakat cesaret edemedim. Çünkü bir taraftan örgütün verdiği bir görevi üstlenmiştim ve yürütmem gereken çalışmalar ve değişik bir misyonum vardı. Diğer taraftan Önderlik bu tarz eylemleri tasvip etmiyor, siyasal ve teknik düzeydeki durum buna el vermiyordu. Diğer taraftan ise özellikle Kongra –Gel 1.Kongresine kadar duygusal bir karar

vermiş olmaktan korktum. Bundan dolayı kendimi daha çok geliştirmeyi esas alıp, duygusal ve analitik zekânın bileşimiyle daha sağlıklı bir karara gitmeyi uygun gördüm. Kongre sürecinde Önderliğe ve harekete karşı içten geliştirilen saldırılar kadroda bir korku, çaresizlik durumu yarattı. Bunlar karşısında daha da netleştım. İlk kez seslice düşündüm. Bu onursuzluk, saygısızlık, şerefsizlik karşısında yeni dönemin Zilan'ı olmak gerekiyordu. Bunu söylediğimde orada hazır olan arkadaşlar bunun duygusal bir karar olduğunu söylediler. Bunu o anda dile getirmiştim fakat yıllardır yoğunlaşmalarımın sonucuydu ve bu bende büyük bir güven ve cesaret geliştirdi. Kongre boyunca bu eylemin bütün saldırılar karşısında nasıl bir sonuç getireceğini düşündüm. Aynı günlerde Sema arkadaş, Avrupa'da büyük bir eylemle öncülüğünü daha hızlı yerine getirdi. Bu eylemi kıskanmışım, sanırım bu aşamalar geçti. PKK Yeniden İnşa Kongresinden sonra HPG'ye gelişim gerçekleşti. Böyle bir eylem tasarlayarak sadece büyük bir unvana sahip olmak gibi bir amaç güttüğüm düşünülmemelidir. Bir Önderlik çizgisi takipçisi ve PKK militanı yine HPG ve YJA Star gerillası olarak bir plan çerçevesinde ve örgüt talimatıyla Botan gibi bir sahada eylemle sonuç almak istiyorum. Bir insan, bir kadın olmanın sorumluluğunu bu şekilde yerine getirerek tarihsel bir sonuç almak istiyorum. Önerim 15 günlük bir teknik eğitim görmek ve kısa bir süreçte bu hedef için Botan eyaletine gönderilmemdir. Eğer imkân olursa PÇDK'de ki arkadaşlar evdeki kimliğimi bana gönderirlerse iyi olur. Bunun dışında örgüte herhangi bir öneride bulunmuyorum.

Son olarak yine eylemimin hedef ve projesini dile getirmek istiyorum. Bu eylemin adı "Önderliğin yalnızlaştırılmasının kırılması ve yoldaşlığımın özeleştiri-

risidir”. Acılı halkımın bir çocuğu olarak özgürlük, Zilan arkadaşın aşkı, Sema arkadaşın iç gericiliğe karşı isyanı, Beritan arkadaşın ihanete karşı direnişi, yurtseverliğin öncülerinden Leyla Kasım’ın sömürgecilere karşı cesareti ve kahramanlığının duygu sentezini oluşturmak istiyorum. Böyle bir eylem gücünü bunların mirasından alıyorum. Bu eylem Türkiye devleti için de bir uyarı olur ve devlet sadece Kuzey değil diğer parçalardaki özgürlükçü gençleri de karşısında bulur.

Bu tür eylemlere katılmamdaki amaç Önderliğin özgürlüğü, Kürdistan’da barış, Türkiye’nin şimdiki siyasetine cevap ve Türk devletinin boğulmasıdır. Diğer taraftan amaç hem Kuzeydeki hem de ülkeden koşan gençlerle gönül sıcaklığını oluşturmanın yolu buradan geçmektedir. Kuzeydeki anaların ciğerindeki ışığı Güneydeki anaların ve babaların ciğerine göndererek vicdanlarını uyandırmak, sokaktaki sloganları ve Kürdistan’ın tüm parçalarındaki direnişi Güneydeki ilkel milliyetçi ve gerici partizan yaklaşımlara karşı bir kamçı haline getirmek istiyorum. Kuzeydeki eylemle boşaltılmış beyin ve vicdanları uyandırmak istiyorum. Güneyde sessizliğin kırılmamasının hedeflenmesi ölüm anlamına gelir. Bir kez daha Irak’taki işgalci rejimlere karşı ulusal tavır ve direniş çağrısı yapıyorum.

Bu eylemin bir başka hedefi de, hareket içinde gelişen nihilizm’in boşa çıkarılması ve kararsızlığın, karamsarlığın, mücadeleden kaçışın mahkûm edilmesidir. Yine bilinçli eylem düzeyinde güçlü bir örnek haline gelerek, Önderlik felsefesini özümsemek istiyorum. Önderliğe dışardan gelen saldırılar kadar onun felsefesinin anlaşılmaması da tehlikelidir.

Önderliğin söylediği gibi Demokrasiye aşk ve tutku düzeyinde bir bağlılığımız var. Ama biz buna sahip

çıkamıyoruz. Bu geçiş aşamasında devletler, egemenler ve şiddet tarafından bulanıklaştırılan zihniyetten kurtulacağımıza inanıyorum. Önderlik savunmaları devletin çürümüşlüğünü ortaya çıkardı ve eski sistemin geleneksel zihniyetini çözümlledi. Sonuçta şöyle bir gerçeklik ortaya çıktı; eskisi gibi ak-kara mantığına dayalı paradigma yerine farklılıkları da içeren bir paradigma gelişerek bunları boşa çıkaracak. Özellikle şimdi yaşadığımız köklerini devlet ve egemenlikli zihniyetten alan, güçsüzlük ve cehaletten kaynaklanan kadercilik özünde kölelik felsefesidir.

Diğer taraftan bizdeki zehirlenmenin kaynağı kapitalist sistemin bireyi ahlaktan ve ideolojiden uzaklaştırmasından ileri gelmektedir. Bu da içimize binlerce şekilde girip, manevi değerlerden uzaklaşmaya neden oluyor. Bu anlamda Demokratik dönüşümün gerçekleşmesinde yaşanan korku ve inançsızlıktan dolayı yine Demokrasi suçlu görülmüştür. Diğer taraftan ilkesiz ve emeksiz bir Demokrasi beklemek Önderlik ve PKK ruhuna ters düşmek demektir.

Bunun için bir fedai eylemiyle şöyle bir mesaj vermek istiyorum; Ekolojik Toplum Projesi, halkların demokrasisinin oluşturulmasıdır. Özgürleşme ve büyük bir yürekle başarılı olmanın yolu buradan geçer. Halkların demokratik konfederalizminin, özgür bireyin gelişmesi, yaşamın demokratik kültür temelinde yürümesi ancak bu şekilde olur.

En son olarak başarı ve umudu diliyor ve kısa sürede bu rapora bir yanıt bekliyorum.

Devrimci Selamlar ve Saygılar

Viyan SORAN

23.07.2005

PKK'nin HPG Geniş Komite Toplantısına Bireysel Görüşlerimdir

Önderliğin geniş perspektifleri temelinde gerçekleştirildiğimiz PKK'nin Yeniden Yapılanma Kongresi hareketimizin ideolojik, felsefî çalışmaları açısından çok önemli ve yeni bir başlangıçtı. O süreç açısından böylesi bir adımı atmak, tüm yetersizliklerine rağmen başarılı bir adımdı. Çünkü o dönemde tüm hareketimiz bir ideolojik müdahale ve yönelim altındaydı. Bu yönelimler bilinçli olarak bir konsept temelinde hem dışta, hem içimizde yürütüldü ve belli bir düzeyde de sonuç aldığı herkesçe biliniyor.

Bu anlamda kongrenin ulaştığı tartışma ve iddia düzeyi beklenen bir düzeydeydi. Ancak kongrede birçok arkadaş tarafından da bir hususun eksik kaldığı ve daha da netleştirilmesi gerektiği yönünde kaygılar vardı ve fark edilmişti. Tüm karar tasarıları sonrasında alınan özgün olarak bir konferans gerçekleştirme kararının da bu eksiklikleri tamamlama ihtiyacından kaynaklı olduğunu düşünüyorum. Onun için konferansa gitmeden önce tüm parti adaylarıyla, meclis ve hatta hareketin eski, tecrübeli arkadaşlarıyla yani aday olmayanlarla da bu eksiklikler ve var olan boşlukları çok net tartışarak tespit etmek gerekir. Bu anlamda böylesi bir toplantı gecikmiş bir toplantı olmasına rağmen önemlidir.

Önderlik “KDP’nin kendine göre bir PKK’si var, ABD’nin de bir PKK’si var. Ben de kendi PKK’mi yeniden kuruyorum” derken, bunu tek teorik olarak önemsemiyor. Yani ideolojik, felsefî bir çizgi ve onun anlam gücü olması gerektiğini vurguladığı kadar, KKK sistemi içerisinde de somut belirgin bir iradenin,

yani bir örgütün olması gerektiğini de vurgulamak istiyor.

Bu anlamda biz kongrede teorik ve anlayış boyutuyla PKK'nin KKK sistemi içindeki misyonu ve çağın diğer ideolojik akımları karşısındaki rolünü, Demokratik Ekolojik Cinsiyet Özgürlükçü paradigması temelinde ortaya koyduk. Bu yönlü herhangi bir muğlâklık yok. Çünkü zaten savunmalarda da çok geniş açılmıştır.

Yine kaba anlamda da en üstte bir örgütsel şemayı da çizdik ancak, bu şema alta doğru geldiğinde özellikle tüm parçalarda KKK'nin çeşitli örgüt ve kurumlarında komiteler bazında bir netsizlik ortaya çıkıyor. Bu da mevcut durumda kendisiyle birlikte aday arkadaşların çalışmalarını etkiliyor. Belki her arkadaş diyor ki, “PKK’lilik bir yaşam duruşu ve çalışmalara en güçlü bir biçimde katılımdır” bunu kendisine esas alarak bir katılım gösteriyor.

Fakat bu tek başına yeterli değildir. Çünkü bu aynı zamanda tüm yapımız yada Apocu Hareketin tüm kadrolarının katılım ve çalışma perspektifleridir. Zaten yapımızda da birçok arkadaş şunu hep soruyor, “PKK adaylarının görevleri nedir, ne yapıyor?” Bizde “ideolojiyi kendi yaşamında ve çalışmalarında pratikleştirmekle sorumludur. Ve öncülük yapar” deyince şunu söylüyorlar, “Ya biz ne yapıyoruz, bizim farkımız nedir?” Bana göre de bu doğru bir sorudur. Bu anlamda şimdi çok bir sorun olmasa da bunu hep böyle izah etmemiz ikna edici olmadığı gibi uzun vadede kendisiyle birlikte bir kırılmayı da getirecek ve PKK’yi daraltarak, belli kesimle sınırlı bırakacaktır.

Aynı zamanda aday arkadaşların sorumluluğunu da daraltır ve anlaşılmaz kılar. Onun için kadro adaylarının önünde daha net plan ve görevlerin olması ge-

reker. Ona göre de partinin tüzük hükümlerini esas alarak hesap alıp verme durumunu geliştirmek gerekir. Yani öz olarak hem örgüt içinde hem de kamuoyu karşısında Ulusal Diriliş Devrimi sürecindeki PKK misyonu ile demokratik çözüm sürecindeki PKK misyonunun farkını çok net olarak ortaya koymak gerekir. Bunu daha çok pratik ve ideolojik üretim anlamında söylüyorum. Yoksa elbette anlayış boyutuyla misyonu başta da belirttiğim gibi nettir.

Bu temelde mevcut durumda örgütsel sistem anlamında kısa ve uzun vadeli planlama perspektifi boyutu ile bir sorunumuz vardır. Mesela biz kendi alanımızda üç arkadaşız. Şimdiye kadar resmi bir özgün tartışma veya planlama gibi bir şey yapmamışız. Çünkü öyle genel bir çalışma perspektifi yok. Zaten üç aylık bir rapor verme dışında genel partinin çalışmaları hakkında da ne genel bir bilgilenme var, ne de görüş belirtme durumu gelişmiştir.

Bunun için de her arkadaşın bildiği kadar kendi çapında bir katılımı var. Dolayısıyla örgütlü bir çalışmaya dönüşmüyor. Elbette tek HPG içindeki komitenin sorunu olduğunu düşünmüyorum. Çünkü genel sistemimiz de bir yetersizlik vardır. Ancak şimdi HPG'deki arkadaşlar açısından birçok noktada görüşlerimi dile getirmek istiyorum.

Daha çok gönüllü olarak yer almak isteyen arkadaşlar Ölümsüzler Taburu'nda yer alabilirler. Yine Kuzey için uygun olan arkadaşlar da o zeminde değerlendirilebilir ve aktif bir savaş pratiği içinde o da Ölümsüzler Taburu perspektifiyle rol oynayabilir. Diğer kalan arkadaşlar da daha çok eğitim ve HPG'deki ideolojik kurumlarda yer alabilirler. Yani bana göre mevcut durumda imkân olduğu yerlerde PKK okulundan gelen arkadaşların ekip tarzında çalışmaları daha

uygundur. Çünkü o yönlü bir ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaçlar daha çok iki noktada birleşiyor.

Birincisi; aday arkadaşların hepsinin düzeyleri bir değildir. Ve gerçekçi yaklaşılsa hala eğitim ve derinleşme sorunları vardır. Doğal olarak pratikte daha çok kendilerini geliştirmeleri gerekiyor. Böylesi bir durumda arkadaşların bırakalım birey olarak misyonunu yerine getirmeyi bir yerden sonra o misyon altında ezilme ve zamanla var olan iddia ve kararlılık düzeyi de sıradanlaşır. Bu da genel kadro yapımız içinde bir soyutlamayı getirir. Onun için düzenlemede ve mevzilelendirmede var olan kadro politikamızı gözden geçirmemiz gerekiyor. Bunun için de dengeli bir biçimde bu arkadaşlardan ekipler oluşturarak önlerine somut üretim çalışmaları koymak gerekir. Aynı zamanda kadro adaylarını yetkinleştirme ve geliştirme zeminini yaratmak gerekir.

İkincisi ise ideolojik bir çalışmayı yürütmek için en sağlıklı ve en verimli örgütlenme tarzı ekip tarzıdır. Bunun aynı zamanda HPG'deki ideolojik, örgütsel ve yaşamsal sorunları çözmek için de çok faydalı olacağını düşünüyorum.

Böylesi bir örgütlenme birçok boyutuyla HPG yönetiminin çalışmalarına da katkı sunabilir. Mesela savunmalardaki kavramların anlaşılmasından tutalım mantıklı özümseme sorunlarımıza kadar, psikolojik sorunlardan kişilik sorunlarımıza kadar, Kurdistan parçalarından yeni katılan arkadaşlardan eski arkadaşların yaşadıkları sorunlara kadar hepsi birer araştırma ve güçlü analizleri çözümlemeleri gerektiren konulardır. Bunları daha çok bir çalışma olarak bu ekiplerin önüne koyarsak güçlü sonuçlar elde edebilirler. Bunların sonuçları da broşür, kitap, seminer vb yöntemlerle kadro yapımıza yansıtılabilir.

Görüşlerimi belirtmek istediğim bir nokta ise adaylık şartları hakkındadır.

Bu konuda daha önce yazdığım raporumda da kısmi dile getirmiştım. Birçok arkadaş katılım göstermek istiyor fakat bir süreliğine de olsa gidip eğitim görmelerinin şart kılınması, yine üyeliğin şartlarının net ve sade olmasına rağmen “yeni PKK” ve “eski PKK” kavramları arasında sıkışma ve anlamama katılım önünde engel teşkil ediyor. Bu da zamanla ilgisizliği ve PKK'nin yeni dönem görevlerine karşı bir sorumsuzluğu getirebilir. Bu konunun önümüzdeki konferansta ve daha çok parti tüzüğünde tartışılıp netleştirilmesi gerekiyor. Bu süreç açısından PAJK Yeniden Yapılanma Komitesinin yaptığı gibi bu tür koşulları gözeterek aday olmak isteyen arkadaşlara kendi bulundukları yerlerde bir katılım başvuru raporu yazarak aday olabilme imkânı sunulmalıdır.

Buna bağlı olarak daha önce rapor yazan arkadaşlar da bir kırılmanın olduğunu söylemek istiyorum. Çünkü ilk süreçlerde birçok arkadaş rapor yazmıştı. Ancak bazılarına hala da olumlu ya da olumsuz bir cevap verilmemiştir. Bu eksiklik üzerinde de durulması gerektiğine inanıyorum.

Ayrıca genel Parti Meclisi tarafından bu süreçte daha fazla yazı, perspektif ve talimat yayınlanırsa daha iyi olur. Özellikle yapının düzeyini gözeterek sade ve anlaşılır bir dille yazılan talimatlar çok ilgi çekici olur ve tartışılır. Yine genel perspektifler dışında bazen bilgilendirme amaçlı genel parti çalışmaları hakkında yazılar yayınlanırsa iyi olur. Bu yönlü yetersiz kaldığımızı düşünüyorum. Aynı zamanda birçok aday arkadaş tarafından raporlar yazılıyor. Bundan sonra raporlar hakkında cevap verilirse daha sonuç alıcı olur.

Daha önce yazdığım bir raporda genel süreç hakkında, Önderliğin durumu, kadronun yeniden yapılanma ve yeni paradigmaya yaklaşımı hakkında görüşlerimi dile getirmiştım. Bazı önerilerimi de yapmışım. Onları burada tekrar yazmak istemedim ancak tek bir noktayı tekrarlamak istiyorum, o da Doğulu arkadaşlara ilişkindir.

Bu arkadaşların hem materyal konusunda ciddi bir sorunları var ve kendilerini eğitemiyorlar hem de şu ana kadar öyle çok geneli aşan bir kadro politikamız yok. Onun için bu parçadaki arkadaşlarda bir karar sorunu ve kadrolaşma boyutuyla çok yavaş adım atma durumu görülmektedir. Eğer biraz daha ele almazsak Doğu Kürdistan'daki potansiyel elden gider ve Güneydeki 97-98 süreci gibi bir sonucu yaşayabiliriz ve zorlanabiliriz. Bunun için hem parti merkezinde hem de HPG'de imkanlar dahilinde bu durum değerlendirilerek belli bazı arkadaşlar hazırlamak amacıyla eğitilip, yoğunlaştırılabilir.

Bunların dışında genel çalışmalar hakkında çok fazla şey belirtmiyorum ancak son olarak önemli bulduğum bir noktayı kısaca vurgulamak istiyorum. O da PKK ile PAJK arasındaki kolektif çalışma ve diyalog düzeyine ilişkindir. Bu konuyu hem kongrede hem de yapılanma sürecinde çok tartıştık ve kararlar aldık. Fakat yanıfta olabilirim ama şu ana kadar tek bir ortak talimat gördük. O da genelin değil sadece PKK'deki kadın gücüyle PAJK'taki bayan arkadaşların birlikte yaptıkları toplantı sonucuydu. Bireysel olarak PKK Meclisindeki bayan arkadaşlara rapor yazarak kadın çalışmaları hakkında görüşlerimi daha ayrıntılı ortaya koyacağım.

Son olarak toplantıya katılamadığım için özeleştirimini veriyorum. Katılamamamın gerekçeleri uygun

görölmeŖe de dile getirme gereği duyuyorum. Bir yandan karargâhtan gelişim çok olmadı. YJA Konferansı ve Meclis toplantısı için bir aydan fazla alan çalışmalarından koptum. Bir yandan da kış çalışmalarında belli düzeyde eğitimlerde yer aldığım için bir zorlanmayı yaşadım. Onun için az ve yetersiz de olsa görüşlerimi aktarmak istedim.

Yine Soranca tercüme sorunum olduğu için kendi Türkçemle yazmak zorunda kaldım. Eğer anlamada ya da üslupta bir yetersizlik varsa özrümü sunuyorum.

Devrimci Selam Ve Saygılar
20-Ocak-2006 Viyan SORAN

“Özeleştiriği aynı zamanda kongre için ve bütün arkadaşlar için kaynağa dönüş olarak görüyorum.

Kaynağa dönüş olacaksa mutlaka kadın gerçekliğiyle yada kadın özgürlük çizgisi ekseninde olmalı, bunu özellikle bu günde anlamlı görüyorum”.

KONUŞMALARI

2004 Nisan Tartışmalarındaki konuşması

Bu gün Partiye katılım yıldönümümüzdür. Yedi yıldır harekete katılmışım. Böylesi bir günde tutum belirlemem, benim için özel bir anlama sahiptir. Arkadaşlar da kaç gündür tartışıyor ve tutum belirliyor. Bir arkadaşın özeleştirisinde ya da tutum belirmesinde de geçti. Böylesi bir süreçte tutum belirleme başka bir süreçteki tutum belirlemeye benzemiyor. Bu hareketin bir üyesi, bir kadrosu olarak düzeyime göre elbette bu sürecin sonucunda gelişen tartışmalarla ve özellikle Önderliğin savunmalarına bağlı olarak ben de bu biçimde bir tutum ya da özeleştirisel bir yaklaşım geliştirmek istiyorum. Yeniden bir kararlaşımla özeleştirisel yaklaşmak ya da geleceğe yönelik tavrımı geliştirmek istiyorum. İlke olarak kendime esas alıyorum. Kendi gerçekliğimden çok uzak bir yaklaşım sergilemek ya da çok abartılı bir biçimde özeleştirisi vermek istemiyorum. Ne de tamamen bu süreçten kendini soyutlama yaklaşımı sergilemek istiyorum. Belki yaklaşık dört yıldır yöneticilik yapıyorum, ama esas olarak 4. PJA Kongresi Meclisinde ve en sonunda bu düzeyde Kongre Gel’de görev aldım. Bu süreçte çok belirleyici bir rol oynamaktan çok, aslında bir kadro gibi ya da hareketin bir çalışanı gibi kaldım ve üzerime düşeni yapmadım. Bunlara karşı da bir yaklaşım göstermedim. Çünkü gerçekten kişiliğim açısından tutumla belirleyen arkadaşlar ya da henüz tutum belirlemedi arkadaşlar gibi öyle çok fazla özeleştirisi verecek durumum yoktu. Yalnız Önderlik son savunmasında da diyor “yeni sürece katılım, Kemal Pir arkadaşın tarzıyla ya da Zilan arkadaş ve Sema arkadaş tarzıyla olmalı”

eğer ölçü oysa benim de kendi açımdan özeleştirir verecek şeylerim vardır.

Başta bunu söylemek istedim. Aynı zamanda çıkardığım sonuçlar temelinde kendimi ortaya koymak istiyorum. Özeleştirir bu sürece göredir. Uzun bir süredir yoğunlaşıyorum, özellikle kongreden sonra çıkan sonuçlar en sonda da Önderliğin savunmada ortaya koyduğu noktalarla böylesi bir sonuca ulaştı. Mücadele tarihimizde baştan günümüze kadar bir bütün olarak insanlığın vasiyeti olarak görüyorum. Nasıl ki insanlığın ilk çıkışında çok temiz, çok net, çıkarsız, politize olmuş yaklaşımdan uzak işte, hiçlikten varlık yarattı ve dönem dönem geldi, ulusal mücadeleye, cins mücadelesiyle baştan beri çatışmaya girdi. Bunlar vardır. Bu dönemleri insanlığın dönemleri olarak değerlendiriyorum. Feodalizmin etkisi, burjuvazinin etkisi ve en sonda çözülüş olarak adlandırdığımız Reel Sosyalizmin gerçekliği gibi Önderliğin savunmalarına bağlı olarak bu dönem geçiş olarak bir çözülme dönemi yaşandı. Gerçekten eski sistem iflas etti. Şimdi de biz yeni bir sisteme doğru gidiyoruz. Demokratik uygarlık çizgisini kaynağa dönüş gibi görüyorum. Tüm insanlık şimdilik böylesi bir durumu yaşıyor. Reel Sosyalizmin çöküşünden sonra esas kaynağa dönüş için arayışlarımız hareket olarak aslında baştaki Apocu öze dönüş gerçekleşiyor. Bu yönüyle ben çok anlamlı buluyorum. Ki bu biçimdeki bir özeleştiriyi aynı zamanda kongre için ve bütün arkadaşlar için kaynağa dönüş olarak görüyorum. Genel için de böyledir.

Özellikle Kadın Hareketi için de böyledir. Başta özeleştirim bu eksen temelinde yapmak istiyorum. Kaynağa dönüş olacaksa mutlaka kadın gerçekliğiyle yada kadın özgürlük çizgisi ekseninde olmalı, bunu anlamlı görüyorum özellikle bu günde. Ben öyle anlı-

yorum. Katılımımı yeni PKK’de, yeni sistemde yapıyorum.

Herkesin eski PKK’ye bir katılımı vardı. Fakat şimdi yeni paradigmayla hepimiz için yeni bir katılım isteniyor. Onun içinde ben o çapta yaklaşımlarımı belirtebilirim. Bundan sonra yeni çizgi esaslarına göre katılımımı gerçekleştireceğim. Kişiliğimi köklü ele alacağım. Parti içindeki yedi yılımı kendime esas alıyorum. Özellikle birkaç noktada somutlaştırmak istiyorum. Kendimde eksik görüp de ileriki süreçte aşmak istediğim noktalardan birincisi katılımımla ilgilidir. Katılımım ulusal çelişkiden çok toplumsal çelişkiyle ya da kadın yönündeki arayışından kaynaklıdır. Daha çok PKK örgütünü anlamaktan ziyade Önderliği tanımamla başladı. Benim üzerimde etki yapan temel faktör oydu. Onun için de baştan günümüze kadar sürekli bu arayışla ben yüksek bir düzeyde bu arayışlarım temelinde başarılı bir çalışmaya girmek istiyorum. Bu temel üzerinde hareket içinde tabi ki önümdeki esas görevlerde bir derece olarak gördüm. Kendi kişiliğimde genel kadın özgürlüğü için özelde de Büyük Güneyde; çünkü yeni katıldığımızda Önderlik Büyük Güney Devrimine vurgu yaparak bize proje sunuyordu. Büyük Güney Devrimi için esas söylenen “Güney Devrimi Kadın Devrimidir” Bu benim için her zaman esastı. Bu benim için bir görevdi. Bu yönlü öncülük yapmak istedim. Hem pratikte hem de hareketin içinde bulunduğu süreç ben de bir kadro gibi yaşıyorum. Ben böyle bir sonuca ulaştım. Hem genelde hem de kendim için bu sonucu çıkardım. Özgürlük ideolojisini, özellikle Önderliğin felsefesini kendi kişiliğimden topluma yaymaktı. Kadınlara ve bütün Büyük Güney kadınlarına kanalize etmek istiyordum. Sonra bakıyorum ki hem kişiliğimde hem de genelde bir baraj gibi

önünde bir engel oluştuyordum. Bu ideolojinin ve felsefenin yayılmasına ilişkin bir engeldir. Özeleştirimi vermek için bu temel bir noktadır.

Kadın Özgürlük Hareketi içerisindeki mücadelemde çıkan zayıflıklar da var. Ben bunu Önderlik gerçeğine bağlıyorum. Çünkü hem geneldeki sonuç hem de kişiliğim açısından çıkan temel sonuçlar ya da tüm sorunları, bizim Önderlik gerçeğine yaklaşımımıza bağlıyorum. Burada stratejik bir yapılanmamız olsa da pratikte de o kadar başarılarımız olur. Ki bu noktada da bazı neticeler ortaya çıkıyor. Niyetimiz ne olursa olsun ama yeniden köklü bir yapılanmayı yapmak için Özgürlük Hareketine ve Önderliğe yaklaşımlarımız ciddi ve stratejik olmalıydı. Böylesi bir yaklaşımımız olmadığı için, duygusal sadece inanç esaslarına göre yaklaşımlarımız gelişti. Çalışmalar içindeki duruşumda da bu belirleyici bir noktaydı. İdeolojik, felsefi ve ulusal yönlerde bir derinleşmeyi sağlayıp, buna göre siyasi yönümü geliştirip ve bu biçimiyle örgütsel çalışmalarda yer alabilmeyi, bunun ötesinde bir manevi bağlılığı geliştirmeyi esas alacağım. Tabi bütün bunlar benim için esastır.

Tabi ulaştığım sonuç şudur. Bundan sonra yetmiyor. Daha somut dile getireyim. Kongreden sonra bu sonucu daha iyi çıkardım. Üzerime düşen görevleri layıkıyla yerine getiremedim. Bunun zorlukları da yaşandı. Bu sonuca ulaştım. İdeolojik olarak derin olmamam, özellikle görev konusunda fazla ikna olmamam nedeniyle, bu kritik süreçte aktif bir katılımı yapamadım. Bu süreçte kendime esas aldığım Kongra Gel'den sonra I. Konsey toplantısı oldu. Orda da yaklaşımlarımı dile getirdim. Yoğunlaşmamı bu çerçevede devam ettirdim. Ben hiçbir zaman sorunu iki taraf olarak ele almadım, iki taraf vardı, bir Önderlik tarafı

bir de Önderlik karşıtı. Önderlik gerçeğine karşı bir direniş içindedir. Bunun için sağ taraf, sol taraf gibi bir tercihim olmadı. Önderlik çizgisinde güçlü bir katılımım olmadı ama her iki yaklaşıma karşı da uzak bir duruşum vardı. Her zaman şüpheli yaklaştım.

Tabi burada çıkardığım sonuç, bu sorunlar içinde ne kadar çözüm gücü olabildim. Benim için bu önemlidir. Söylediğim gibi benim düşünce zayıflığı ve ideolojik zayıflığımdan dolayı keskin bir mücadele veremedim. Ben bu inançtayım. Her iki gerçeğe karşı da benim bir mesafem vardı. İlkesel olarak hiçbir zayıflığı göstermedim. Bu özellik benim için önemlidir. Bu sürece bağlı olarak bazı gerçekler vardı. Diğer arkadaşlar da dile getirdi. Bunun üzerine düşüncelerimi dile getirmek istiyorum. Çünkü süreç açısından belirleyici noktalardı. Kişiliğim üzerinde de etkisi oldu. Bir Önderliğe yaklaşımdı. Benim de yaklaşımlarım neydi onu dile getirdim. İkincisi Kadın Özgürlük Hareketine olan yaklaşımdı.

Genel için de iki noktada görüşlerimi dile getirmek istiyorum. Kadın Özgürlük Hareketi bu dönemde alternatif sistemini, politikasını çıkarmalıydı. Örgütsüzlük nedeniyle bu amacına ulaşmadı. Bundan ve örgütsel sorunlardan ziyade bir noktada yaklaşımımı belirtmek istiyorum. Çünkü daha çok çalışma alanım bu yönlüydü. Özellikle bu son 4 yılda kitle çalışmalarında ve siyasi faaliyetler içindeydim. Ve özellikle kadın çalışmalarında yer alıyordum. Temel nokta olarak çizgimizi doğru bir biçimde kadın yapısına taşıramadık bu kaybettiğimiz nokta oldu. Ben de fiili bir çalışanıydım. En çok da bu noktada yetersizlik ve eksikliklerimi görüyorum. Hareketi kendi dar yaklaşımlarımla sınırlı tuttum. Kitleleşme önünde engel oldum. Bu hepimiz açısından önemli bir noktaydı. Aynı zamanda

da toplumun değişimi açısından stratejik bir noktadır. Son süreçte gelişen kadına yaklaşımımın, Kadın zgrlk Projesine, kadının tanrıalaşmasına aykırı bir tutum olduğu kanaatindeyim. Doğru sosyalleşme ve kadının doğru temeller üzerinde gelişmesine aykırıydı. Aynı zamanda yeni yaşam projesine karşı bir mdahaleydi. Bunun için de aynı zamanda gelişen bu eğilim Kadın zgrlk Mücadelesine karşı temel bir hataydı. Bu projeyi Kadın Hareketi olarak bizim geliştirmemiz gerekiyordu. Gevşek yaklaşımlarımız ya da hantal yaklaşımlarımız özgürlük yürüyüşünde inisiyatifsiz bir biçimde, çizgi dışı, bir eğilim yönünde kullanılmasına neden oldu. Hareketimiz içinde ve genelde zamanında somut ve alternatif bir proje geliştirmemiz olmadı. Bu da Kadın zgrlk Hareketine bir yaklaşımdı. Genel boyutta çok özeleştiri verildi. Bizim boyutumuzda nderliğin önümüze koyduğu projeleri zamanında kucaalayamadık. Ya da çok çabuk ona sahip çıkmadık. Bu projelerden biri de toplumsal projeydi. Yani toplumsaldı. Yani bunun için ben kendim de kendi payımı içinde buluyorum.

Bireysel tutumum bir özelliğim olduğu için dile getirmek istiyorum. Benim duruşumda da, yryşmde de, çalışma tarzım üzerinde de etki yapıyor. Genel yaklaşımlarım hem kadın arkadaşlar için hem de erkek arkadaşlar için çok insani, hmaniste bir yaklaşım var. Bu ilişkilerde bunu her iki cins için de belirtiyorum. Bir yere kadar ilişki içindeydim. Her iki cinse karşı da özellikle bu son iki yılda sürekli bir noktada bir korkuyu yaşadım. Bu korkuyu da geleneksel bir korku olarak yani çok geri bir biçimde değil. Toplumun dönüştürülmesi noktasını dile getirmiştim. Bu korkum kendi kişiliğime yönelik, kendimi yeniden yaratma ve güçlendirmeye olan ihtiyaçtı. Aynı zaman-

da her iki cinse karşı yaklaşımında yalnız erkek cinsine yaklaşımda değil, kadın yaklaşımım aşırı bireysellik ve mülk yapmak beni korkutan bir noktaydı. Bu noktada hem düşünce olarak hem de örgütsel, siyasi açıdan zayıf olmam, nedeniyle her iki cinse karşı büyük bir korkum vardı. Kadın mücadelesini yürütmemde bana temel olacak güç ve bu temeller üzerinde eğer toplumsallaşma ve yeni bir ilişki gerekirse bu her zaman mücadeleyi yürütmemde teşvik noktası olacak. Ben genelde bu tutumları dile getirmek istiyorum.

En sonunda dile getirmek istediğim bir nokta var, çünkü önümüzdeki süreçteki tutumumla da ilgilidir. Başta arayışımı dile getirdim. Yani harekete katılım için. Yani bir kadın olarak bu hareket içinde daha çok parti eğitimleriyle, ideolojiyi tanıma biçiminde arayışlarımı daha çok derinleştirdim. Siyasi bir kimliğe sahip olmak istiyorum ve o yönde bütün yeteneklerimi Kadın Özgürlük Hareketinin, Kürt halkının hizmetine koymak istiyorum.

Yönetim çalışmalarının içine girmemle bu kanaate vardım. Belki bu sistemin sonucundan kaynaklanıyor. Yani hiyerarşik bir sistem içindeki bir yönetimde, bir kadın olarak alternatif bir sistem ya da yönetim tarzını geliştirme görevim vardı. Şimdi farkına varıyorum ki bu yönlü zayıflıklarım vardı. Hiyerarşik sistem ya da yönetim içinde diyelim her geçen gün başlangıçtaki arayışlarım ve hayallerime karşı bir zorlanmayı yaşıyorum. İçine girdiğim bu aciz durum bir çelişkiyi ifade ediyor. Ben bunu sorumluluktan veya hizmetten kaçış olarak ele almıyorum. Son gelen savunmalarla da hiyerarşi konusu ve bölgesel sistemler üzerinde yoğunlaşmam oldu. Bunu da sürdürüyorum. Belki ulaştığım sonuçların tamam olduğunu iddia etmiyorum. Çok yetersiz yönleri olabilir. Ama en azından şimdi

ulaştığım sonuç gerçekten hiyerarşik bir sistemin ya da bölgesel bir sistemin içine girişi, özgürlük arayışçıları ya da özgürlükçüler için tamamen bir tuzak gibi görüyorum. Mevcut hiyerarşik sistem sen ne kadar bireysel olarak bir çaba içinde olsan da içinde bulunduğun mekanizmada -ben demiyorum çıkış yapman mümkün değildir- ama mevcut olarak içinde bulunduğum düzey ya da kişiliğimdeki düzeyle başlangıç arayışlarıma göre bir katılımı sağlayacağım inancında değilim. Ya da başlangıç hayallerimle güçlü bir katılımı gerçekleştiremem. Bunu için de bu son süreçte böyle bir kanaate ulaştım.

Tabi PKK'yi Yeniden Yapılandırma Komitesine katılımım da gerçekleşti. Başta çalışmalara katılımımda da dile getirdim. Yani komite çalışmalarına katılımım ya da PKK'nin yeniden yapılandırılmasını ben Önderlikle buluşmanın güçlü bir zemini olarak görüyorum. Önderliğin görüşme notlarında ismimin geçmesi bana sanki Önderlikle görüşmüşüm duygusunu verdi. Yeni PKK'ye katılımımın son kararıdır. Esas önümüzdeki süreçlerdeki projelerim, hedeflerimdir. Ben bu çerçevede imkânlarım elverdiğince bir katılımı sergileyeceğim. Bunun için kendime imkân da yaratacağım. Umutluyum. Diğer yönetim çalışmalarında yer almak istemiyorum. Bu temel üzerinde, kurumlarımızdaki yeni PKK oluşumu dışında yöneticilik çalışmalarında yer almak istemiyorum. Diğer görevler için ben kendimi çok fazla hazır görmüyorum. Fakat diğer çalışmalarda ne görev, ne hizmet benden istenirse hazırım. Özellikle uzun süreli bir yürüyüş için kişiliğimde tespit ettiğim temel nokta ideolojik yönden derinleşme ve özellikle siyasi ve ideolojik bir kimliğe ulaşma hayallerim için her şeyden önce ben kişiliğimde daha güçlü bir altyapıyı oluşturmalıyım. Onun için

de bundan sonra yeni paradigmaya göre, savunma çizgisine göre ben yeniden kişiliğimin inşasını, kişiliğimi yeniden yapılandırmayı esas alacağım. Bu temel üzerinde hem Kadın Özgürlük Hareketi için hem de bütün hareket için hizmet edeceğim. Bu temel üzerinde bu noktada da umutlarımı dile getirmek istiyorum. En çok bu altı aylık süreçte zorlandım. Fakat ben bu zorlanmayı daha güçlü bir yürüyüş için kendime temel yapıyorum. Bu noktada çok umutluyum.

Bir kriz yaşadık, bir sorun yaşadık. Tabi bu Dünya ve Ortadoğu krizinden kopuk değildi. Ortadoğu devletleri dışarının müdahalesiyle karşı karşıya geldi ve bu biçimde yeniden yapılanmayı yaptılar. Bu yeniden yapılanma eksiktir. Ortadoğu halklarının iradesiyle gelişmedi. Fakat biz de bir kriz yaşadık. Bizim sistemimiz de tıkanı. Fakat bir noktada ben çok umutluyum. Önderliğin müdahalesiyle biz bundan sonra yapılanmayı gündemimize koyduk. Doğal olarak biz kendi irademizle değişim ve dönüşümü yapıyoruz. Bu bizim için büyük bir şanstır. Belki de Ortadoğu'daki hiçbir devlet veya halk bizim kadar şans sahibi değil. Bende umut yaratan şey budur. Bu noktada da inanıyorum. Bu hareket Önderlikle başladı, Önderlikle bu günlere gelindi ve bundan sonra da Önderlikle başarıya doğru gidecek. Bu temel üzerinde önümüzdeki süreç için daha büyük bir güçle kendimi hazırlayacağım. Bunun için de başta Önderliğe söz veriyorum. Bütün şehitlere, Kürt halkına ve demokratlara söz veriyorum. Bütün özgürlük isteyen kadınlara ve bütün hazır arkadaşlara söz veriyorum.

PJA 5. Kongre Konuşmaları

Bir iki konuda görüşlerimi kısaca dile getirmek bir öneri yapmak istiyorum. Kongra Gel'de de tartışmalar bu ekseninde gelişti. Siyasal gündem tartışmaları bir nokta üzerinden derinleştirildi. O da; “acaba siyasetimiz var mı, yok mu?” üzerineydi. Sonunda şu sonuç ortaya çıktı ki; hem dünya hem de bölge çapında program ve projelere sahip olan bizim hareketimiz. Ancak pratik olarak bakıyoruz ki, bir politikasızlık ortaya çıkıyor. Bu durum örgüt ve hareketin öncülük sorunuyla bağlantılı bir durumdur. Onun için politika ve potansiyel güç açığa çıkmıyor. Günlük olarak siyaset yapamıyoruz.

Yine Kadın Hareketi için de burada tartışacağımız noktalar var. Kadın Hareketi yıllardır hem ideolojik, hem örgütsel, hem de siyasal olarak geniş bir mücadele yürütüyor. Karşımızda bir tablo var. Buna inkârcı veya abartılı yaklaşmak değil, tespitini doğru yapmak durumundayız. O da şudur ki; her yerde ulusal demokratik mücadelemize paralel Kadın Hareketi çok fedakâr bir biçimde katılım sağlıyor. Birçok boyutta zorlanmayı da yaşıyor.

Yine mücadele tarihine baktığımızda zindanlardan tutalım, şahadetlere kadar kadın büyük bedeller ödemıştır. Burada bir sorunumuz var. Bunu ayrıştırmalıyız. Tabii aktif bir katılımımız var, ama bu hareketin öncüsü örgütlenme kimliğine ne kadar sahip çıkıyor ve tarihleştiriyor. Bu bizim için önemli. Berivan arkadaş önemli bir soru sormuştu. O soruya cevap vermek, bizim özeleştirimizi de kapsıyor. Uzun vadeli bu kitleyi ne kadar derinleştirip bilinçlendirebiliriz ya da siyasal bir kimliği nasıl kazandırabiliriz?

Bu esas üzerinden PJA olarak çok kaba bir tanımlama yapacak olursak; ideolojik, siyasal ve toplumsal bir hareketiz. Pratik ve ideolojik olarak her yerde tanınıyoruz. Güncel boyutu eksik kalıyor. İdeolojiyi topluma mal etmeme bize, ideolojik bir hareket olmaktan öteye, sol bir hareket ya da eski komünist bir hareket izlenimi veriyor. Bu hususu çok önemli buluyorum, sahip çıkacağımız kitleye siyasal kimlik kazandıran bir hareket olmalıyız.

Bir arkadaş değerlendirmesinde kaos aşamasında olduğumuzu söylüyordu. Anladığım kadarıyla kaos aşamaları genelde olağanüstü özelliklere sahip olduğundan çok normal bir çalışma tarzı veya mekanizması ile cevap olunamaz. Bunun için bize olağanüstü bir çalışma tarzı gerekiyor.

Günlük olarak gelişmelerin merkezinde olan bir duruşun sahibi olmalıyız. Somut olarak da Kürdistan'ın dört parçasında PJA nasıl bir siyasal kimliğe sahiptir? Hem demokratik bir çözüm hem de toplumsal sorunların çözümü, özellikle de kadın sorununun çözümü nasıl olacak? Yani bu gün her parçanın bir örgütü var. Doğru, her parçada bir çalışma yürütülüyor, ama parçalı bir perspektif var. Herkes kendi bildiğine göre diplomatik, toplumsal ilişkileri yürütüyor. Bu da değişimi zorlamıyor. Pratik olarak tedbirimiz nedir ve bunu nasıl aşacağız? Tüm bunlar üzerinden görüş gelişirse iyi olur.

Somut olarak bir noktayı belirtmek istiyorum; bundan sonra yeni sistemiz içinde siyasal ve diplomatik faaliyetlerimizi yürüteceğimiz ortak bir merkezimiz olmalı. Hem dünyada hem de her dört parçada PJA'nın siyasetini güçlü bir şekilde belirleyebilecek, araştırarak ve günlük perspektif verebilecek şekilde somut ihtiyaçlarımız var. Bunun dışında ise çok parça-

lı oluyor. Somut önerim budur. Kısaca bunları belirtiyorum.

***Birkaç gündür tartışmalar yürütülüyor. Benim de hem bir militan olarak hem de bir süredir yöneticilik görevi yapıyor olmam açısından, çıkarmam gereken sonuçlar var. Bunun için de ilk başta kişiliğime dönük birkaç noktayı belirtmek istiyorum. Geçen iki günlük süreç içerisinde hem genel boyutta çıkardığım sonuçları hem de kendime dönük bazı şeyleri paylaşmak, dile getirmek istiyordum. Fakat daha sonra düşündüm ki, köklü bir değişimi yaratmak için böylesi bir platformda dile getirmek bir ölçü değil. Doğrudur, böyle bir ortamda paylaşmak anlamlıdır.

Zihniyet ve vicdan devrimi de bir noktadan başlıyor, eğer biz bunu kendimize esas alırsak, bundan sonra hem zaman kazanırız hem huzur hem de inanç kazanırız. O da, kendinde, içinde bir sorgulamayı başlatmaktır. Duygularını, ruhunu kandırmayarak kendinden başlatmak en anlamlısıdır. Eğer bir zihniyet ve vicdan devrimi varsa oradan başlayacaktır.

Güney kadınları boyutunda çıkardığım sonuçları daha uzun dile getirmek istiyordum. Fakat zaman dar. Bunun için bir iki noktayı kısa da olsa dile getirmek istiyorum. Çalışmalar içerisinde yer alıyor olmam belki uzun bir süre değil ama kısa bir süre de değil. Özelleştirmeyi verdiğimde, ne kendimi çok abartılı bir şekilde dile getirmek isterim ne de dile getirilenlerden kendimi çok soyutlamak isterim.

Ben de 4. Kongrede Meclis düzeyinde görev aldım. KONGRA GEL'in I. Kongresinde de yönetici düzeyinde görev aldım. Tabii bu her iki süreç de çok ağır ve bunalımlı süreçlerdi. Bu süreçler içerisinde gerçekten de birey bütün gerçekliğiyle açığa çıkıyor-

du. Bir sınav süreciydi. İnsan özgürlük amaçlarıyla, örgüt yaklaşımıyla, kendine yaklaşımla, yine iradesiyle bağlantısını kurabiliyordu. Belki benim için kısa bir süreçti fakat birçok tecrübeyi de kazandım diyebilirim.

Örgüte katılmadan önce de, sonrasında da Güney topraklarında kadının örgütlenmesi bana her zaman büyük bir inanç ve güven vermiştir. Bu kadar yakın olmamıza rağmen bu topraklarda yaşayan kadınların acısını hissetmemek, bundan uzak olmak her zaman bende büyük öfkeye ve tepkiye yol açtı. Her ne kadar zorlansam da, her ne kadar görev almada yeniysem de, tecrübe ve birikim konusunda zorlansam da, ama bu nokta her zaman beni itiyordu. Bütün zorlanmalarına rağmen itiraz edemiyordum bundan dolayı önüme konulan her görevi yerine getirmek istedim.

PJA Meclis görevini almadan önce de yöneticilik yaptım; PÇDK çalışmalarında uzun bir süre görev aldım, ondan önce de Doğu çalışmalarında görev aldım. Kongra Gel çalışmalarına girmeden önce de kadın çalışmalarında yer aldım. Bu son dört yıl içerisinde yöneticilik görevi yaparken, açığa çıkardığım bazı gerçeklikler oldu. Sürekli bir ikilem içerisindeydim. Bu ikilem de şuydu; hem bir yandan göreve sahip çıkma hem de Güney'de yaşanan gerçeklik sürekli vasat bir duruş sahibi olmamam için itiyordu beni. Sürekli kendimi katmak istiyordum. Bir yandan “sahip çıkmalıyım” derken, bir yandan da yöneticilik mücadelesine katıldığında bölge sistemi, yönetimi, zihniyet sorunları üzerinde çözümler yapıldı.

Bunları sürekli anlamak istedim. İktidarın bir yönü de buydu. Gerçekten de bölge sistemi içerisinde yavaş yavaş özgürlükten uzaklaşma benim için çok zorlayıcı bir noktaydı. Sürekli bunlar arasında gidip gelme yaşıyordum benim açımdan. Böylesi şeyler içerisinde girme-

mek için çaba harcadım. Fakat Kongra Gel yönetimine girmemle birlikte, uzak durma istemime rağmen, sürekli yöneticilikten kaçmama rağmen, gördüm ki özellikle kadın komitesinde çalışma süreci ve Irak sahasına gidişim bana birçok noktada hazırlıksız olduğumu gösterdi. İdeolojik anlamdaki yetersizliklerim nedeniyle, birçok noktada iradem dışında gördüm ki yavaş yavaş reflekslerim zayıflıyor. Yavaş yavaş kendimle çelişki yaşamaya başladım. Mücadele anlamında bir gevşekliği yaşadım.

İçine girdiğim durumu bir tuzak olarak görüyorum. Öyle düşünüyorum ki, kendimi ne kadar bundan uzak tutabilirsem, o kadar hayallerime, esas katılımda etkiye bulunan arayışlarıma geri dönebilir, buluşabilirim. Bu noktada sürekli bir rahatsızlığım oldu. PJA Meclis Toplantısında da dile gelmişti, burada yine tekrarlamak istiyorum, PJA'yla tartışmadan komiteye geçiş olmuştu ve ondan sonra da direkt yüzeyel bir biçimde Irak sahasına gidiş yaşandı. Ben bunu kendi açımdan ciddiye almayan bir yaklaşım olarak görüyorum. Bu biçimde bir geçiş büyük yetersizlikleri beraberinde getirdi. En fazla örgütlü olmamız gerektiği bir süreçte, ciddiye almayan yaklaşımın bir sonucu olarak da örgütsüz bir biçimde pratiğe geçişi bir risk olarak hayata geçirdik.

Irak sahasına böyle geçtik. Irak sahasında da kendimizi erkeğin siyasetine mahkûm hale getirdik. Bu bence kadın komitesinin pratiği açısından en fazla sorgulanması gereken bir konudur. Kendi açımdan bu konu üzerinde ciddi bir biçimde yoğunlaştığımı belirtebilirim.

Bir eleştirisi süreci de vardı, fakat daha çok bende gelişen, bu genel bir sorundur, bu çalışmalarda yer alan arkadaşlar benden daha tecrübeli, içine girsem de

çok fazla değiştirebileceğim bir şey yok tarzında bir yaklaşımdı. O açıdan, o atmosfer içerisinde kendimi korumam bile en büyük başarıydı benim için. Böyle bir mantık daha çok ön plana ıktı. Bu da üstlendiğim misyon ve bana duyulan güven karşısında kabul edilemeyecek bir şeydir. İddiasız bir duruştur. Ben bu biçimde değerlendiriyorum.

Tutumum oldu. Bu noktada çok somut ve çok açık belirtmek istiyorum, kendim de bu konuda netleştim, yani sağ eğilimin beni çekebileceği hiçbir yanı yoktu. Onlara karşı müthiş bir öfke duyuyordum. Hiçbir zaman o anlayışları tasvip etmedim, kabul etmedim. Fakat bu anlayışlara karşı da çok güçlü, örgütlü ve istikrarlı bir mücadele de veremedim. Sadece bazen bireysel ıkışlar yapıyordum. Rahatsızlıklarımı paylaşıyordum, fakat geleneksel bir tarzı aşmıyordu. Dogmatik bir yaklaşım vardı. İşte kadın komitesi alışmaları Kongra Gel'e bağlı bir çalışmadır, diğer arkadaşları kendi sorunlarımla meşgul etme gibi bir hakkım olmaz anlayışı vardı bende. Her ne kadar bazı arkadaşlarla bu yönlü girişimlerim olmuşsa da, çok fazla faydası olmadı. Bunu biraz da kişilik zelliklerime bağlıyorum. zgvende zayıflık yaşıyorum.

Çok fazla uzatmadan birkaç noktayla sonuçlandırmak istiyorum. Gerçekten bu süreçte birçok yönüyle hem tecrübe aldım hem de g aldım. Ama birçok yönüyle de şunun farkına vardım; eğer bazı şeyler karşısında çok güçlü mücadele edemezsem, bir tekrarı yaşarım ve benzeşirim. Bu yönlü ciddi bir yoğunlaşma ve i sorgulama içerisindeyim. Bundan nce Kongra Gel toplantısı içerisinde de tutum belirlemiştim, ondan önce de PJA Meclis Toplantısı vardı, orada da tutum belirlemiştim. Genel hareket içerisinde ve özellikle Güney Kürdistan'da öncülük yapabilmek için ideolo-

jik, felsefi bir derinliğe ihtiyaç var. Devrim için, bu parçada hizmet edebilmek için bu özellikler önem taşıyor.

PKK'nin Yeniden İnşası sürecine katıldım ve o çalışmada kendimi derinleştirmek istiyorum. O çalışmada sonuç almak istiyorum. Bunun için de o çalışmaya katılırken inatçı bir yaklaşımla değil, bir militan olarak katılmak istiyorum.

Orada hem kendimi görebilmek için hem de kişiliğimi doğru çözümleyebilmek için hiyerarşi tuzağına girmeden, gerçekten de güçlü ve özlü bir şekilde Kadın Hareketi'nin bir hizmetçisi olmak istiyorum.

Bu noktada sonuna kadar iddialyım.

Gerçekten de hareketimiz içerisinde Önderliğin esaretinden sonra Kadın Hareketi olarak Sema ve Zilan kişiliğinde olanlar azınlığa düştüler. Bundan dolayı alternatif bir sistem yaratmadaki iddiasızlık, sürekli gündemimizin egemen sistem tarafından belirlenmesine yol açtı. Büyük bir yıpranma yaşandı. Tutumumu belirlerken, PKK'nin Yeniden İnşa sürecine güçlü katılacağımı belirtiyorum.

Bütün gücümü bu temelde harekete geçireceğim. Başarılı bir aday olmak için hem yeni PJA içerisinde, hem de yeni PKK içerisinde çaba harcayacağım. Önümüzdeki süreçteki tutumum katılım olacak.

Bütün boyutlarıyla kişiliğimi çözdüğümü söyleyemem. Ne kendimi ne de ortamı kandırmaya hakkım yok. Bu süreçte kendimle bir mücadele içerisindeyim. Yeniden İnşa sürecinde bunu bir sonuca götüreceğim. Eksik yanlarım olmuştur. Zamandan dolayı çok fazla dile getirmek istemiyorum.

Ancak başta da belirttiğim gibi daha fazla vicdanıma bunu kabul ettirebilirim. Irak çalışmalarında da bir yönetici olarak yer aldım. Özeleştirivermem gere-

ken noktalar var. Bir özeleştiri vereceksem de, Dilvin ve onun gibi yoldaşlar karşısında verdiğim özeleştiri olacaktır. O yoldaşlar mücadelemize sığınmışlardı. Sonuçta da çok trajik bir şekilde bizden ayrıldılar. Ben bunun için özeleştirimi verebilirim. Sonuçta biz o sahanın çalışmalarını erkeğin insafına, tarzına bıraktık. Bu boyutta da kısaca tavrımı böyle belirtebilirim.

PÇDK Kongre Konuşmaları

Kuşkusuz birçok önemli nokta dile geldi. Dünden beri objektif ve sübjektif koşullar değerlendirildi. Güney yönetimi ve genel Irak yönetimi. Tabii çok kısa da olsa şunu tekrarlamak da yarar görüyorum. Eğer geçmiş çalışmalarımızı değerlendirmek istersek, yeter ve yetmez yönlerini değerlendirip açığa çıkarmak istersek, o objektif ve sübjektif yönleri iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Bu geçen yıllarda objektif koşullar - ister halkın maddi koşullarında olsun, ister toplumun psikolojik durumunda olsun, isterse iktisadi ya da siyasal yönlerden olsun bir hazırlık vardı. Artık sorunlar bir derinlik arz ediyordu. Bu sorunlar da toplum içerisinde bazı yetmezlikler ortaya çıkardı. Ama bu yetmezliklere ve sorunlara cevap verebilecek bir hazırlık düzeyi yoktu. Bu hazırlıksızlık var olan ve yeni ortaya çıkan sorunları çözme yönünde bir cevabın verilmesini ortaya çıkarmadı. Bu hem divandaki arkadaşlar tarafından kapsamlı olarak değerlendirildi ve hem de diğer arkadaşlar tarafından dile getirildi. Özellikle halk içindeki çalışmalarımız, örgütlenme tarzımız, yürütülen genel diploması ve kadro ya da üye yaklaşımlarımız açısından kapsamlı değerlendirmeler oldu.

İnsan şimdi Irak'ta oluşan objektif durum açısından, hem Kürt halkı açısından hem de diğer halklar açısından genel anlamda ideolojik bir boşluğun yaşandığını dile getirebilir. Bugün Arap şovenizmine ve Irak'taki otokratik yönetime rağmen yine Güney Kürdistan'daki ilkel milliyetçi düşüncelere rağmen genel olarak halkı ideolojisizleştirme politikaları yürütülüyor. Siyasi açıdan da bugün Irak'ın durumu bellidir. Hem uluslar arası alanda bir tecrit ile yüz yüze hem de bir saldırı ile karşı karşıyadır. Güney Kurdistan'da ge-

lişen siyasi partiler ise halkı pazarlık konusu yapmaktadırlar. Siyasi bir ticaret yapmaktadırlar. Herkes bunu çok iyi görüyor ve bu kendisiyle birlikte yeni sorunlar doğuracaktır.

Var olan devlet tarzı öyle geri bir zihniyete sahiptir ki Irak'ta gelişecek yeni düşünce ve halk akımlarına fırsat tanımamaktadır. Hem Irak Merkezi Hükümeti hem de Kurdistan bölge hükümeti başka halkların gelişimine güç getirecek bir konumda değiller. Var olan anti-demokratik oluşum kendi içinde yalnızca bir kesimin çıkarlarını temsil etmektedir. Irak'ta Güney Kürdistan'da en yüksek örgütler arasında büyük bir çatışma var. Bu halk çıkarlarının çatışması değil, bu tamamen bir sınıfın ya da bir ulusun çatışmasıdır. Halktan uzak çatışmalardır ve hükümet bu şekilde sorunlara cevap olamaz. Böyle bir hükümet var ve halk üzerinde böyle bir siyaset yürütüyor.

Ulusal ve toplumsal ittifaklardan da uzaktır. İktidarda olan hükümetin de gücü yoktur ve çözüm gücü de olamaz, kendi içerisinde de ciddi bir parçalanmışlığı yaşamaktadır. Objektif koşullara baktığımızda - diğer devletlerde de olduğu gibi- toplum için en esas olan düşünsel olarak bir dolgunluk, maneviyatta bir düzeye ulaşma ve örgütlenmelerin gelişimiyle birlikte kendi özgür düşüncesini ve iradesini örgütlülüklere kavuşturmasıdır. Ama Güney Kürdistan'a baktığımızda görüyoruz ki birçok toplumsal örgüt var. Kadın, gençlik, aydınların örgütlenmesinden tutalım birçok örgütlenme var ama bu örgütler bir bütünen toplumun iradesini temsil edebilecek, toplum dinamiklerini ortaya çıkaracak örgütler olmaktan çok; toplum gücünün dağılmasında, işlevsiz kılınmasında bir araç haline gelmiş. Örgütlerin birbiriyle ilişkilenebilecek bir bağlantıları yok. Kendi sorunlarına cevap olacak, irade

olacak kadar bir birlikleri yok. Bu örgütlenmelerin içinde bir merkezleri de yok yani bu sorunları ve çalışmaları bir araya getirecek, toparlayacak bir güçleri de yok. O anlamda bunlara toplumun dinamiklerini toparlayan örgütlenmeler diyemeyiz. Kısaca toplum içerisindeki bu örgütlenmelere düşüncelerin teslim alınmasına hizmet eden, toplumun iradesine karşı örgütler diyebiliriz. Bu konuyu diğerk tartışma konularında da tartışabiliriz. Ama buna işaret edilmesini önemli görüyorum. Önderliğin savunmasında, her kesimin kendi özgünlüğüne göre örgütlendirilmesi, demokratik sistemin hayata geçirilmesi açısından, sistemi güçlendirmek açısından önemli ve esas şarttır.

Yine Irak'ın Güneydeki ekonomik sorunlar biliniyor. Bu sorunların toplum içerisinde birçok bunalıma yok açan sorunlar olduğu biliniyor. Yaşanan bu toplumsal gerçeklere rağmen siyasal, ekonomik, ideolojik sorunların ve hastalıkların yaşandığı biliniyor. Fiziksel sorunlar da yaşanmaktadır. Bu koşullardan subjektif bir durumun yaratılması çok zordur. 1960-70'lerde Kürdistan'ın her dört parçasında Önderliksel bir çıkışın ya da her hangi başka bir çıkışın gerçekleşmesi kolay değildi. Ve çıktığında da topluma kendisini kabul ettirme gibi ciddi sorunlarla yüz yüze kaldı. Bu aynı zamanda Güney Kurdistan için de geçerli bir durumdur. İnsan şimdi de cesaretle Güney kadrosunun bu sorunları çözme kabiliyetinin ortaya çıktığını dile getiremez. Bu bahsettiğimiz koşullar içinde öncülük etmek çok büyük bir güç gerektiriyor. Bu esaslar üzerinde geçen süreçte yaşanan pratik kendisiyle birlikte birçok gerçekliği de ortaya çıkardı. Bu süreç bugün de sonuç çıkarmamız açısından çok önemlidir. Fakat bu geçen süreçte yaşanan pratiğin değerinin bilinmesi gerekiyor. Dostluk ilişkileri daha önceden bizim için

önemli, stratejik bir yaklaşımdı. Halkı en çok etkileyen etkenlerden biri de budur. Şimdi arkadaş partinin Güneye yönelik yetersiz bir yaklaşımı gibi değerlendirdi ama bu bizim stratejik bir yaklaşımımızdı. Önderlik de bunu dile getiriyor 93'ten sonra artık PKK de kendi içinde bir tekrarlamayı yaşıyordu. PKK içinde yaşanan bu kendini tekrarlama Güneye yansımaları bu şekilde buldu. Bu da bugün üzerinde tartıştığımız sonucu doğurdu. Diyoruz, birçok fırsat vardı fakat değerlendiremedik.

Ama yeni dönem çalışmaları için insanın faydalana bileceği birçok güç vardır. En büyük güç ise şu anda yaşanan manevi boşluğu değerlendirebilme perspektifini veren Önderliğin savunmalarıdır. Önderlik savunmalarında bu toplumun gerçekliğini ya da üzerinde yaşadığımız coğrafyanın gerçekliğini net ortaya koyuyor. Bu en büyük cevaptır ya da en önemli manevi güç kaynağıdır. Bu halkın örgütlenmesi ve iradeli kılınmasının önündeki en büyük engel divandaki arkadaşın da belirttiği gibi halkın iradesiz kılınmasıdır. Bu noktada verilebilecek en güçlü cevap da sivil toplumun örgütlenmesidir. Savunmada bu noktada bizim için geniş bir perspektif oluyor. Bu açıdan yeni strateji değişimi ile biz Güney Kürdistan'daki halk çalışmalarına girerken önümüzde birçok fırsat mevcuttur.

Şimdi çok kısa da olsa geçmiş pratik çalışmaları açısından yapılan genel değerlendirmeleri tekrarlama-yacağım fakat özellikle bir buçuk yıllık Demokratik Çözüm Partisi çalışmalarına ilişkin olarak, ilk başta hem kadro-yönetim ve hem de Demokratik Çözüm Partisi tüzüğünü ve programını kendi şahsında içselleştirmemiştir. Yani bu şekilde bir çalışmaya kendi içinde bir iknaya ulaşmadı. Bu devrimci gerçekliği-

mizdeki kolaya kaçma mantığından kaynaklanıyordu. Güney Kurdistan içerisinde var olan tüm yapılanmalara ve mantalitelere karşı bir alternatif olarak ortaya çıkma ve mücadele yürütme çok zor bir yoldu. Çünkü Güney halkı birçok kırılmayı yaşamış bir halktı, her kalkan Kürtlük adına kalkmış, mücadele vermiş ama bir sonuca ulaşamamıştır. Bu yüzden Demokratik Çözüm Partisi açısından böyle bir çalışmayı yürütmek çok zor geliyordu. PKK adına çalışmak daha kolaydı çünkü PKK ideolojik, siyasal ve askeri çalışmalarıyla halk içerisinde tanınıyor. Baştan beri de halkın Önderliğe bir bağlılığı vardır, bu yüzden PKK adına konuşmak bize daha çok kolaylık sağlıyordu. Bu temelde yeni bir parti kurmak, ne kadar PKK özünden çıkmış olursa olsun, onun örgütlenmesini sağlamak, onun propaganda çalışmalarını yürütmek zordu. İleride bunu dikkate almak açısından da önemli bir noktadır bence.

Yine bu hareket için toparlayıcı rolü oynayabilecek bir merkez gerekiyordu. Bu bir buçuk yıl içerisinde Demokratik Çözüm Partisinin çalışmalarını üstlenen merkez, çok daha geniş bir perspektif sahibi olabilmeliydi. Yalnızca denetimimizde bulunan alanlarla sınırlı kalmak kendisiyle birlikte bir marjinalleşmeyi de ortaya çıkarıyordu.

Yani çok dar bir süreçte partinin sorumluluk ve perspektif üstlenmesi ortaya çıktı. Kendini sadece Güney Kurdistan alanı ile ya da sadece kendi denetiminde bulunan alanla sınırlı bırakma çok dar sonuçlar ortaya çıkardı. Her ne kadar bu şimdi biraz aşıyor olsa da ama başlangıçta böyle bir yaklaşım söz konusu idi. Genel Irak çalışmaları açısından ya da Avrupa çalışmaları açısından bir perspektif ya da yoğunlaşma yoktu. Yalnız bir parça ile sınırlı kalma vardı, sorunları

ele alma biçimi de çok dardı. Bu anlamda karargaha yöneltilen eleştirilere katılıyorum. Her ne kadar pratik karargah olmuş olsa da, kendisini ismine göre örgütleyebilmeliydi. Gelen eleştiriler çok yerindedir, bir hareket oluşturulmuş fakat her gün kadronun düzenleme sorunları yaşanıyor. Bu neden kaynaklanıyordu, yönetimin kendini örgütlü kılamamasından kaynaklanıyordu, kendi kadrosunu yaratamamasından kaynaklanıyordu. Buraya aktarılan kadro nasıldı, genel bir eğitimden geçiyordu sonra çalışmalara giriyordu buda kuşkusuz kendisiyle birlikte birçok zorlanmayı ortaya çıkarıyordu. Halkı tanıma, Güney kültürünü tanıma ve hatta dil konusunda büyük zorlamalar yaşanıyordu. İşte burada yönetim bazı durumlara el atabilmeliydi ve zorlukları aşmada kadroya gereken desteği verebilmeliydi. Bunun yapılmaması kadronun yoğun yıpranmasına yol açtığı gibi halk içinde de önemli bir sonucun alınmasına engel oldu. Dolayısıyla çalışma içerisinde bir istikrarsızlık ortaya çıktı.

Genel Irak çalışmalarına ilişkin geniş bir bilgi birikimine sahip olmasam da şunu dile getirebilirim. Bana göre Ortadoğu Konferansından sonra genel Irak çalışmaları Demokratik Çözüm Partisinin bir parçası olarak ele alınmalıydı ve bu çalışmalarda bir merkezleşme sağlanmalıydı. Hem raporlarda hem de arkadaşların değerlendirmelerinde ortaya çıkan, bir gerekçelendirme durumu vardır. Ortaya konulan yaklaşım gerekçelendirme yaklaşımıdır. Irak sahasında çalışma yürüten kadroların ilk başta kendilerini örgütün Irak politikasında ve taktiğinde netleştirmeleri ve yetkinleştirmeleri gerekiyordu ki buna göre örgütlenme çalışmalarına girişmeliydiler. Bölgenin hassasiyetlerini dikkate aldığımızda ya da halkın özgünlüklerini dikkate aldığımızda henüz politikamız ve taktiğimizde bir

netlik sağlanmamıştır ki, örgütün geliştirilmesinde sonuç alınabilsin. Yürütölen çalışmada bir tempo ve taktik tutturulamamıştır. Bence ilk başta Irak yönetimi doğru ve sonuç alıcı bir tarzı ortaya koymalıydı ki, çalışmalarda bir merkezileşme sağlanabilsin ve doğru sonuçlar alınabilsin. Bir halk merkezi olabilmeliydi. Ancak var olan muğlâk duruş doğru bir sonuca ulaşmayı engellemiştir.

Şimdi Kongre hem Irak sahası için hem de Avrupa sahası için kendi perspektifini ortaya koymalıdır. Kendi özgünlüğünde diğör başka çalışmalarını da yürütebilmelidir. Bence şu an Irak da yürütölecek parti çalışmaları biraz da İran ve Suriye içindeki parti çalışmalarına benziyor. Şu an İran içinde bulunan parti İran'ın karşıt bir duruma girmesine ve hassasiyetlerine rağmen hiçbir zaman İran içinde çalışmalarını aksatmadı, hem savaşçı çıkarma ve hem de diğör örgütlenme çalışmalarından geri durmadı. Hiçbir zaman maddi ve manevi destekten kendini alıkoymadı. Fakat Irak'ın İran'a göre çok farklı durumları vardır. Gerek burada kamp çalışmalarının bulunması ve gerekse de birçok diğör çalışmanın yanında bazı arkadaşların yaşadıkları sorunlar Irak'ı daha farklı bir konuma sevk etmektedir. Bu durumda daha bir yaratıcılığın öne çıkması gerekiyordu ama bu yapılamadı. Biz bunu ortaya konulan değörlendirmelerde de çok açık bir şekilde gördük.

Pratik çalışmalar açısından da insan belirtebilir fakat daha çok daha iyi ve başarılı bir partinin geliştirilmesinde var olan ve dile gelen geçmiş zamandaki sorunlar ve tekrarlar nasıl aşabilir ve doğru bir tarz nasıl oturtulabilir soruları önemlidir. Nasıl bir parti ruhu ve mantığıyla hareket etmemiz gerekiyor? Her şeyden önce bu partinin yaratılması için en büyük mirasımız parti tarihidir. Partinin ilk başlangıç dönemleri, ilk

kadroların nasıl partiyi ayakta tuttukları ve bugüne kadar da gelişen saldırılar karşısında nasıl korudukları örneği bizim için en büyük mirastır. Bu aynı zamanda büyük bir tecrübedir de. Bu açıdan hem bu Güney’de hem de diğer parçalarda kurulan yeni partiler sıfırdan başlamıyorlar. Yine tüm Kürdistan’ın diğer parçalarında yürütülen tüm diğer mücadelelerde büyük tecrübe ve miras oluyorlar. Bizim için temel çalışma noktası partinin ilk kadroları ve Apocu militan tarzıdır. Tüm eğitim materyallerimiz, derinleşmelerimiz, halk değerlerine bağlılığımız, duruşumuz, ideolojik derinleşmemiz ve çalışma tarzımız kesinlik bu Apocu militan ruhundan kaynağını almalıdır. Nasıl ki böyle bir ruhla bugün tüm Kürdistan’da böyle bir düzey yakalanmışsa Güney için de aynı ruhla hareket ihtiyacı vardır. Kesinlikle, ideolojik bir düzeye sahip, yaşamdaki duruşu sağlam bir militana ihtiyaç duyulmaktadır.

Burada kendi kişilik özelliklerimizi değerlendirdiğimiz de Güneyin sadece sınıfsal parçalanmışlığını değil tüm parçalanmışlıkları görebiliyoruz. Bugün Güney Kürdistan’da siyasi parçalanmanın ve ailesel parçalanmanın yanı sıra bireyler de parçalanmıştır. Bireyin tüm yetenekleri, tüm maneviyatı parçalanmıştır. Bunları toplamakta o kadar kolay değildir. Şu an değerlendirmelerde de ortaya çıkan Güney kişiliğinin kendine güvensizliği ve inançsızlığıdır. Yine kendini çabuk kaybeden bir kişilik söz konusudur. Esasta bu iki şekillenmede de ortaya çıkan Güneyin toplumsal gerçekliğidir. Bu çalışmada yer alacak kadronun özellikleri kuşkusuz çok önemlidir. Bence her gündem maddesinde bunu değerlendirebilmek önemlidir. Ben kısaca bu çalışmanın kadro özellikleri ve düzeyi konusunda bunları dile getirebilirim.

Bence Güneyli kadroların en büyük şanssızlığından birisi Önderliğin genel bir Kürt kişiliği ve toplumsal gerçeklik çözümlemesi olsa da büyük Güney ilişkin bir özel bir çözümlemeye sahip olamamasıdır. Önderlik eğitimi alan kadroların ise, belki direkt bir gidiş olması nedeniyle, özellikle Güney gerçekliğini kavrama ve çözümleme gibi bir şansları olmadı. Yine bazı uzun süreli Önderliğin yanında kalanlar ve Önderlik tarafından özellikle yoğunlaştırılanların çoğu buna layık davranmadılar. Bunlar kendi şahıslarında Güney halkının umutlarını kırdılar, ihanet ettiler. Bu noktada çok zorluklar yaşandı fakat şimdi Parti, Güney kişiliğine dair bir çözümleme yapma çabasında. Bu bizim için çok önemli bir şeydir. Yine artık Güney kadrosu - tabii kendisini amaca yatırmış, mücadeleye adanmış ve karar sahibi olanlar- kendi kendilerini çözümleyebilirler. Bu anlamda kendisini yeniden tahlil etme ve çözümleme bizim için en önemli çalışmalardan biridir, bu partinin esas bir yönü de budur.

Bu partinin örgütlenmesine ilişkin ve Güneyde oynayabileceği rol bakımından önemli değerlendirmeler yapıldı. Bence bu yeni kurulacak partinin, parti tarihinde ortaya konulan mücadeleden ders alarak hatta genel Güneydeki mücadelelerden dersler çıkararak bu temelde bir oluşuma gitmesi lazım. Eğer böyle davranılmazsa var olan geri zihniyet ve aşiretçiliğe karşı sağlam bir çıkışı başaramaz. Güney de alternatif bir güç olmak isteniyorsa ve halkın iradeli temsilcisi olmak isteniyorsa, parti tarihinden alınacak sonuçlarla kadrosunu eğitebilmeli ve kurulacak eğitim devrelerinde bu yoğunca işlenebilmelidir. Parti kendi perspektifini ortaya koymalıdır ve Güneyde, Irak ta ve Avrupa'da halkı temsil edebilme yaklaşımında olmalıdır yine halka karşı sorumlu davranabilmelidir. Tüm alan-

larda diğerk tüm azınlıkları da kucaklayabilecek bir parti modeline sahip olmalıdır.

Bu çalışmalar değışik merkezlerce yürütülebilir fakat her merkez kendi çalışmalarını derinleştirme çabasinda olmalıdır. Eğer böyle olmazsa, parti bir Güneyli ya da Irak'lı bir parti gibi hareket edemez ve bu kimlikle davranamaz yine siyasi gündemi belirleyemez. Oluşacak yeni parti genel çalışmaların yanı sıra tüm parti kollarında eğitimini derinleştirmelidir. Kadro eğitimini ayrı, halk eğitimini ayrı ele alabilmelidir. Çünkü Güney sorunu sadece siyasi yönle ele alınacak bir sorun değildir, derin ideolojik bir sorundur ve bu nedenle mutlak surette halkın eğitilmesi çok önemlidir.

Yine ilerisi için partinin esas alması gereken bir nokta da, kendi içerisinde, hem uzun vadeli hedeflerinde ve hem de kısa vadeli hedeflerinde, mutlaka kadın ve gençlik çalışmalarını derinlikli ele almasıdır. Eğer Güneyli statükocu güçlere karşı bir alternatif olmak istiyorsa, çalışmalarının başlangıcında mecburen kadın eksenli bir mücadeleyi esas almalıdır. Hem nicel ve hem de nitel olarak kadın çalışmalarına verilen önem ve bunun geliştirilmesi çok önemlidir. Bu çerçevede çalışmalarını sürdürebilmelidir. Bu partinin diğerk Güneyli partilerden farkı bu noktada başlayacaktır. Var olan diğerk partilerin—ne kadar dış destekli olsa da—empyralist bakış açısı ile kadını sömürmeleri onları ayakta tutuyor. Bu örgütleri ayakta tutan en önemli dinamiklerin başında kadında var olan özgücün sömürülmesi yer alıyor. Bir bütün kadın değerleri ayaklar altına alınıyor ve Güney toplumunda kadın hiçleştiriliyor. Bu kadar kadınların öldürülmeleri ve teröre uğramaları karşısında kadını koruyabilecek ya da haklarını arayabilecek bir yasa, kanun, kurum ya da kuruluş

yoktur. Bu feodal sistem mantığı gün geçtikçe kendini devam ettiriyor. Bu nedenle bu partinin kadın çalışmalarını özümsemesi başlıca özellik ve şartlarından. Parti içerisinde yürütülecek çalışma mutlaka tüm kesimlere cevap olabilmelidir.

Çalışmaların yürütülmesi açısından -geçmiş dönemden çıkarılan sonuçlarda da görüleceği gibi- yalnızca bir kadro örgütü olmamalıdır. Var olan mevcut şartlar şu an çalışmaların sadece profesyonel kadrolarla yürütülmesini dayatabilir ama en kısa zamanda, çabuk bir şekilde giderek aydın ve halktan kesimlerin katılmasıyla kitleselleşmelidir. Bu partinin toplumsal yönü geliştirilmelidir. Geçmiş zamandan da hatırlanacağı gibi 95 yılından tutun 99–2000 yılına kadar çok geniş bir kadro çalışması söz konusuydu fakat çalışmayı kendi şahıslarında kilitledikleri ve halka inisiyatif tanıyıp iktidarlaştırmadıkları için gelişme sağlanamadı. Bundan çıkarılacak tecrübe ile bu parti bir halk partisi olmalıdır. Esas halktan oluşturulmalıdır. Eğer halktan böyle bir uzaklaşma olmasaydı belki şimdi çalışmalar daha az kadro ile bir halk çalışması olabilirdi çünkü esas ihtiyaç bu yönlü idi. Şimdi Güney şartları bunu gerektiriyor, yani halkla çalışmaların yürütülmesini. Sınıfsal bir anlayışıyla ya da elit bir kesim tarafından yürütülen bir parti anlayışıyla çalışmalar yürütülmemelidir. Çekeceğimiz sancılar belli bir zamana kadar bu nokta ile bağlantılıdır. Eğer bu çalışma sadece kadro ile yürütülürse çok zorluk çekeceğimiz açıktır. Bu parti ne zaman halklaşmayı sağlarsa ve halktan üyeler yoğunlaşırsa o zaman başarının garantisi de oluşmuş olur. Gelecek süreç açısından mutlaka üzerinde yoğunlaşılması gereken bir konudur.

Bu partinin kısa ve uzun süreli hedeflerini belirlemesi de çok önemlidir. Güney şartlarına göre bu parti-

nin kazanacağı karakter önemlidir. Güney çözülmeyi bekleyen yoğun sorunlara sahiptir. Yani günlük gelişmeler oluyor, müdahaleler ya da değişimler oluyor, buda bir sürü soruna yol açıyor. Buna göre örgütlenme ve buna göre perspektif oluşturma bu parti açısından çok önemlidir. Bunun için çok hızlı bir şekilde bu parti böyle kesimlere el atabilmelidir. Irak'a bir müdahalenin olduğu bir dönemde kesinlikle bir hazırlık düzeyinin olması gerekiyor, bir gücün ortaya çıkması gerekiyor. Bu güç diğer parti ya da örgütlerle yapılacak bir ittifakla değil, alttan yükselen bir kitle gücü ile olabilmeli. Örneğin yine bazı aşiret ya da gruplar var, bunlar KDP ve YNK tarafından dışlanmışlar. Bunlar örgütlenebilir ya da bir güç birliği sağlanabilir. Bunlar ne kadar Irak'ın yoğun etkisi altında olsalar da güç oluşturulma temelinde bunlar esas alınabilir. Uzun süreli hedeflerimiz zaten biliniyor, bu temelde yeni ortaya çıkan gelişmeler karşısında böyle bir güç birliği yaratılabilir. Toplumun eğitilmesiyle, örgütlendirilmesiyle yeni bir bakış açısı ve yeni bir zihniyet kazandırılabilir. Geri feodal zihniyetlerin kırılabilmesi açısından bu çok önemli bir husustur.

Böylece iktidarsız kesimlerin iktidarlaştırılmasıyla, bizim için stratejik öneme sahip olan kadın ve gençliğin iktidarlaştırılmasıyla büyük ölçüde kazanım sağlanabilir. Esas başarı temel kaynaklarını buradan almaktadır. Biz halkın ya da değişik kesimlerin örgütlendirilmesi ya da iktidarlaştırılması derken, kuşkusuz bu kendisiyle birlikte bu partinin iktidar perspektifini de ortaya çıkarmaktadır.

Bizim açımızdan esas önemli olan -ki bu karar bölümünde de tartışılabilir şimdi de tartışılabilir- bu parti halk alanındaki iktidarsızlıktan nasıl iktidar olabilir ve halk içerisinde yer edinebilir konusudur. Bu noktalar

çok önemlidir. Tabii başka gündem maddelerimiz de vardır, hem kadın gündeminde hem de diğer gündemlerde tekrar tekrar partinin bu özelliklerine değinmek, uzun ve kısa vadeli hedefleri ve taktiklerine değinmek önemlidir. Yine Güney içerisindeki askeri mücadelelerin etkileri -ki bu da önemli bir bölümdür- HBN bölümünde tartışılabilir.

Diğer belirtmek istediğim bir konu basın çalışmaları hakkındadır. Uzun bir süreden beridir Güney içerisinde basın çalışmaları yürütülüyor. Başta Rojî Welat gazetesi ve Jiyânî Azad gazeteleri olmak üzere diğer dergi ve gazete çalışmalarımızda en zor koşullarda çalışmalarını sürdürdüler, bunlar inkâra gelmez. Fakat belirttiğimiz Güneydeki somut koşullar açısından bu çalışmalar ne kadar cevap olabildi ya da olmadı bunlar tartışma konusudur. Zor koşullarda çalışmalar yürütüldü, belki kısmi olarak halka mesajlar da ulaştırıldı fakat var olan manevi boşluğu doldurmada çok yetersiz kaldı. Yeni süreç açısından basının ihtiyaçlara cevap olabilecek tarzda örgütlenmesi, basın yoluyla uzun vadeli olarak halkın eğitilmesi ve yetiştirilmesi çok önemlidir. Basın çalışmaları da bu partinin temel çalışma alanlarından bir tanesidir. Bu çalışma hakkında da ayrıntılı bir bilgiye sahip olmadığımızdan ancak genel bir değerlendirme yapılabilir.

Önümüzdeki süreçte partinin temel çalışmalarından birisi de eğitimidir ve kuşkusuz eğitimde basın yoluyla sağlanabilir. Arkadaşlar karar bölümünde basın üzerine kararlara varabilmeliler. Şimdi belirteceklerim bunlardır.

***Şimdi kadın konusu tartışıldı, genel çalışmalar değerlendirildi, ortaya çıkan sonuç odur ki, Güney de iç ve dış etkenlerle oluşacak objektif ve sübjektif ko-

şulların yeni imkânlar doğurmasıyla parti daha etkili olabilecektir. Tabii bu çalışma geçmiş tecrübe ve mirasın üzerinden oluşuyor. Şimdi yürüttüğümüz kadın tartışması belki ilk tartışma değildir ama böyle objektif koşulların oluşmasıyla, öngörülen genel kadın çalışmalarının öncülük ve perspektifine ilişkin olarak önemli bir tartışma olacaktır. Bu konuda kadın hareketi yönetimi de bir yoğunlaşma sahibidir. Geçen çalışma döneminde gelecek çalışmaları örgütleme açısından tecrübe çıkarılacak birkaç önemli nokta vardır.

***YAJK ve PJA'nın Güney çalışmalarından arkadaşlar da bahsettiler. Daha önceden bir örgüt ismiyle olmasa da bayan arkadaşlar hem siyasi çalışmalarda hem de savaşta büyük emeklerin sahibiydiler. Birçok şehit de verilmişti. Bu çalışmalar içinden en fazla tecrübe çıkartılacak olan birinci nokta genel çalışmalarda yer ve sorumluluk almak. İkinci nokta ise bu genel çalışma içerisinde soyut bir hedef ve planlamadan ziyade genellik adına özellikle kadın çalışmalarında perspektifte, çalışma tarzında örgütlemeye, hedefin soyut olmamasına, bunu tekrarlanmamasına dikkat etmeliyiz. Bir de bu çalışmada yer alacak PJA'nın yönetim ve kadrolarının dikkat etmesi gereken diğer bir nokta da; biz her ne kadar şimdi yaşanan koşullardan dolayı Güney sorununu siyasal ele alıyorsak da daha uzun vadeli tedbir almak istiyorsak toplumsal sorunlarını ele almamız ve bunun için PJA'nın varolan projesini pratikleştirecek bir politikanın sahibi olmamız gerekir.

Geçmiş süreçte en fazla kaybettiğimiz partinin dñnemsel politikasının peşinden sürüklenmedir. Çalışmada yaşanan kopmada biz bunun toplumsal tedbirlerini almadık. Genel hareketin Güney çalışmalarından koptuğı süreçte PJA ya da Özgür Kadın Hareketi top-

lumsal projeleri halka mal edebilseydi, kalıcı kılabilseydi, onlara bırakabilseydi, yerini alabilseydi durum daha farklı olurdu. Güney için böyle bir politikamız olmadı. Bu noktaya önümüzdeki süreçte PJA açısından dikkat edilmelidir. Çünkü YAJK çalışması, dernek çalışması da bu alanda yürütüldü. Geniş bir alanda çalışma da yürütüldü, emek de verildi. Fakat iktidarlama gibi bir perspektifi yoktu. Kendini kalıcılaştırma, kendini topluma taşıma, kendini her yönden Güney kadını için güç kaynağı yapma açısından zayıf kaldı. Şimdi de, çalışma yürütülen bir-iki yıllık süreçte de en dikkat çeken şey denetimimiz altında olan alanlarda –ki hem siyasi hem de askeri olarak denetimimiz altıdadır- çalışma yürüten kadro propaganda ve eğitim tarzı açısından geneli aşamadı. Hatta buralarda bazı eski kalıplara, toplumun ısrarla sürdürmek istediği aşiretçi dayatmalara “Güney’in tümünde yaşıyor diye izin verildi. Bunların tüm Güney’de yaşandığı doğru değil. Erken yaşta evlendirilme, birçok kadın sorunları Güneyde birçok yerde özellikle merkezi şehirlerde aşılmıştır. Daha farklı bir toplumsal yapılanma var oralarda. Fakat bizim alanlarımızda bu durumlar tekrar ediyor. Biz kendimizi toplumun içindeki havadan kurtaramıyor, inisiyatifli kılamıyor bundan dolayı farklı çalışma yürütmüyoruz. Ailenin, aşiretin kalıbı ne ise biz de o kalıplara giriyoruz. Bunun için de kadınlara ulaşmaya çalışıyoruz ama gelişme kaydedemiyoruz, bu da kendisiyle bir zorlanmayı getiriyor.

Bunun için de yeni bir parti oluşturuyoruz. Üye olmanın perspektifi var. Hem siyasi hem de toplumsal bir değişimi hedefliyoruz. Bunun siyasal kuralları, kararları mutlaka bunu zorlamalı. Sadece teorik olarak söylersek ne kadın bizi bir güç olarak görür ne de biz yaşanan siyasal sorunları aşabiliriz. Çünkü aşamayan

siyasal sorunların kaynağında toplumun gerici zihniyeti yatmaktadır. Toplumda aşılamayan bu sorunlar siyasette de tekrarlamaktadır. İşbirlikçilik, ihanet, dış devletlere bağımlılık da kaynağını bu toplumsal yapı gerçekliğinden almaktadır. Eğer biz burada bazı şeyleri zorlamazsak değişim de çok zor olur. Bu nokta tecrübe çıkarmak açısından önemli.

Yine geçen çalışma sürecinin tecrübelerinden çıkarılması gereken bir ders de Güney’ de böyle genel planlanan bir çalışmada yer alan kadın kadro ve yönetimi özgün bir yoğunlaşma sahibi olmalıdır. Çoğu zaman kadın çalışmalarında yer doldurulmuş ama kadro tam olarak çalışmalara girememiştir. Çalışmalarda etkin olamamıştır. Bu yüzden çalışmalarda bir dağınıklık ve parçalılık ortaya çıkmıştır.

İleriki çalışmalarımız hakkında ve partinin nasıl olacağı hakkında tartışmalar yürütüldü. Tabii bu partinin demokratik bir Irak içerisindeki yeri ve Güneydeki toplumsal sorunların çözümü noktasında kadının iktidarlaşma perspektifi önemlidir. Irak’ta en gerçekçi çözüm, demokratik federasyon olacağından biz kadın kadrolar olarak kadının buna etkin katılımını sağlamak için hazırlıklı olmalıyız. Eğer biz Güney kadınına “geridir, cahildir” gözüyle bakarsak bunu gerçekleştiremeyiz. Bu objektif bir değerlendirme olmaz. Güney kadının da değişik birkaç temel sorun ortaya çıkmaktadır, en belirgin sorun şu an kendi alanlarımızda da açıkça gördüğümüz gibi kadının kaderci yaklaşımlarıdır. Bunun temel nedenleri vardır, mesela Saddam döneminin Irak’ından tutalım bugüne kadar isyanlarda ya da değişik mücadelelerde kadının çok büyük eziyetler çekmiş olmasına rağmen hiçbir değer verilmemiş ve dolayısıyla bu da onda bir inançsızlığı ortaya çıkarmıştır. Bu gerçeklik ise kadının çaresizliğini ge-

liştirmiş ve kaderci bir anlayışa mahkûm etmiştir. Değişik alanlarda kadın açısından değişik sorunlar yaşıyor, mesela bazı yerlerde kadın biraz daha düşünsel olarak gelişmiş olmasına rağmen bunu devrim içinde etkinleştirecek bir düzeyde değildir. Bu yönlü hep bir kendini koruma ya da geri çekme refleksi vardır. Şu an kısmi olarak siyaset, sanat, kültür ve hatta dernekleşme, kulüpleşme gibi alanlarda bir adım atmış olsa da bu yine sisteme bağılı bir kadın karakteri çerçevesinde gelişmektedir. Esasta sistemin geliştirdiğı bu gelişmeler bir yönü ile de kadının arayışlarını körleştiriyor ve kısırlaştırıyor.

Bu yaklaşıma karşılık partinin kadını devrim gerçeğine, özgürlük arayışlarına çekmesi lazım. Böyle kadın şekillenmeleri mevcuttur, kadının olumsuz yönlerini dile getirirken var olan olumlu yönlerini göz ardı etmememiz lazım ve bu yönleri değerlendirmemiz gerekiyor. Büyük güçlerin böyle kadını güçsüz kılmaları ve teşhir etmeleri karşısında, geçen pratiğimizde de ortaya çıktığı gibi bu kadını reddeden bir politikaya kaymamalıyız.

Geçen pratiğimizde ortaya çıkan parçalı bir duruştur. Dış güçlerin eliyle sergilenen politikalar karşısında bir parçalılık ortaya ıktı. Bununla birlikte partinin diğer kadın örgütlenmelerine karşı takındığı tutum da “bunlar sistemin geliştirdiğı örgütlenmelerdir” gerekçesiyle yapıcı bir yaklaşım sergilenemedi. Fakat bu kadınların kendileri de iki yaklaşım arasında kalıyorlar. Zaten diğer örgütler kendi çıkarları için onların gelişimine imkânlar sunuyorlar ya da destekliyorlar. Hatta çoğu zaman onlar da kadınları çok küçük görüyor ve işe yaramaz şeklinde yaklaşıyorlar. Bizde kendi yaklaşımımızı ortaya koyduğumuzda iki yaklaşım arasında kadın ezilmesi ortaya çıkıyor. Bu noktada kadı-

na yönelik politikalarımızı gözden geçirmemiz lazım. Eğer kadın çalışmalarımızı daha da geliştirmek istiyorsak bu kesimden mutlaka faydalanmamız gerekiyor.

Yine ileriki süreç açısından parti kadrolarının bu temelde eğitilmeleri lazım. Çünkü Güney kadını her şartta feodal toplum gerçekliği açısından bir bitirilişe ve bitime sürüklenmiştir. Eğer başlangıçta Güney kadınının üzerindeki bu gerçeklikler görülmezse doğru bir yaklaşım sergilenemez. Geçen süreçte PJA gerçekliğinde yaşanan gelişmeler bizim için en önemli tecrübelerdir. Toplumsal mücadele, sınıfsal ve cins mücadelelerinde de oradan büyük destek görmekteyiz. Mutlaka bu konuda zorlanmalar yaşanacaktır, çünkü toplumun gerilikleriyle savaşmak o kadar kolay değildir. Ama zorluklar güçsüzlüklerden ortaya çıkıyor gibi bir yaklaşıma girmemek lazım. Tabii ki güçsüzlükler vardır ama bir altyapı oluşturulmuştur. Bence esas zorlanma genel Kürt erkeği gerçekliğinde olduğu gibi Güney erkeği gerçekliğinde de var olan geri yönler ile cesaretle savaşılabilmesidir ve erkeğin dönüştürülmesi için yaşanan güçsüzlüktür. Tabii ki toplumsal ve cins mücadelesini yürütmek kolay değildir, güç gerektiren bir husustur. Geri yönlerle cesaretle savaşma güçsüzlüğü vardır. Bence zorlanma yaşanan nokta burasıdır. Bunun yani savaşmanın kararını verebilmek. Birbirinin geriliğinden sonuna kadar bir kaçış olmalıdır. Ama mücadeleyi durduran değil; reddettiğinin alternatifini de yaratan, kabul ölçülerini de yaratan bir yaklaşım olmalıdır. Bunun netleşmesi önemlidir. Her birimiz kendi şahsımızda sadece birey olarak değil, hem kadın hem erkek olarak toplumda yaratmak istediğimiz değişimi bu parti içerisinde özgürlük ölçülerine sahip kadın ve erkeklerle topluma taşıyabilir ve ba-

şarı kazanabiliriz. Başarının temel ölçütlerinden biri de bu noktada yatmaktadır bence.

Ne kaderci ya da küçük burjuva özgürlük ölçülerine sahip kadınla ne de çoğu zaman burjuva siyaseti ile tasarruf geliştiren ya da gerici feodal yanlarını koruyan kapatan kişiliklerle mücadele yürütülemez. Bu kadın ve erkek şekillenmesini çözmek bizim açımızdan önem taşıyor. Geçen süreçte de bugün de tartışılan, bu kongre ile Güney için kadro yaratma hedefleniyorsa aynı zamanda Güney kadını için de irade yaratma oluyor. Şimdi her ne kadar zorlanma yaşanıyor sa işte “biz bu toplumdaki çıktık, bu topluma karşı mücadelede başarılı olabilir miyiz?” bunun kararını vermekte zorlanma yaşadıysak da ben inanıyorum ki bu kongreden aldığımız güçle, yaşadığımız sorgulama kadını iradesini de açığa çıkaracaktır. Bu mücadeleye yeni yeni giriyor olsak da önümüzde büyük bir tecrübe var. Bu hem genel açısından hem de PJA açısından kararlaştırmamızı sağlayacaktır.

2004 Genişletilmiş Yönetim Toplantısı Konuşmaları

Yeni paradigmaya göre bir örgütü kurmak kolay değildir. Devrim niteliğinde bir mücadele istiyor. Devrim içinde devrimi gerektiriyor. Bu yönlü zorlanmalar yaşandı. Son süreçte yaşanan boşluklar, daha çok ideolojik boyuttaydı. En üstten en alta kadar halk açısından da ideolojik bir doğrultusuzluk yaşandı. Parça örgütleriyle Kongra Gel arasında, komiteler ile parçalar arasında parçalılık var deniliyor. Pratik anlamdaki parçalılıktan çok ideolojik bir parçalılık görüyorum.

Hukuk alanında boşluk yaşandı. Yeni paradigmanın kendisi geleneksel zihniyeti, felsefi sistemi aşmaktır. Bu anlamda Kuruluş Kongresinde, II. Kongrede yarattığımız heykelde kesinlikle en büyük yanlış buydu. Bu konuda Kongra Gel hukuku, Hukuk Komitesinin kurulmasını gündemimize bile almadık, üzerinde çok ciddi durmadık. Hem hukuk hem de ideolojik bir boşluk vardı. Demokratik bir sistemi yürütmek istedik. Bu da ilkesiz, tutarsız başıboş bir demokrasiyi yarattı ve bugün, bu tahribatları değerlendirmeye çalışıyoruz.

Üçüncü boyut olarak ideoloji ve hukuk dışında bir de örgütsel alanda boşluk yarattı. Her alandaki çalışmalarımıza perspektif verecek, yönlendirecek bir örgüt mekanizmasından bahsedemeyiz. Bunun için de bu üç noktayı daha çok açmak istiyorum.

Bir; ideolojik boyutta kurum ve örgüt olarak birinci dereceden sorumlu PKK'nin Yeniden İnşası ve Bilim-Sanat Komitesiydi. Yeniden İnşa ve Bilim-Sanat Komitesinde bir özeleştirici hamlesi için bir başlangıcın olması gerekiyordu. Başkan da "birinci adım köklü bir

özeleştirmeden geçmektir” diyordu. Yani ne kadar dürüst, özlü, ikna olmuş bir özeleştirici geliştirilirse o kadar yeni bir örgütsel sistemi garantileyebiliriz. Yeniden yapılanma zihniyetiyle yaklaşmalıyız. Bu yönüyle PKK’nin Yeniden İnşası bizim bu dönemdeki özeleştirimizdir. Ama dikkat edelim, Başkan tek kendisi özeleştirici veriyor. Başkan güçlü bir özeleştirici süreci başlattı; tüm örgüt özeleştirici konusunda I. Kongreden sonra özeleştiriciye yakın bir çaba geliştirdi; tartışmalar yaşandı ama sonuna kadar devam etmedi. Son kongrede bunu geliştirmemiz gerekiyordu devam etmedik. Başkan gerçekleştirilen soruşturma sonuçlarını da eleştirdi. Eski arkadaşlar ve tüm örgüt için verilmesi beklenen özeleştirici konusunda gereken bir cevap verilmedi. Bu konuda cesaretli bir biçimde yapıya moral verecek, Başkanı da tamamlayacak bir özeleştirici geliştirilmedi.

Yeni paradigmanın zihniyeti, yeni zihniyete saldırı noktasında özeleştiriciyi önemli bir madde olarak görüyorum. Başkanla görüşmelerde daha çok hem bireyler hem de genel örgüt anlamında özeleştirici verildi denildi. Ama biz ne yaptık işte kaçan tasfiyeciler, ihanetçiler şunu yaptı, bunu yaptı dedik. Gelen özeleştirmeler çoktu. Başkan’a giden bilgilendirme notları, tekmillerde görülüyor çok güçlü bir yaklaşım geliştirilmemiştir. Bunu ideolojik bir mesele olarak görüyorum. Demokratik Uygarlık Manifestosunun zihniyetine girmeyi sadece I. ve II. Kongrelerle ele almıyorum. İdeolojik bir yenilenmeyi yaşamamayı böyle ele alıyorum. Başkan, devlet ve iktidar noktasında eleştiriler yaptı. Bu kırılma yaratmış adeta. Başkan devlet ve iktidar konusunda çok güçlü bir eleştirici yapıyor; özeleştirici veriyor. Bizde bilimsel bir özeleştirici verilmedi. Tam tersine devletin kendi içinde benimsediklerinin

eleştirilmesi adeta bizde kırılma yarattı. Başkan savunmalarında da bunları belirtiyor. Başkan, ideolojilerin çıkışında devleti sürekli kuşkuyla sorguladığını belirtiyor. Ama örgüt ve kadro boyutunda böyle anlaşılmadığı için bir kırılma yarattı. İddiasızlığı, psikolojik savunmayı, ideolojik parçalılığı biraz bu kırılmaya bağlıyorum. Pratik olarak bu noktalar ön plana çıktı.

Yeni bir model Kongra Gel’de yaratıldı ama ideolojik anlamda derin bir yoğunlaşmamız olmadı. Değişim-dönüşüm, yeniden yapılanma çok fazla gündemimize girmedi. Bunu eleştirmemiz lazım. Komiteler arasındaki parçalılık giderilmedi. Bilim-Sanat ve İnşa Komitesinde belli sayıda arkadaş vardı. Bilim-Sanat Komitesi Xınere alanında sınırlı kaldı. KADEK dönemindeki ideolojik karargâh dönemini aşmadı. Alanda birinci dereceden çalışmalardan sorumlu olan Bilim-Sanat Komitesidir. Kongra Gel ve komite işleyişine, sistemine göre çalışmaları yok. Kadro eğitimi ve diğer çalışmaların hepsi bu komiteye bağlıdır. Hâlbuki Siyasi Komitenin iki bölümü vardı. Ekoloji Komitesi de vardı. Diğer birçok komiteyle işler paylaşılabilirdi ama şimdiye kadar da o merkezi sistem aşılmamıştır.

Eğitim sisteminde de eğer bu süreçte temel sorunumuz ideolojikse burada kadronun yetiştirilmesi için yeni dönemde eğitim politikamız nasıl olacak? Yeni manifestonun kadro tipi nasıl olacak? Şimdiye kadar da bunu aşamadık. Bu durum örgütü tatmin etmedi. Ne eğitime katılan kadro, ne de örgütün ihtiyaçlarına göre yürütülen devre, temel eğitimi geçmedi. Çok genel bir yoğunlaşma yaşandı. Derinleştirilmedi. Bu devrede çıkan sorunlar az değildi. Belki birçok sorun kaynağını kadronun niteliğinden alıyordu. Diğer alanlarında da bu eğitim için doğru bir yaklaşım geliştiril-

medi. Nerede bir sorunlu varsa oraya toplandı. Yeni savaşı eğitiminden çıkan arkadaşlar direk kadro eğitimine gelmişler. Birçok arkadaş yerel kadroydu. Dengesiz bir bileşim olduğu için çıkan sonuçlar tatmin etmedi. Nitekim devre sonunda yaşanan sorunlar oldu. Bunları kadronun niteliğiyle izah edemeyiz. Çünkü orada bir intihar durumu yaşandı. Genel anlamda böyleydi. Hem yeni paradigmaya yaklaşımımız hem de onun örgütleri noktasında bunları dile getirmek istedim.

Yönetim ve kadro boyutundaki örgütsel sorunlar konusunda da birkaç şey belirtmek istiyorum. Şimdi örgütsel sistemimizin, yeni paradigmaya göre pratikleştirilmesi gerçekten çok sancılı oldu. Yeni sistemi yarattık, birçok kurum, örgüt kurduk. Ama eski zihniyette ısrar var. Onun için de çalışmalar bir yere kadar yürüyor, açılıyor ama onun yürütülmesinde sorun var. Onun içeriğini doldurmadığımız için hem üstün hem de altın pratikleştirmesinde sorunlar yaşanıyor. Altta ya tümünden kendini kaybetme, koparma o anlamda da ilkesiz demokrasi var. Buna karşı yaklaşım demokratikleşmenin geliştirilmesi değil de daha çok savunma biçiminde açığa çıkıyor. Bunu daha da somutlaştırmak gerekiyor. Kadro ve yönetimin durumunu böyle adlandırabiliriz.

Bu dönem hareket olarak çok zorlu bir süreç yaşadık. Her süreçten daha fazla zorlukları vardı. Bu geçen süreçte yönetim tarzımızın, Önderliğin son savunmalarında koyduğu yeni yönetim tarzı olduğunu söyleyemeyiz. Bununla çelişti. Neden? Çünkü ideolojik bir yoğunluk kazanılmadı. Herkes kendi tarafından bir şeyler uyguluyor ve birbirini zorlama durumları yaşandı. Kongra Gel yönetimlerinde sürekli şikayetvari

ve yaşanan eksiklikleri sürekli yapının durumuyla izah etme yaklaşımı vardı. Bu dönemde ne yapı yönetimi, ne de yönetim yapıyı şikâyet edemez. İstifa eden, eve gidip oturmak isteyen, bu şeyleri dayatanların hepsi yapının içerisinde çıkıyor. Yönetim tarzında ciddi bir sorgulama geliştirilmedi. Bunun için de yönetimde inanç tazelenmesi yaşanmadı. Aslında I. Kongrede genel yapıda, halkta yönetime karşı çok güçlü bir inançsızlık yaşandı. II. Kongrenin güveni tazelemesi gerekiyordu. Güvenin tazelenmesi yaşanmadı. Adeta sanki yapı toplumdur yönetim de devlet biçiminde bir durum ortaya çıktı. Bu yüzden her türlü yöntem kullanıldı. İmza kampanyasından tutalım, protestolara kadar. Yapı kendini bu mekanizmanın içerisinde görmelidir. Tarzda çok ciddi bir hata vardı. Çok paylaşımcı bir yaklaşım sergilenmedi. Bundan dolayı da tepkilermelere yol açtı. Daha çok alış-veriş temelinde bir yaklaşım sergilenebilirdi. Daha iyi kararlar alabilirdik. Yönetim kendi içerisinde kolektif değildi, yapı içerisinde de zayıftı. Yapının görüşünü almada, güven vermede zayıflıklar yaşandı. Önderliğin birçok Görüşme Notu geliyordu, tartışmalar geliyordu. Arkadaşlar görüşlerini dile getiriyorlardı. Fakat bunlar değişimlere neden olmadı. Geçen zaman içerisinde yönetimin çektiği zorluklar yapıyla daha fazla paylaşılsaydı, daha fazla güven kazanırdı, sorunları erken çözerdik. Onun için de çok ciddi bir biçimsizlik ortaya çıktı. Birçok kez eleştiri yapıldı, görüşler dile getirildi.

Bağımsız bir komisyonunun çıkartılıp Önderliğin bilgilendirilmesi gerçekleştirilebilir. Önderlik esas noktalarda bilgilendirilmedi. Biz bu şekilde Önderliğin perspektiflerini ve inisiyatifini kısıtlıyoruz. Önderlik avukatlar aracılığıyla kendisini bir örgüt olarak örgütlemek istedi. Mesela birçok şeyi dile getirdi. Her

yerde temsilcilerinin ve sözcülerinin olmasını istemişti. Önderliğimizin daha fazla bilgiye ihtiyacı var. Ama biz daralttık. Biz bir merkezi esas aldık. O merkez de yeteri kadar bilgi vermedi. Birçok teknik imkanları vardı. İç gündemimiz çok gerekçelendirildi.

Bir noktayı daha dile getirmek istiyorum. Bilgilendirme konusunda İnşa Komitemizi görevlendirmişti. Ancak bu şu anlama gelmiyordu; bu hep böyle sürecekti. Kongreden sonra kongre yönetimi oluşturuldu. Yeni bir yürütme seçildi. Kongra Gel ayrı bir bilgilendirme yapmalıydı, İnşa Komitesi de kendi çalışmalarıyla ilgili bilgilendirme yapmalıydı. Sadece İnşa Komitesi bilgilendirme içerisine girdi. Bu da bana göre Kongra Gel sistemine göre doğru değildi.

Son zamanlarda kadro içerisinde çıkan sorunları değerlendirmek lazım. Çok ciddi bir şey. II. Kongrede de fazla değerlendirmedik. Yönetimde gelişen bu durum, yapıda fazla bir sorgulama içerisine girme gereksinimini ortaya çıkarmadı. Bu anlamda bir kadro krizi yaşandı. Her şeyimizi değiştirdik ama bunun kadrosunu yaratamadık. Önderlik sık sık Kemal Pir arkadaş ve yeni paradigma üzerinde durdu. Şöyle bir durum ortaya çıktı: Ne kadar örgütü eleştirirsen o kadar marifet sahibisin. İşte irade adı altında birçok şey geliştirildi ama en büyük iradesizlik, en büyük kölelik bu süreçte ortaya çıktı. Neden? Savunma geldi. Fakat kadro fazla bir araştırma ve tartışma içerisine girmedi, kendisini bu örgütün sahibi görmüyor. Bir bütünen kendini örgüt dışında gördü ve bir muhalif gibi yaklaştı. Kadro bir ceset gibi durdu. Sadece eleştiriyor ama kendisini bir sorgulama içerisine koymuyor. Sahiplenmeyle kadro örgütü yaratılamadı. Değişimi hep üstten bekleme yaklaşımı aşılamadığı için en büyük iradesizlik

bu süreçte yaşandı. Hem kendisini örgüt iradesinden kopardı hem de değişim ve dönüşüm adı altında militan anlayışını yaşamadı.

En son da hukuk açısından önerim şudur; Önderlik de üzerinde duruyor, ideolojik insanın muhatabı PKK'dir ve temel çalışmalarımızdan bir tanesi budur. Partinin oluşturulması ve örgütün muhatap olması Kongra Gel için acil yapılması gereken bir durumdur. Kongra Gel tüzüğüne göre bazı şeyler çözülemiyor. Yeni bir muhatabın oluşması lazım. Disiplin kurulu da tek başına yetmiyor. Bu işin bir muhatabının olması gerekiyor. İşini bilen kişilerin bu yapılanma içerisinde yer alması gerekiyor. Çok acil ve süratli bir şekilde bu yapılanmanın üzerinde durulması gerekiyor. Hem bireylerin hem de örgütlerin hakkında bu komitenin güçlü bir biçimde hesap isteme ve sorma hakkı olmalıdır.

Önderlik, Özgür Halk Mahkemelerinden bahsetti. Bu, çok önemli bir konudur. Öyle bir mekanizma oluşturmalıyız ki bu dönemde hukuksuzluğu aşmalıdır. Korkunç bir hukuksuzluk yaşanıyor. İşte bir şahıs olumsuzluğu yaşıyor, kararsızlık yaşıyor, arayışları farklı, işte topluma gidip yaşıyor, korkunç bir biçimde bu örgütün değerleri katledildi.

Başkan son görüşme notlarının birinde de belirtiyor, halka saygı duyulmalıdır. Ancak bu süreçte en fazla o konuda yetersizlik yaşandı. Yetenekli ve yurtsever insanlarımızın hem içimizde hem de değişik alanlarda bu yapılanma içerisinde yer almaları gerekiyor. Yasal zeminde de dağ zemininde de bu çalışma örgütlendirilmeli, genişletilmelidir.

***KONGRA GEL'in Kürdistan'ın dört parçasına yönelik açıklamaları önemlidir. Biz yine kendi sistemimizi tartışırken aynı zamanda bu halk için de yine hareket için de yeniden yapılanmayı tartışırken ortaya gelen sorunlar halk için daha fazla geçerli. Örneğin yine kadronun eğitimsizliğinden söz edildi ama halkın eğitimi de epey eksik kaldı. Gerçekten nasıl ki biz hareketin yenilenmesinden söz ediyorsak bu halk için de öyle, halkın da yenilenmesi gerekiyor. Bu sorunların tartışılması önemli. Özellikle de Güney Kürdistan konusunda dile getirilenler çok doğru. Tabi özellikle Güney Kürdistan'daki duruma özellikle siyasi duruma oldukça hassas yaklaşmalıyız. Çünkü gerçekten orda Güneyli güçlerin yıllardır yaptıkları çalışmalar var. Tüm bunları dikkate alarak oraya yönelik propagandamızın yine oraya yönelik söylemlerimizin daha kavratıcı olması gerekiyor. Oradaki durumu göz önünde bulundurmalıyız. Bu şu anlama gelmiyor; bizim Genel Kürdistan için belirttiğimiz üç ilke konusunda ısrar etmemiz ya da işte devlet konusunu ileriye erteliyoruz dememiz yerinde olmaz. Çünkü zaten Güneyin temel sorunu orda var. Yani İşte Güney Kürdistan'ın ihtiyacı bir dil sorunu ya da bir kültür sorunu değildir. Güney Kürdistan'ın temel sorunu zihniyet sorunudur. Bunun mutlaka anlaşılması gereklidir. Yani bu güne kadar orada gerek basın-yayın ve gerekse de diğer yollarla bu konuyu yeterli anlatamadık. Orada yine yeterli bir mücadele veremedik. Yani çok somut olarak geçmiş süreçte ve özellikle de son yıllarda halka zihniyet sorununu yeterince taşıramadık. Şimdi de ihanetin Güneye bu kadar yerleşmesinin sebebi işte onların yeteneğinden değil. Güney savaşı bir ulusal savaş değildi. Eğer bir zihniyet mücadelesi vermiş olsaydık bunlar yaşanmamış olabilirdi. Bu durumu Önderlik belirtti.

Önderlik hareket içinde bunca ihanetin ve teslimiyetin ortaya çıkmasının sebebinin Güneydeki mücadele tarzından kaynaklandığını belirtiyor. Onların çalışma tarzlarından kaynaklandığını belirtiyor. Bizim bu noktada daha önce ideolojik mücadele vermeyişimizden kaynaklanıyor. Bunu bu toplantıda çözmemiz gerekiyor. Özellikle bu parçaya yönelik bir çalışmanın geliştirilmesi gerekiyor. Tabi bu çerçevede işte PÇDK'yi de değerlendiriyorum. Belki bundan önceki süreçte bazı açılımlar yapılmıştı ama bu son süreçte değerlendirilemedi. Yani güncellik, genelleşme yaşanmadı. Özellikle de iktidarlaşma konusunda çalışma zayıf kaldı. Örneğin örgütlenmeye gitme, seçimlere hazırlanma konularında yetersiz bir çalışma var. Orda var olan yasal zemini de değerlendirerek yasal bazı çalışmalar geliştirmek gerekir. Yani PÇDK bir siyasi parti, bir yasal parti olamadı. Belki bir mücadele verdi ama diğer çalışmaları yetersiz kaldı.

***Şimdi toplantımız anlayış düzeltme toplantısı olarak sadece Irak'taki kurumlara yönelik değil. Irak'taki durumlar genel örgütün durumunu ifade ediyor. Irak'taki durumlardan daha çok örgütün parçalanması ihanetçi ve tasfiyeci çizgi burada ortaya çıktı. Yani burada kendisini örgütledi ve meydan hazırladı. Bu anlamda genel olarak bakmak gerekiyor. Irak'ta yaşanan sorunlar son süreçte ortaya çıkan sorunlar değildir. Kesinlikle temeli eskilerdedir. Önderlikte son görüşme notunda böyle adlandırdı. “İhanetin çıkma temeli Irak'taki gerçeğe bağlı olarak gelişti” dedi.

PKK Yeniden Kuruluş Kongresi Konuşmaları

Ben de genel olarak bazı şeyleri dile getirmek istiyorum. Öncelikle PKK, kuruluşundan günümüze kadar hareketin bütün kadroları, çalışanları ve Kürt halkının belleğinde sürekli bir kurtuluş hareketi olarak tanındı. Bu anlamda PKK'nin yeniden inşasını değerlendirecek olursak, üç dönem olarak değerlendirebiliriz.

Birinci süreç, Haki Karer arkadaşın şahadetiyle birlikte birinci partileşme kendisiyle beraber “PKK bir şehitler partisidir” tanımını getirdi. İkinci PKK'lileşme 15 Ağustos hamlesiyle beraber bir halkın kurtuluşunu getirdi, bu halk ki, yok oluşun eşiğinde olan bir halktı. İmha siyaseti altındaki bir halktı. Bu hamle ile ikinci PKK'lileşme hamlesiyle bir kez daha bir halkın kurtuluş partisi oldu. Altı yıldan sonra, altı yılı da aşıyor, bütün hareketimizin umudu Önderliği-miz bir esaret altındadır. Umudumuz bu gün esaret altındadır. Bu sene bizim için çok hayati bir senedir. Bu anlamda üçüncü PKK'lileşme hamlesine esas anlamını verecek olursak, Önderlik zaten savunmasında dile getiriyor ama biz bugün bu PKK'li olma iddiasını taşıyorsak ve PKK'lileşme sürecine doğru gidiyorsak, bizim için en önemli olan konu, üçüncü PKK'lileşmeyi “Onur kurtarma hareketi” olarak tanımlamalıyız. Yeniden inşa edilecek olan PKK Önderliğin özgürlüğünü gerçekleştirme iddiasını taşımalıdır. Ben inanıyorum ki bu salt duygusal bir iddia değildir. Bu iddiayla yola çıkmak kesinlikle Kürt sorununu çözme iddiasıdır, yeni paradigmayı pratiğe koyma ve bugün belirlediğimiz stratejiye ulaşmadır.

Birçok konu tartışıldı. Buradaki bileşim Önderliğin son savunmaları esasında tartışmalarını dile getirdiler. Önderlik yeni partileşmenin tanımını çok geniş ortaya koydu. Bazı noktaları buraya çekmek istiyoy-

rum. Tartışmalarımızda bunlar öne çıkıyor. PKK'nin yeniden inşa çalışmaları anlaşılmas kılınıyor yani öyle yapılıyor ki hiç anlaşılmas oluyor ya da muğlâklaştırılıyor. Bu da tartışmalarda bir tereddüdü beraberinde getiriyor. Çünkü böyle bir kongrede hepimizin anlayış, perspektif, sistem, siyaset gibi konularda netleşmemiz gerekiyor. Buna göre de bu paradigmanın pratikleşmesi için bir irade ortaya çıkarmamız gerekiyor.

Bazı kavramlar üzerinde tartışmalar oldu. Bununla başlamak istiyorum yani “eski PKK” ve “yeni PKK” kavramları. Ben bütün netliğimle şunu söyleyebilirim; bugün bizim burada toplanmamızın nedeni, yeni bir PKK'nin inşası içindir. Çünkü yeni bir paradigma var. Köklü bir değişim var. PKK'nin yeniden inşası, geçmiş PKK'nin ya da birinci ve ikinci PKK'nin reddedilmesi anlamına gelmez. Eğer böyle değerlendirilirse o zaman biz hala ak ve kara paradigmamızda ısrar ediyoruz anlamına gelir. Çünkü eğer paradigmamız değişime uğradıysa, yeni paradigmamıza göre tarihin hiçbir şeyinin inkâr edilmemesi gerekir. Özünde oluşan değerler, miras, tarihin ve toplumun mülkü oluyor. Hele hele de söz konusu otuz yıllık mücadele tarihi olan PKK olunca, “PKK değerlerine inkârcı yaklaşım” olduğuna dair kaygılar yaşıyor, böyle bir kaygı yaşanmaması gerekir. Eğer kaygılar yaşanacaksa onun yeri, zamanı, mekânı ayrıdır. Böylesi bir bileşimin bir araya gelip tartışmasının nedeni, -her arkadaşta bunu görüyor- otuz yıllık mücadele içerisinde yaratılan değerler olduğu biliniyor.

PKK'nin yeniden inşası hem iç nedenlerden dolayı hem de dış nedenlerden kaynaklıdır. Dış nedenleri, çağ değerlendirmesi ve siyasi gündem tartışmalarında dile getirildi. Toplumun savaşla yüz yüze geldiği noktalar dile getirildi. Son savunmalarda da belirtilmiş, bu yüzyıl savaşlarının özellikleri ya da bu çağın savaş özelliği üçüncü dünya olarak tanımlanıyor. Bu üçüncü

dünya savaşı da silahlı bir mücadele değil, ideolojik bir savaştır. Halkları ideolojisizleştirme savaşıdır. Bugün Ortadoğu’da en çok bu şart öne sürülüyor. İdeolojik, kültürel, yaşamsal olarak bir mücadele yürütülüyor. PKK de Ortadoğu’da bir ideolojik hareket olduğundan; çıkışından günümüze kadar ideolojik, felsefi bir hareket olduğundan bu hareket birinci derecede bu savaşla karşı karşıya geliyor.

Bu anlamda Apocu Hareket bugün toplumun ihtiyaçlarına göre, Kürt sorununun çözümü için ve siyasi durumun özellikleri açısından, Ortadoğu ve dünya açısından yeni bir yapılanmaya ihtiyaç duyuyor. İdeolojik olarak kendini sağlamlaştırmış, kendini örgütlemiştir. Ki bugün tartıştığımız nokta da budur. Yani ideolojik perspektif netleşmiş, paradigma netleşmiş, ideolojik, stratejik olarak bu görüşme notlarında daha da netleştirilmiştir. Bugün burada tartıştığımız konular ise onun örgütünün oluşturulmasıdır yani bunu yeni tespit etmiyoruz. Eski ya da yenidir ya da reddetmemiz gerekenler nedir, yeniden inşa etmemiz gerekenler nedir, bunları tartışmıyoruz. Biz bu örgütü nasıl oluşturabiliriz konusunu tartışıyoruz. Yine hareketimize dönük dışarıdan gelen saldırıları tartışıyoruz yani hareketimizi ideolojisizleştiren, liberalleştiren, reformize eden saldırılara karşı bir hareket oluşturuyoruz. Dış nedenleri birçok yönüyle değerlendirebiliriz. PKK’nin yeniden inşası sosyalist bir hareket olarak, demokratik sosyalist bir hareket olarak, sadece PKK adına değil, dünyadaki bütün sosyalist hareketler adına bir özeleştirir vermek ve sosyalizme yeniden sahip çıkmadır.

Bu bir yönüdür, diğer yönü de iç konuların çok güçlü bir biçimde değerlendirilmesi gerekir. Bu kongrede, iç sorunlardan kaynaklı PKK’nin yeniden inşasına duyulan ihtiyaç tartışılmalı, değerlendirilmelidir. Bizim bugün bir aciliyet olarak PKK’yi yeniden inşa etmemizin nedeni, geçmişten günümüze kadar

PKK'nin kendi ayakları üzerinde kalmasının nedenleri, onun değişim ve dönüşüm diyalektiğidir. Eleştiri ve özeleştiri mekanizmasıdır. Bu son altı yıl özellikle uluslar arası komplodan sonra hareketimiz içerisinde bu mekanizma tamamen işlevsiz hale geldi. Bunlar da dışarıdan gelen saldırıların zorlamalarının bir sonucu olarak değerlendirildi. Sürekli savunma psikolojisi yaşandı. Bir süreç açısından bu psikolojinin yaşanması gerekiyordu ama 2000'den sonra bu içimizde bir kültür haline geldi ve bu sorgulanan bir konu olmadı. Bu hareketimiz içerisinde korkunç bir yozlaşmayı beraberinde getirdi. Üstten alta kadar yaşandı. Bu süreçte sadece özeleştiri veren Önderlik oldu. Bütün savunmalarının çerçevesinde çok cesaretli bir biçimde özeleştirisini verdi. Bu anlamda yeniden oluşan PKK'den çıkardığım anlam bu silahı yeniden devreye sokmalıyız.

Eleştiri ve özeleştiri mekanizmasını bu hareket içerisinde yeniden hareket geçirmek, PKK'nin egemen sistemin mezhebi olmaktan kurtulması için geliştirilmesi gereken bir tedbirdir. Bu platformda da ortaya çıkan yaklaşımlar, özellikle bu son yıllarda ortaya çıkanlar –ben kendim de o süreçte komitede yer alıyordum- yeniden yapılanma sürecinin geç sonuçlanması- nın nedeni eleştiri ve özeleştirisinin verilmemesiydi. İmkânımız ya da koşullarımız olmadığından değil.

Her süreçten daha çok biz daha hızlı, daha tempolu bir biçimde anlayış, sistem, zihniyet, eylem tarzı, demokratik açılımda gelişme imkânlarımız vardı. Ama bu neden yapılmadı ya da neden geç kaldı. Bu eleştiri ve özeleştiri çizgisine gelmemekten ve eski zihniyette direnen yaklaşımlardan kaynaklandı. Çok ciddi bir biçimde savunma psikolojisi gelişti. Şimdiye kadar da tartışmalarda o yaklaşım ve psikolojiler görülüyor. Hala savunma psikolojisi aşılmış değil. Bana göre bu kongrenin toplanması otuz yıllık mücadelenin mirasına sahip çıkmaktır. O noktada bir netlik, bir rahatlığın

olması gerekiyor. Biz Kürt halkı olarak, kadınlar olarak PKK ile gözümüzü açtık. PKK'yle geliştik, PKK ile birlikte başarıya gideceğiz. Bir daha bu kongrede kalkıp, yaratılan bu miraslar üzerinde konuşmak bana göre çok dürüst bir yaklaşım değil. Bir kez daha burada onları tekrar tekrar konuşmanın bir anlamı yok. Yani eğer biz eleştiri ve özeleştiri vermez, mütevazî bir yaklaşım göstermezsek, yaşanan tahribatlar ya da PKK'yi tıkanmaya götüren, PKK 'yi uçuruma götüren zihniyetten kaynaklı özeleştirimizi vermezsek ve o noktada Önderliğin yalnızlığını bertaraf etmezsek, tekrar tekrar yaratılan bu değerler üzerinde konuşmak yine çok büyük yanlışlıklar yapmamıza neden olur ve tasarrufçu bir yaklaşım da olur. Bunları da çok temelsiz değerlendirmiyorum. Çünkü uluslar arası komplo sonrası maddî ve manevî olarak görülen şey; yaratım, üretim değil, tüketim yaşandı. Kadro anlamında da, maddî anlamda da yaratımlarımız çok az oldu. Önderlik sahasında her yer için kadrolar yetiştiriliyordu ve her yere göre güç hazırlanıyordu. Ama bu son yıllarda kadroya yaklaşımımızda bir tüketim yaşandı, bir gelişim, yenilik yaratılmadı. Maddî olarak da böyle oldu. PKK özünden uzaklık yaşandı. PKK'nin özü emekçi, mücadeleci, yaratıcı özelliklerle tanınıyor ama bunlar çok renksiz kaldı. Bu anlamda biz PKK'nin yeniden inşasını tartışırken kesinlikle bizi geciktiren mütevazî bir özeleştiri vermememizdi. Özeleştiri vermek - özellikle PKK için- kesinlikle yeni kadro ve birey yaratmak anlamına gelir. Bunun için de yeniden yapılanma sürecinde esas nokta bir arkadaş da dile getirmişti, ben de katılıyorum, PKK'nin yeniden inşası kesinlikle kadronun yeniden yapılandırılmasıdır ya da bireyin yapılandırılmasıdır. Milîtan kadronun yeniden yapılanma da öncelikle özeleştiri vermesi gerekir. Bu noktaya dikkat çekmek istemişim.

Genel hareketimiz içerisinde PKK'nin yeniden inşasına yaklaşımda iki husus ortaya çıktı, kongre belgelerimizde de var bunun üzerinde durulmalıdır. Bunun çok güçlü mahkûm edilmesi ve bu temelde bir mücadele iradesinin ortaya çıkarılması gerekiyor. Birinci yaklaşım, ideolojisizleştirme, siyaseti ideolojisizleştirme savaşına karşı ya da hareketimizi liberalleştirmeye karşı, PKK'nin yeniden inşa edilmesine gerek yok, her yerde, her çalışmada, her merkezde PKK'nin olmasına karşı gölge düşürme, şüphecilik geliştirme, onun heyecanını azaltma yaklaşımları öne çıktı. Bu yaklaşımın mutlaka eleştirilmesi gerekiyor. Gönüllü, iddialı katılmayanların sonuçlarıdır. Yine PKK'nin yeniden inşasından bahsedilirken hem zihniyet olarak, hem dünya görüşümüz, felsefi görüşümüzde hatta örgütü yeniden oluşturmamızda, sistemini yeniden oluşturmamızda da hala eski sistemimize göre bir farkın görülmemesi ve eski görüşünde ısrar etme, klasik parti anlayışında ısrar etme var, merkezi yaklaşımların mahkum edilmesi gerekiyor. Çünkü bu her iki nokta yeniden yapılanma sürecinde çok belirgin bir biçimde kendisini ortaya koydu. Önümüzdeki süreçler açısından PKK'yi Apocu hareket içerisinde bir değişim ve dönüşüm gücü yapmak, ideolojik, pratik, teorik anlamda tüm hareket açısından bir aydınlanma partisi yapma sürecini yaratmak gerekiyor. Bunun temellerinin çok güçlü oluşturulması gerekiyor. Geçen süreç açısından da, komite açısından verilen zamandan bu yana, ben de bir üye olarak o komite içerisinde yerimi aldım. Birey olarak, bu çalışma çok yönlü görev oldu. Bu komite çalışmalarında birey olarak büyük bir zorlanma yaşadım. Rapor noktasında geliştirilen eleştiriler, konumumuza göre ya da gücümüze göre bu eleştirileri kendimde görüyorum, yetersizliklerimi görüyorum. Böylesi bir çalışma içerisinde bize verilen misyona göre katılımda, kendini aktif bir biçimde katma-

da, sınırsız bir katılım gösterme noktasında bir yetersizlik yaşandı. Önümüzdeki süreçte yeniden oluşacak parti ya da geliştirilecek yeni partileşme için eğer platform tarafından uygun görülürse, pratik süreç içerisinde çok yönlü böyle bir iradeyi göstereceğim, bu partinin bir üyesi olarak elimden ne gelirse onun çabasını vereceğim. Yapılan tüm eleştiriler karşısında da kendi kişiliğimi yeniden ele alacağım, o temelde özeleştiremi veriyorum.

HPG III. Konferans Konuşması

Hassas bir süreçteyiz. Birçok defa tanımlıyoruz ve diyoruz ki hareket bir yol ayrımındadır. Tekrar tekrar konuşuyor bazı hayati konularda özeleştirimizi veriyoruz. Bundan dolayı insanda konuşma cesareti azalıyor. Bu cesaretsizlikte hepimiz için özeleştirisi verilmesi gereken bir nokta. Bu altı yıllık süreç içerisinde özellikle bu son iki yıllık süreç içerisinde söz anlamını yitirmiştir. Çünkü pratik olarak tutarlı bir şekilde sözlerimizin arkasında durmadık. Arkadaşlar da belirttiler ben ona katılıyorum. Bizim sorunları tespit etme sorumlumuz yok. Yine mevcut durumda bizim karar alma ve tahlil etme sorunlarımız da yok. Çünkü başta Bir Halkı Savunmak'daki belirlemeler ve son yıllarda geliştirilen toplantılarda bunlar çok geniş bir şekilde tartışıldı. Ben de birey olarak özellikle böyle bir platformda görüşlerimi belirtmeye ihtiyaç duydum. Çünkü bu konferansın sözün anlamlaşması, konuşmanın anlamlaşması için en önemli irade ve kararları pratikleştirme yeri olduğuna inanıyorum. Önderlik, hareketimiz ve halk üzerinde topyekûn bir saldırının olduğu bu süreçte buna karşı topyekûn bir mücadele ile cevap verme elbette ki bu zeminde kararlaştırılacak. İnaniyorum ki bu şekilde sözlerimiz ve konuşmamız pratikte bir daha anlamlılaşacaktır. Bu konferansta çok önemli kararlar alacağımıza inanıyorum.

Arkadaşlar önemli tespitlerde bulundular. Bende önemli gördüğüm noktalara ilişkin görüşlerimi dile getirmek istiyorum. III. Dünya Savaşının özelliklerinden bahsedildi. Buna yönelik kapsamlı yorumlar geliştirdi. Bu savaşın özelliklerini tespit etmek ve ona göre kendini örgütlemek önemlidir. Bu savaşın en önemli özelliklerinden biri ideolojik-kültürel bir savaş olması

ve özelde Kürdistan'ın genelde Ortadoğu'daki halkların iradesi üzerinde yürütülüyor olmasıdır. İrade olarak bu savaşa göre burada birinci düzeyde hareketimiz ideolojik bir dinamizm ve irade sahibidir. Demokratik Ekolojik Paradigma özgürlüğün temelidir. Bu anlamda biz bu savaşa ne şekilde cevap vereceğiz elbette bunun cevabını doğru bulabilmek önemlidir. Çünkü mevcut durumda yürütülen savaş belki çoğu zaman bize askeri operasyonlar gibi geliyor yine günlük olayları bu şekilde yorumluyoruz ama esas olarak hareket içerisinde sözün anlamını yitirmesinde, tekrarın üst düzeyde yaşanması hatta yozlaşmaya ulaşmasında yine bir türlü oportünist tarzın aşılmasında en belirleyici etken III. Dünya Savaşının özelliklerine cevap olamamaktır. Yani ideolojik boyutudur. Bizim bunlara karşı güçlü bir mücadele ve savunma mekanizmamız yok. Bu süreçte temel boşluklardan biri olarak bu durum ortaya çıkmaktadır. Siyasal değerlendirme gündeminde en fazla netlik sağlamamız gereken ve ona göre planlama ile kararlara ulaşmamız gereken hususlardan biri budur.

Önderlik için şöyle bir durum yaşanmakta; bugün hareket üzerinde geliştirilen saldırılar marjinalleştirme saldırılarıdır. Hareketi kitleden, Kürdistan'dan ve Ortadoğu'dan tecrit etme çabaları oldukça yoğundur. Bu basın ve siyasal çalışmalarda oldukça güçlü bir şekilde geliştirilmektedir. Bu sahada oldukça keskin bir savaş yürütülmektedir. Yani korkunç bir ideolojik saldırı var. Özellikle bizim yurtseverlik, ulusallık, ideolojik çizgimize karşı büyük bir saldırı var ve bunu çarpıtma çabaları oldukça yoğun. Bu anlamda Önderlik şimdiki siyasal sürecin tespitini yapmış, buna rağmen hala çok net, birlik içerisinde ve iddialı bir görüş çıkmıyorsa bu çok ciddi bir sorundur. O zaman konferansın örgüt

içini de iyi değerlendirmesi gerekir. Yani dışarıdan kapsamlı bir savaş, yönelim ve karalama kampanyası var. İçimizde buna karşı cevap verememeyi normal bir yetersizlik olarak değerlendiremeyiz.

Bu toplantıda değerlendirmeyi önemli gördüğüm konulardan bir tanesi de siyasal sahada içimizde var olan iddiasızlık, muğlâklık, görüşler boyutundaki parçalılık vb. hususları sadece ifade boyutundaki yetersizlikler olarak değerlendiremeyiz. Bu esasta zihniyetten kaynağını almaktadır. Yeni paradigmaya, onun felsefesine derin inanç ve güven konusunda hala zayıflık var. Biz bu projeden, bu paradigmadan, bu çizgiden her yönüyle heyecan alarak bütün saldırılara rağmen, bölgede yürütülen politikalara rağmen alternatif bir irade sergilemede gerçekten de çok ciddi bir zayıflık yaşanmaktayız. Bu yeniden yapılanma sürecine girmekten korkulduğunun da ifadesidir. Yani siyasal yönde yaşanan zayıflıkları ben buna bağlıyorum.

Bir diğeri de güncel gelişmeler değerlendirildiğinde bu gerçeklik karşısında daha somut ve hassas yaklaşmak gerekir. Yani biz ideolojiyi siyasete kurban etmeyelim. Bizim hem I. hem de II. kongrelerimizde bu konular tartışıldı. II. Kongrede bunun özeleştirisi verildi. Yani bu son yıllarda “bölgede bir müdahale var, kendimizi bu müdahaleye göre ayarlayalım ve bu durumdan yararlanalım” adı altında siyasal sahada kendi ideolojik ve felsefik boyutumuzu ikinci sıraya koyduk. En fazla öne çıkan yanımız siyasi oldu. Yani biz güncel siyasal gelişmelerde çok takılı kaldık. Bundan dolayı bir gerileme yaşandı. Şimdi Güney Kürdistan’a ilişkin yapılan durum değerlendirmesini ben de önemli görüyorum. Farklı farklı görüşlerin ortaya çıkması biraz bundan kaynağını alıyor. Ben de bu görüşe katılıyorum. Güney Kürdistan’da yaşanan durum

bir sonuçtur. Bu sonuç sadece Irak müdahalesinden sonra ortaya çıkan bir durum değil. Yıllardır Güney Kürdistan’da yürütülen politikaların bir sonucudur. Eğer biz bu politikaları tanımlarsak kesinlikle halka dayanmayan politikalarlardır. Daha çok bölgedeki siyasal partiler, egemen güçler yine egemen Kürtler bu bölgede esas oldular bundan dolayı bütün mücadelemize rağmen bir türlü Güney Kürdistan’da ayaklarımız yere basmadı. Bugün de bunun sancılarını çekiyoruz. Fakat bu artık bir kader değil. İşte böyle bir hata ve sorun yaşandı. “Bu artık böyle devam edip gider, var olan durumu kabullenmek gerekir” demek çok doğru bir görüş olmaz. Bunun için mücadeleyi topyekûn her dört parçada paralel bir şekilde yürütmek bir aciliyet olarak öne çıkmaktadır.

Güney Kürdistan’da oluşturulan mevcut atmosfer altında özellikle ilkel milliyetçiliğe karşı pasif bir konumda kalamayız. Bugün o sahada yaratılan kazanımlar halkın kazanımları olarak değerlendirilmelidir. Çok açık bir şekilde halkın emeği, çabası, egemen Kürt güçlerinden ayrıştırılmalı ve birbirinden farklı olarak değerlendirilmeli. Eğer biz bu kadar tahlil ve değerlendirmeden sonra bir kez daha gelip Güney Kürdistan’da yaratılan kazanımları KDP ve YNK şahsında kutlarsak, bu verilen şehitler karşısında, yaratılan miras karşısında ve Güney Kürdistan açısından büyük bir yetersizlik teşkil edecektir, hatta bir anlamda bunların inkârı anlamına gelecektir. Güney Kürdistan’da çok ciddi bir oyun geliştirilmektedir. Bu geçmiş 14-15 yıllık süreçte Güney halkının en temel talebi Hewler ve Süleymaniye idaresinin birleştirilmesiydi. Egemen güçler tarafından halkın bu talebi dikkate alınmadı, halka cevap verilemedi. Ama bu son süreçte geliştirilen birlik -ki bu herhangi bir değişim ve dönüşümü

esas almadan bu egemen güçler tarafından yapılıyor- bir gelişme değildir ya da stratejik bir birlik değil tak- tikselidir. Bunun dışında dış güçlerde var ve bu saha içerisinde kendi çıkarları için önümüzdeki süreçte bu birliği her an bozabilir ya da parçalayabilir hatta bir iç savaşa yönlendirmeye çalışabilirler. Bu anlamda bir Kürt savaşı ya da Kürtleri Türklere karşı savaştırma gibi bir tehlike varlığını koruyor. Bunun için bizim si- yasi değerlendirmemizde halkı destekleme önemlidir. Halk, Güney Kürdistan'da seçimlere katıldı, orada kendi kaderini belirlemek istedi. Bu sadece Güney için değil Kürdistan için büyük bir güçtü. Ama şimdi yaşa- nan bu durum karşısındaki şartlarımız çok net bir şe- kilde belirlenebilmeli. 1992'lerde Kürdistan parlamen- tosunun kurulduğu dönemde hareketimize karşı sava- şıldı. Böyle bir şeyin tekrar yaşanmaması için yani hem siyasi hem de askeri boyutta yaşanmaması için, burada geliştirilen oluşumun hareketimizi marjinalleş- tirme ve mültecileştirme aracına dönüşmemesi için eleştiri ve özeleştirme şartlarımızın olması gerekir.

Bu oluşumun diğer parçalardaki oluşumlara yakla- şımı nasıl olacak? Birincisi bu. İkincisi; demokratik- leşme projesine ilişkin bu güçlerin nasıl bir tavrı var. Çünkü bunların hem PÇDK, hem de bizim diğer ku- rumlara karşı yaklaşımları çok açık bir şekilde görülü- yor ama açıklamalarımızda sanki bizim orada bir var- lığımız yok biz dost bir örgütüz ve dışarıdan destekli- yoruz gibi. Bu durum Güney Kürdistan'daki duruşu- muz için çok zayıf bir durumdur. Güney Kürdistan'da bizim bir varlığımız var ama bizim böyle yaklaşmamız bizi sürekli misafirlik veya mültecilik tehlikesinden kurtarmaz. Bu bölüm için özellikle bunları önemli gö- rüyorum. Bu anlamda Güney Kürdistan içinde yer al- mak; ilkel milliyetçi zihniyet ve onun oyunlarını yine

bu kaos içinde bir çıkış yaparak kendisini öncü güç olarak göstermeye çalışmasını bütün Kürdistan'ın liderliğine soyunması oyununu deşifre etmek gerekir. Çünkü mevcut durumda hem KDP hem de YNK kendi aralarında bir paylaşım yapmışlardır. Yani YNK, Doğu Kürdistan ve İran üzerinde çalışıyor, KDP de Kuzey ve Güneybatı Kürdistan üzerinde çalışma yapıyor. Hatta kapsamlı olarak bizim kitlemiz üzerinde planları var ve kitlemizi çekmek istiyorlar. Bu oyunun deşifre edilmesi lazım.

Bunun dışında biz Güney için meşru savunma savaşında da atılım yapabiliriz. Kuzeyden ziyade en fazla imkan ve koşullar Irak ve Güney Kürdistan'da var. Eğer bize karşı bir saldırı olursa böyle bir savaş geliştiririz. Bir kez daha dar bir konuma girmemek için bu parçanın özgünlüğüne göre bir mücadele tarzının belirlenmesi gerekiyor. Meşru savunma savaşı için Güney Kürdistan, Kuzey Kürdistan'dan daha uygundur. Türkiye devleti hem Güneyde hem de Asya'da ekonomik boyutta güçlü bir alt yapı oluşturmak istiyor. Bunun için sabit politikaları var. Planları sadece Kerkük üzerine değil, hem Güneyde hem de Irak'ın tümünde birçok şirket fabrika ve geniş ekonomik projeler oluşturmuşlar. Bu ileride bize karşı korkunç bir istihbarat ağının gelişmesini getirecektir. Irak'ta Güney Kürdistan'da önümüze koyduğumuz hedefler için uygun bir savaş tarzı yürütmeyi ben önemli bir nokta olarak görüyorum. Bu Güneydeki gerici güçlerin saldırılarına da bir sınır koyacaktır. Çünkü mevcut durumda bu güçler halkı milliyetçilikle tahrik ederek bizim hareketi de ulusal sorundan ve bağımsızlıktan vazgeçmiş olarak yansıtarak teşhir etmeye çalışıyorlar. Eğer Türkiye'nin Güney Kürdistan'da bir saldırısı gelişirse ve halk tarafından büyük bir destek görürse

Güneydeki iki esas gücün tutumunu netleştirmesi zorunludur. Türkiye gizli bir şekilde Güney Kürdistan'a gücünü kısmen sızdırmış. Ancak biz sadece sözde dile getirmişiz hedef alarak onu daraltmayıp, tecrit etmediğimiz için siyasal boyutta ve diğer boyutlarda da bize karşı aktif bir saldırı içerisindeler. Bundan dolayı ben Güney Kürdistan'da meşru savunma savaşını önemli görüyorum.

Bunun dışında genel için de değerlendirmeler yapıldı ben genel olarak katılıyorum. Önümüzdeki süreç açısından bu konferansta yine önümüzdeki süreçte gelişecek kongre ve konferanslarda gündemimize alacağımız husus altı yıllık duruşumuzdur. Özellikle de son iki yıldır yaşadığımız durumun değerlendirilmesidir. 2005 yılı her yönüyle bu hareketin ve halkın onurunun korunması için topyekûn mücadele yılıdır, seferberlik yılıdır. Tekrar tekrar bunun gündemimizde olması gerekir. Bu son iki yılda dış güçler ve yerel güçler tarafından bize korkunç bir onursuzluk savaşı dayatıldı. Arkadaşların şahadetinden tutun, Önderliğin durumuna, halka yönelik saldırılara kadar bu harekete karşı - ki bizim hareketimiz kurtuluş ve onur hareketidir- bu gün bu noktadan korkunç bir onursuzluk dayatması var. Bizi buna alıştırmak ve bizde aşınmalar yaratmak istiyorlar. Bu konferansla bir bütünen net, iddialı, bütünlüğü sağlayan bir birlik yaratmamız ve var olan projeye inancı ortaya koymamız oldukça önemli.

İdeolojinin günlük siyasal gelişmelere kurban edilmeden PKK'nin yeniden yapılanması da bunun temel bir ayağını oluşturacak ve bu 2005 yılını karşılarken temel bir rol oynayacak. İdeolojik yönden PKK'nin yeniden yapılanması, askeri boyutta meşru savunma çizgisiyle bu konferansta HPG'nin yeniden yapılanması yine siyasi yönden de arkadaşlar değer-

lendirme yaptılar önemlidir. Elbette mevcut mevzi-
lenme ve genel hareketteki yaklaşımlar her yerde bi-
zim için büyük bir avantajdır. Ama ideoloji ve pratik-
leşme kararında yaşanan zayıflıklar bu avantajların
dezavantaja dönüşmesine neden oluyor. Bunun için
hem PKK'nin yeniden yapılanması -ki bir anlamda III.
Partileşme olarak da adlandırılıyor- hem de meşru sa-
vunma savaşının yaşama geçirilmesi kendisiyle birlik-
te bir canlandırmayı getirecektir. Siyasal çalışmaları
da etkileyecek ve geliştirecektir.

Arkadaşların da belirttiği gibi artık bundan sonra
pratikleşme için daha somut planlarımız ne olacak, kı-
sa vadede ya da orta vadede hedeflerimiz ne olacak
bunları tartışmak önemlidir. Bizim için en hassas nok-
ta Önderliğimizin durumudur. Siyasi gündemimizde
en fazla eksenimizde olan şey Önderliktir. Karar ve
planlamalara ulaşırken bizi belirleyen temel şey Ön-
derliğin durumudur. İkinci husus da halk üzerinde
farklı farklı boyutlarda geliştirilen katliamlardır. Halk
üzerinde geliştirilen katliamlar karşısında, bize dayatı-
lan onursuzluklar karşısında somut planlamaya ulaş-
mak bu gündem açısından önemli olacaktır. Belirte-
ceklerim bunlardır.

YJA-Star III. Konferans Konuşması

Kuşkusuz önemli bir gündem tartışıyoruz. Konferansın gidişatı bu gündemle bağlantılıdır. Bundan dolayı çok fazla bunun ayrıntıları ve biçimleriyle değil onun özüyle ciddi bir şekilde yoğunlaşıp ileriye yönelik perspektif oluşturmak gerekir.

Ben değerlendirme yapmadan önce bir noktaya işaret etmek istiyorum. Bundan üç gün önce çok büyük bir şahadet gelişti, bir arkadaş zindanda büyük bir eylem geliştirdi. Serdar arkadaşın bize son mesajı şuydu, “Artık sözün zamanı geçti eylem zamanıdır” demişti. Ben inanıyorum ki bizler bu konferansımızda tartışmalarımızı sadece söz düzeyinde bırakmayacağımızı, bunun daha çok pratik ve eylem düzeyini açığa çıkaracağımızı umut ediyorum. Umarım bu yoldaşın iddia düzeyi, coşkusunun gücü konferansımıza ilham kaynağı olur.

Tabi biz örgütümüzün sorunlarını ele aldığımızda, kesinlikle siyasal gündemden ayrı ele alamayız. İdeoloji ve felsefemizden de kopuk ele alamayız. Siyasi çizgimizden kopuk ele alamayız çünkü örgüt modelimizi belirleyen odur. Demokratik Konfederalizm perspektiflerinden kopuk da ele alamayız. Bunun için ben görüşlerimi dile getirmek istiyorum. Siyasetin gündeminde Önderlik ve harekete karşı bir imha konsepti var demiştik. Kürt halkına, Özgür Kadın Harekete karşı bir konsept var.

Örgütsel durumumuzu ele aldığımızda, bu perspektifler doğrultusunda bu konsepte karşı direnişi, özgürlük konseptini geliştirmek gerekiyor. Bunun örneği Serdar arkadaş tarafından ortaya kondu. Bugün değerlendirdiğimiz bu büyük eylem ardından, önemli olan bizlerin bu perspektife göre, bu kapsama göre kendi-

mizi imha konseptine karşı özgürlük ve direniş konsepti ile hazırlamamamız gerekiyor, ciddi örgütlenmemiz gerekiyor ki bu konsepte karşı daha güçlü karşı durabilelim ve cevap verebilelim. Önderliğin kendisi de bunun için bugün büyük bir eylem içindedir. Önderlik de kendi tarafından bu konsepte karşı ciddi bir mücadele içerisindedir. Önderlik bu eylemini sadece düşmana karşı değil aynı zamanda bizlere karşı da yürütmektedir. Bize karşı bir tavrı var. Önderlik bugün çok büyük, çok ağır bir yalnızlık içindedir. Bizim günahlarımızın bedelini ödüyor. Bizim yerimize, devletçi-hiyerarşik zihniyetimizin bedelini ödüyor. Bugün örgütün özeleştirisini veriyor. Bugün bizler açısından Özgür Kadın Hareketi olarak pratik olarak bunun özeleştirisini vereceğimiz gün gelmiştir. Biz aslında V. Kongrede bu tespiti yapmıştık, hala da geçerlidir, “Özgür Kadın Hareketi olarak Önderlik çizgisinden uzaklaşmışız” demiştik. Karşı karşıya geldiğimizi söylemiştik. Bu gün bunun özeleştirisini verme zamanıdır, pratik olarak bunun özeleştirisini verme zamanıdır. Hem birey hem de örgüt olarak bu özeleştiriye yapmamız gerekiyor. Bu özeleştiriye de siyasi çizgimize göre, kendimizi yeniden yapılandırma temelinde vermeliyiz. Bugün siyasi çizgimiz, diğer bir deyişle, kadın açısından Demokratik Konfederalizm, Koma Komalen Kurdistan projesi kapsamında Özgür Kadın Hareketi olarak kurultayda da kendimizi yeniden yapılandırdık. Bir sistem yarattık. Bu gün YJA-Star önümüzdeki süreç açısından temel bir göreve sahiptir, o da bu çizgiye göre kendisini yeniden yapılandırmasıdır. Bu çerçevede sistemimizi tekrardan gözden geçirmektir. Örgüt olarak Önderlik projelerine karşı kendimizi netleştirmek, çalışmamızı, sistem ve mekanizmamızı, kurumlaşmamızı da buna göre geliştirmek,

oluşturmak gerekiyor. Kesinlikle yapılmayacak, başarılamayacak bir şey yoktur. Önderliğe karşı yapabileceğimiz en önemli özeleştirici de bu olmalıdır. Önderliğe bağlılığımızı ispatlamanın ölçütü de budur.

Tartışılması gereken birçok sorun kaldı tabii ki. Eğer biz konferansta birçok şeyi tartışacak olursak, günlerce sürer ve yine de altından çıkamayabiliriz. Tekrar tekrar şikâyetçi bir üslupla sorunlarını dile getirme yerine, tekrar tekrar karamsar, umutsuz bir ruh hali yaratma yerine çözümler hakkında tartışalım. Biraz da misyon budur. Yapılacak olan tekrar sorunlarımızla kendimizi uğraştırmak olmamalıdır, esas amacımız alternatif çözümler geliştirmek olmalıdır. O zaman çözüm nedir? Çözüm elbette çift taraflı olur, işte zihniyet ve anlayış boyutunda olur. Zihniyet ve anlayış boyutunda bu noktalara değinmek istiyorum, bunları sistem açısından da önemli görüyorum. Birçok sorunun kaynağı da sistemden geliyor. YJA-Star kol örgütlenme olarak geliştirildi, bu geçmiş sürece göre belki bir düzeye de ulaştı, ama Koma Jina Bilind'in perspektifleri doğrultusunda kadro, YJA-Star komutası açısından da bir görev alınmış durumda. YJA-Star meşru savunma içinde gerçekten de kol örgütlenmesi olarak cevap olamıyor. YJA-Star'ın en üstten en alttaki birimlerine kadar özerk bir sisteminin olması önemlidir ve gereklidir, kendine has bir sistemi olmalıdır. Bu sistemi içerisinde inisiyatifli, yaratıcı ve pratikleştirme düzeyi netleştirmelidir. Birlik sistemini de bu temelde geliştirmelidir. Kurumlaşmalarını da ismine uygun yapmalıdır. YJA-Star'ın II. Kongresinin bazı belgelerini inceledim, çok önemli hususlar dile gelmiş. Bence biz karar almadan çok nasıl pratikleştireceğimizi, bunun sistemini ve koşullarını nasıl geliştireceğimizi netleştirmeliyiz. Birçok önemli karar alınmış,

eğitim, taktik, eylem, kadroda, komuta da, tayin terfi de, yani her yönlü, ele alınmayan nokta kalmamış ama gerçekten de bütün bu kararlarımız genel sisteme endekslenmiş durumda. Genel sistem içerisinde bunları uygulamayı düşünüyor ve istiyoruz. Kurumlaşma ise, genel kurumlaşma içerisinde, askeri eylemlerimizi genel çalışmaların kapsamı içerisinde, eğitimlerimizi genel akademilerin kapsamına dahil olan akademimizde yürütmeye çalışıyoruz, buna benzer birçok nokta var. Bunlar pratiği sınırlandırıyor. Kesinlikle çok ciddi bir tehlikedir. Kendisiyle marjinalleşmeyi getiriyor. Bunun için de bir bütünen son konferansta aldığımız kararları özerk bir sistem, kendini yürütebilen sistem dahilinde uygulama kararını alalım ki bundan sonra daha sağlam uygulayabilelim. Bunun için de başlangıçta başta ana karargâh olmak üzere bütün alt karargahlara kadar, bütün birliklerimize kadar, kendimizi yeniden örgütlendirmeliyiz.

Özerk bir örgütlenmeyi YJA-Star açısından geliştirmek kendimizi tamamen HPG'den koparmak, tamamen sisteminden kopuk ele almak anlamına gelmez. Bu noktada tek taraflı ve dogmatik bir bakış açısı ile yaklaşılmamalıdır. HPG'ye karşı sorumluluğumuz da elbette önemlidir. Belki onaylama boyutunda, çünkü kararlarımız o kadar çok yere takılıyor ki, sınırlandırılıyor ki, gerçekte kendisiyle beraber çok ciddi bir gerileme getiriyor. Bu yüzden de YJA-Star'ın diğer birleşenleri de, Koma Jinen Bilind'in de perspektifleri doğrultusunda kendisini yeniden örgütlendirmelidir, karşılıklı bilgilendirme, diyalog ortamı yaratmak açısından, genel HPG yönetimi açısından da bunun geliştirilmesi gerekecek. Bu temelde de çalışmalarını sürdürebilecektir. Yürütme düzeyinde de olabilir, mecliste olabilir, burada karar verilebilir.

Bu çalışmalar açısından çok özgün bir yoğunlaşma içerisine girmek gerekiyor. Bizde genel sistem içerisinde genelleşme gelişmiş. Biz yapının durumu üzerinde değerlendirmeler yaptığımızda diyoruz ki, “Yapımızda cins bilinci yok, yapımızda örgütlenme zayıf, yapımızda kendi kimliğine sahip çıkma yok” diyoruz. Bu sorunun bir tarafıdır. Ama sistem bunu ondan istiyor, bu genelleşme o yüzden geliyor. Aşırı bir genelleşme geliştirilmiş durumda. Öyle olmuş ki, özgün ve genel arasındaki sınırlar artık çok bulanıklaşmış, bu yüzden de çok ciddi zorlanmalar yaşayabiliyoruz. Bu sorunumuzu çözmek istiyor isek, şimdiden harekete geçmeliyiz.

Yönetmeliğe ilişkin de tartışabiliriz, bu noktada da bazı sorunları dile getirmek istiyorum, çünkü bunlar önümüzde duran ciddi sorunlardır. Sistem açısından, kadın anlayışı açısından kadının pratik mekanizması Demokratik Konfederalizm perspektifi çerçevesinde olmalı, kesinlikle açıklık ilkesi, karşılıklı bağlılık ilkesi, vb. hususları çok genel olarak özümseyebiliriz, özümsemeliyiz de. Hissetmeli ve kendi sistemimizde oturtmalıyız, bunun mekanizmalarını geliştirmeliyiz.

Demokratik Konfederalizm kendisini alttan üste doğru örgütleyiyor. Biz bu örgütlenme tarzını da gerçekten geriliklerimiz içerisinde tıkatmayalım. Çok yeni bir model, çok yeni bir perspektiftir ama şimdiden geriliklerimiz içerisinde, sınırlarımız içerisinde tıkatmak istiyoruz. Bunun için çok net bir çerçeve çizilmelidir ve biz yapı ve yönetim, bir bütünen bir vücut olarak birlikte harekete geçmeliyiz. Yapı ve yönetim boyutunda da her açıdan aradaki mesafeyi aşp birbirine yakınlaştırmalıyız. Bu nokta da kaynağını sistemden alıyor.

YJA-Star, bir askeri bir örgütlenmedir, meşru savunma çerçevesinde çok yoğun askeri yönleri vardır. Ama biz buna direkt geçmeyelim. Bunu tamamlayacağımız noktalar vardır, sistem açısından yetersiz kalan noktalar da var. Biz diyoruz ya “yapı örgütlenmeyi sadece yönetimde buluyor, yapı kendini sorumlu görmüyor, sorunlar tek taraflı kalıyor” Bütün bunlar sistemden kaynaklanıyor. Biz yapıyı bilgilendirmemiştik ki kendisini katmasını isteyelim. Biz yapıyla sorunlarımızı paylaşmamışız ki o da paylaşsın, düşüncelerini dile getirsin. Bunun için de öylesi bir mekanizma geliştirilmelidir ki bu üstten alta doğru giden sistemimizin tamamen terse dönmesi gerekiyor. Bu noktada birbirimizden hesap sorulmalıdır. Yargılama hukukun esaslarına göre Demokratik Konfederalizm hukuku çerçevesinde olmalıdır, orada tepki de gelişmez. Çekicilik olmalı. Yapı kendini sistemin bir parçası görebilmelidir. Her birey kendi emeği ve çabası ile bu örgüt içerisinde yer aldığını ve kattığını düşünmediği, hissetmediği müddetçe sorunları kendinde aramayacak, her zaman tekrar gelişecektir. Her zaman örgüt ona monoton gelecek, örgüt onun için her zaman kalıp gibi gelecektir. Biz nasıl özgürlüğü soyutlaştırmışsak, örgütümüzü de son süreçte öyle bir hale getirmişiz ki kurallar konuşturuyoruz. Arkadaşlar örgütü özgürlüğünün gerekçesi ve kendi bedeninin bir parçası olarak görmüyor. Biz her zaman örgütü böyle tanıdık, bu harekete gelişimiz ile dedik ki örgüt içerisinde paylaşma saklı. Belki diğer özgürlük de gelişmiyor, ama dikkat edelim giderek örgüte karşı bir soğuma, yabancılaşma geliyor. Reflekslerimiz, tepkilerimiz ön plana çıkıyor. Bunun için de büyük bir hassasiyet ile bu konu üzerinde durmak gerekiyor, kararlarımız bunun için çok somut olmalıdır. Talimatlar sadece perspektif şek-

linde olmamalı, zaman zaman ana karargâhın çıkardığı örgütsel, siyasal askeri duruma ilişkin, eleştiriler şeklinde değil, daha çok çalışma raporları biçiminde yapıyla paylaşılabılır. Zamanında yapıdan rapor istenmeli, düşünceler istenmeli, projeler istenmelidir ki, yapı da kendini örgütün aldığı kararları pratikleştirme noktasında sorumlu görebilsin. Konferansın hazırlıkları temelinde yapının önerileri alındı, öneriler alındı ama insanda kırılma yaratan bir husus da vardı. “Zaten biz o kadar çok karar almışız ne gereği var ki, biz tekrar karar almaya kalkışalım, zaten gerçekleşmiyorlar” gibi karamsar bir ruh hali yaşanıyor. Diyorsun “Heval sen de bu kararların uygulanmasından sorumlusun” ama böylesi bir eleştiri çok fazla gerçekçi olmuyor. Belki sesini de çıkarmıyor ama ikna da olmuyor. Neden? Çünkü biz onu örgütün bir parçası haline getirmiyoruz, işlevli kılmıyoruz onu. Daha fazla uzatmayacağım, ama bence esas sorunlarımızdan biri de budur. Bu sistem tabii ki değiştirilmelidir. Önderlik bunun için perspektif sundu. Bizler de genel olarak örgütü eleştiriyoruz, biz de diyoruz ki “örgüt perspektifleri zamanında yerine getirmiyor ya da çok azını yerine getiriyor” Bizler de YJA-Star olarak çok zor bir süreçten geçtik ama Önderliğin YJA-Star için de perspektifleri vardı. Bence çok anlamlıydı. Biz bunları çok fazla gündemimize almadık.

Önderlik özgün olarak perspektifler vermişti, Kuzeyde “Apollo”, Güneyde “Star” demişti. Sanki bu yüzyılı aşan bir sürenin işiymiş gibi, biz bekleyeceğiz ta ki gerçekleşene kadar. Biz çok fazla gündemimize almadık. Gerçekten de nasıl ki örgüt çok fazla gündemine almadı ve farklı konular üzerinde tartıştıysa, bunun koşullu nedir, nasıl hazırlanabilir, altyapısı nasıl olmalı konularını biz de çok fazla tartışmadık. Kaldı ki

bu çok önemli bir noktadır. Önderlik sahasının dışındaki öylesi bir alan, kadının kendi başına olduğu bir alan önemlidir. Bu olmalı ki özerk bir tarzda ruhsal, psikolojik, fiziksel açıdan yoğunlaşabilsin, düşünsel ve zihinsel olarak derinleşebilsin. Kendini her açıdan eğitme ve yaratma için çok da öylesi bir saha kalmamış durumda. Bizler de öylesi bir sahayı geliştiremedik. Kadın eğitimi noktasında çok ciddi bir boşluk yaşandı. Önderliğin çabası biraz bu tür alanlar içindi. Bunları çok fazla tartışmadık. Yani YJA-Star'ın kendini örgütlemesi, o projelerle güçlendirmesi gerekirdi. Biz kendimizi fazla kandırmayalım, bugün biz Şehit Beritan'ın 4 ay altı ay süren devresinden çok fazla yüksek bir düzeye ulaşmış arkadaşları çıkaramıyoruz. Bireyin kendi sorunlarını çözebileceği, her açıdan zihniyet devrimini geliştirecek kadar iradeli bireyleri çıkaramıyoruz. Bir de zihniyet devrimini kendinde geliştirecek arkadaşları güçlü yaratamıyoruz.

Eğitim açısından en önemli noktalardan biri özgün alanların geliştirilmesidir. Güneydeki imkânlara baktığımızda böylesi bir gelişme sağlanmalıydı aslında. Mevzilenme, ekonomi, ideolojik ve askeri eğitim ve her alanda kadın kendi kendisini yürütebilir. İşte Şehit Beritan'ın eğitiminden sonra kadronun bu şekilde alanlara dağılması önemli gelişmeler getirecektir. Bizler de kadro krizimizi bu temelde aşabileceğiz, bugün her yerde kadro krizi var. Herkes “Ana karargâh niye gelmiyor, niye ilgilenmiyor?” diyor, Ana karargâh da diyor “Alanlarda kadronun sorunları bize ulaşıyor, yoğunlaşamıyoruz koşuşturmadan” Bunlar krizlerdir tabii ki, insan böyle atıp geçemez. Sorunlar ne sadece ana karargâhın omuzlarına yüklenebilir ne de ana karargâh yapının omuzlarına yükleyebilir, böylesi bir yaklaşım ile sorun çözülmez. Sorun çok daha kapsam-

lı çözülmelidir. Yapılandırılırken kadının öz güven kazanması, kendini geliştirmesi, bu çerçevede de genel örgüt ortamından çok kendi örgüt ortamında yoğunlaşabilmesi, kendini örgütlendirebilmesi gerektirsin. Bu bilinçlenmeyi zaten getirecektir. Bu kişiler işte pratikleştikçe güven kazanıyor. Biz eğitimlerimiz açısından da böylesi bir girişimde bulunabiliriz, böylesi bir sistem geliştirmeliyiz. Biz ondan korkmamalıyız, çok kaygılı yaklaşıyoruz, sanki Önderlik söyledi ve geçti. Çok fazla sorma gelişmiyor, acaba nasıl anlaşılır, koşulları nasıl geliştirilir, ne kadar objektif olur. Biz her ne kadar söylemesek de gündemleştirmeme, girişimde bulunmama eksik kalan yanlardandır. Mümkün oldukça kanun sistemlerini gerçekten de ortadan kaldırılmalı. Belki çok uzun bir süredir de ben o çalışmadan uzaklaşmışım, belki arkadaşlar için gerçekçi de gelmeyebilir, ama yoğunlaştığım kadarı ile ben böyle düşünüyorum. Sadece Haftanın alanı için değil Güneyde imkân tanıyan bütün alanlarda biz niye özgün bölükleri daha da güçlendirip yaygınlaştırmıyoruz. Bu alanlarda kendi içerisinde yetkinleşme sağlayarak, komutanlaşmayı daha güçlü bir düzeye çıkarma başarılabilir. Biz niye özgün bir sistem oluşturamıyoruz. Öyle bir sistem ki kadının sistemi ona çekici gelsin. Deniliyor ki “yapımız yenidir, bu yapı özel savaşın etkisindedir, yoz bir toplumdan geliyor, bu toplumda gelişen bireyciliği taşıyor” bunlar gerçekten de çok fazla bilimsel değil. Ve öyle oluyor ki bu kişiler örgüt ortamına geldiğinde sanki onlara çok ağır bir yük yüklemiş oluyoruz. Yapıya diyoruz ki, “genel örgüt ortamında özgün duruşunu ortaya koymalısın, cins mücadelesini vermelisin” yapamıyor, toplumdan gelen bireyin düzeyi bellidir. Biz öylesi bir sistem geliştir-

meliyiz ki en azından erkekten kopup yoğunlaşabilsin, düşünebilsin. Öyle bir zemin geliştirmeliyiz.

Ben birkaç soruna daha değinmek istiyorum. Bunlar birbiriyle bağlantılıdır. Örneğin Önderlik Özgür Kadın Hareketi için “Kopuş teorisi’ni” açıkladı. Bu kopuşu birçok noktada fiziksel olarak ele aldık, değerlendirdik, zihinsel, ruhsal olarak kopamayanlar öncelikle fiziki olarak kopabilmelidirler. Özgür Kadın Hareketinin ulaştığı düzey biraz da bu süreçlerden kaynağını alıyor. Önderlik bizi erkekten kopardı ki, biz az da olsa kendi kafamızla düşünebilelim diye, ama şimdi de yapımızı koparmadan diyoruz ki, “Yok sen bu genel sistem içerisinde kendini kopar” Bu bilimsel değil, gerçekçi de değil.

Bu meseleyi biraz da sistem cephesinden tartışmamız gerekiyor. Daha demokratik, daha çok katılım-cılığı esas alan bir sistem önemlidir. Sistem sorunu-muz var. Bu sorunlardan biri de zihniyet sorunudur. Bu noktada arkadaşlar “esas sorun bilinç sorunudur” dedi ama sadece bilinç sorunu da değil, bilinç ve pratikleşmemiz arasında çok büyük bir uçurum var. Bu bilinç ile pratikte hissetme olayını geliştirmeliyiz. Biz çok şeyi biliyoruz ama hissetmiyoruz, inanmıyoruz. Bunun için de pratik gelişmiyor. Biz bilinci de daha çok entelektüellerin diliyle ele alıyoruz, bu da ayrı ve ciddi bir komplekstir. Yıllardır süregelen sorunlardır aslında. Önderlik diyordu, “Çok bilmek değil, çok söylemek değil, kim ne kadar biliyorsa o çerçevede de ne kadarını yapıyorsa” Bilinç ve özgürlük bildiğimiz kadarıyla çok sade, çok kısa da olsa, bizim bilmemiz gereken hissetme olayıdır. Biz ne kadar hissediyor, inanıyor ve uyguluyorsak odur.

Biz teorik olarak bazı şeyleri değerlendiriyoruz, biz yönetim de yapı da kendimizi bu temelde ele alı-

yoruz. Manevi boyut, inanç boyutu var. Biz bu özelliğimizi kaybetmeyeceğiz. En azından bunu esas alıyoruz. İnanç, kaderci bakış açısı değil. Biz aslında manevi olarak birçok şeyi kaybetmişiz. Pratikte yaşadığımız tikanıklıklardan biri kaynağını buradan alıyor. Bilinç ve pratikleşme arasında hissetme çok önemli bir noktadır. Yeni paradigmaya yaklaşıırken, yeni paradigmayı iyi kavrayamadık, anlayamadık, paradigmalar arasında gidip geliyoruz, içimizde çok ciddi bir korku yaşanıyor. Demokrasiye karşı da çok ciddi bir önyargı yaşandı, demokrasiyi bizler de tartışıyoruz ve biz kendi kendimizi içerden teşhir ettik. Ve bu tasfiyecilerin hala içimizde cirit attığı süreçte gelişti. Geçmiş süreçte bu gelişmeler çok değerlendirildi. Değişim dönüşüm süreci, demokratikleşme süreci diye. Bunun yansıması çok farklı oldu. Hem HPG hem de YJA-Star içerisinde yansımaları korku ile takip edilmiş. Büyük bir korku yaratmış. Örgütümüz, askeri çalışmalarımız dağılmaya doğru gidiyor şeklinde bir korku vardır. Bu korkunun aşılması gerekiyor. Yeni paradigmayı, değişim dönüşüm projesini büyük bir tutku olarak ele almalıyız aslında. Önderlik bunu çok açık bir şekilde dile getirmişti, “Demokrasi bir tutku işidir” demişti. Bizde ise gerçekten de inanma yoktur, belki dile getiriyoruz, ama meseleye karşı bir çeşit oportünistliği yaşıyoruz. Dilimizin ucundadır, yüreğimize oturtmamışız, beynimize yedirmemişiz. Bu yüzden de her şeyden önce sistemin değişmesi için öncelikle inanmamız gerekiyor. Biz cesaret, ilham almalıyız, fazla zaman kalmadı, aslında daha fazla da değerlendirmek istiyordum. Zaman kalmadığı için burada bitiriyorum.

ÖYKÜ

Bir Kürt Çocuğunun Rüyası

Temmuz gecelerinden bir geceydi. Dünya sessiz ve sakindi. Gökyüzündeki yıldızların ışıltısı ve ayın şavkı yayladaki dere suyunu ışıltılı bir görünüme büründürüyordu. Tüm diğer zamanlar gibi akşam yemeğinden sonra yine çok yoğun duygularla annesi, babası, ablası ve erkek kardeşleriyle bahar güzelliğinde dağlara çıkışlarını anımsıyordu. Bunun üzerine yoğun sohbetler edilirdi. Bu sohbetler için şöyle diyordu:

Bu sohbetlerde ben derinlerde kaybolurdum. On-
dan sonra anne ve babama iyi geceler deyip yatağıma
gidiyordum. Gözlerimi kapattıktan sonra derin ve gü-
zel bir uykuya dalıyordum. Çok acayip ve dikkat çeki-
ci bir görüntü ile uyanıyordum. Çok ayrı ve görkemli
bir dünya idi. Ama yaşam gerçeğimden çok uzaktı.
Çünkü benim yaşamım bir Kürt çocuğunun yaşamıydı,
fakir ve göçer bir ailenin içerisinde, Kürdistan yaylala-
rında yaşıyordum. O gece amansız bir uykudaydım.
Binlerce kişi yüzlerini bizim yaylaya çevirmişlerdi. Bu
görüntünün büyüklüğü karşısında serseme dönüyor-
dum. O esnada bastonum elimdeydi. Bir yandan etra-
fımdaki kuzuları toparlıyordum, diğer yandan ise onla-
ra bakıp göz kulak oluyordum. Gelen insanlar yavaş
yavaş bizim eve doğru ilerliyorlardı. Bizim evin
önünde durup toplanıyorlardı. Onların içinden güzel
ve yaşlı bir bayan öne çıkıp bana doğru geldi. Elinde
çok güzel bir gül vardı. Renkleri yeşil sarı kırmızıydı.
Bana yetiştiğinde çok içten bir selam verdi. Ben de şa-
şırpı soru sormaya başladım.

Buyurun hürmetli ana. Sen kimsin nereden geli-
yorsun? Ne yapmak istiyorsun?

Ana yanıtladı.

“Ben yüreği yanık bir Kürt kadınıyım. Kimliksiz ve geleceği karartılmış bir halkın üyesiyim ki ülkesinin gökyüzü talan edilmiş. Bu gördüğün kişiler her biri Kürdistan’ın diğer parçalarından geliyor. Biz biliyoruz ki güneşimizi zindana atmışlar. İsmi İmralı’ymış. Güneşin doğmasından korkan kişilerin elinde esirdir. Evet o güneş ki insanlığın göz aydınlığı olmuştu. Ezilen sınıf işçilerin ve fakirlerin güneşi. Güneşin özgürleşmesi sadece bizim elimizdedir. Yoksa onun doğuşu mümkün değil. Bizim buraya gelişimizin amacı da yaşam güneşimizin tutulduğu yere ulaşabilmektir. Sana söylemek istiyorum ki biz temiz bir ruhla, nazik ve güzel duygularla bu kutsal yolda yürüyeceğiz ki acılı sesimizi İmralı zindanına ulaştırabilelim. Hep beraber zaferin müjdesini elde edelim.”

Kadın bunları söylerken bende mutluluk ve pahalı bir diriliş hissi uyanıyordu. O zamana kadar ben kendimi kimsesiz ve değersiz sanıyordum. Onun için ben büyük bir coşkuyla sordum:

Bu gül ne içindir?

Kadın sade bir tebessümle yanıtladı.

“Bak tatlı oğlum, bu gül tılsım ve kaynağını Kürdistan baharından ve İmralı Tutukevinden alıyor. Şehitlerin kanı ve anaların gözyaşı ile sulanmış. Kürdistan’ın bereketli toprakları üzerinde ekilmiş. Onun için bu gülün yaşamı güneşsiz olmaz. Senden isteğim İmralı yolunun yolcusu ol. Ve bu gülü kendinle hediye olarak götür.

Bu gül destesini alışımla tüm ruhum sarsıldı. İki gözümünden birden derya gibi kanlı gözyaşları akıyordu. Aynı zamanda mutluydum, mutluluğun tebessümü aydınlıksız yüzümü örtbas ediyordu. Tüm endamıma yağmur yağıyordu ve dudaklarım kuruydu. Gül deste-

sini tutuşumla gözlerimde şaşırtıcı bir görüntü belirdi. Etrafıma baktığımda kimseler görünmüyordu artık. Ne yaşlı anne ne de o toplanan kimseler, ne kuzular ne de yaşamımı geçirdiğim o yaylalar. Hiçbir şey yoktu. Yalnızca ellerimde o gül destesi vardı. Ve önüm meşale ile aydınlatılmıştı.

Şaşkın bir halde yerimde kalakaldım bir adım bile atamıyordum. Birkaç dakika öylece kaldım. Sonra tekrar elimdeki gül destesine baktım. Bir beklenti içindeydim ve bu beklenti beni daraltmıştı. Bir emir bekliyordum ki yola çıkayım. Aynı anda doğasal bir ses kulağıma fısıldadı.

“Durma tatlı oğlum. Bu, senin beklediğin yoldur. Acele et ki meşalenin ateşi sönmesin.”

Başımı yükeklere doğru kaldırdım, uyanık ve sessizce adım atıyordum. Etrafıma bakınıyordum. Olumsuz bir şey olmadan amaçladığım yere varmam için iki elimle gül destesini sıkıca tutmuştum.

Giderek yüreğimi büyük bir korku kaplıyordu. Çünkü her adımla birlikte bir kapı açılıyordu. Bir kapının önünde yırtıcı bakışlarla bakan insan şeklinde bir nöbetçi gördüm. Çok iri yarı ve heybetli birisiydi. Elinde silah vardı. Fakat ilginç olan ben yürüdüğümde karanlık dağılıyor ve o güllerin kokusuyla nöbetçi kendinden geçiyordu. Bununla çok mutlu oluyordum ve daha çok zafere inanıyordum. Artık adım adım ilerliyordum. O karanlıkları geçiyordum. Ta ki yaşam güneşini bir kapıda görene kadar.

Büyük bir hasretle ve zafer umuduyla kapıyı açtım. Kapının açılışıyla ihtişamlı bir aydınlık yüzüme vurdu. Öyle ki onun karşısında gözlerimi açamaz oldum.

Bir müddet sonra yavaş yavaş gözlerimi açtım ve aydınlığa baktım. Gördüm ki o aydınlık aşk ve özgür-

l k insanıdır. Başında ihtişamlı altın bir ta vardı.  s-
t nde özgürlüğün güneşi yazılıyordu. Bu tabloyu g r-
memle birlikte yeni bir yaşam semasına girdim. Mut-
luluk içinde mutluluk vardı. Birden irkildim ve dedim,
bu rüya mı yoksa gerçek mi? Aynı zamanda o insan
gözlerimin önünde garip kalmıştı. Karşımdaki zama-
nın kahramanı Başkan'dı. O herkesin dilindeydi ve bir
gerilla grubu bana onun resmini hediye etmiş ve şöyle
demişlerdi:

-Bu Kürt ulusal önderidir ve tüm insanlığın  nc -
s d r. İsmi, Reber Apo'dur.

Ben öne doğru gittim, selamladım ve şöyle dedim:

-Selam, ey yakılan gökyüzü. Selam, ey çocukların
ve ezilen halkların umudu!

Cevabını bekliyordum. Çok halsiz ve özgün bir
durumdaydım. Bir zaman sonra iki elini bana uzattı,
beni kucakladı ve şöyle dedi:

-Gel, ey şirin kanlı genç, sen kimsin? Nereden ve
nasıl geldin?

Mutlu bir tebessümle onu yanıtladım.

Ben bir halkın elçisiyim ki bize Kürt diyorlar.  l-
keleri Kürdistan'dır. Ey  zg rl ğ n öncüsü, Bir  lke-
de güneş olmadan yaşam olabilir mi?

Başkanım şöyle dedi:

-Ey genç delikanlı! O dediğini hiç kimse inkar
edemez ama eğer özgürlük güneşi yaşam kaynağı ise o
zaman hiç kimse elekle önünü tutamaz. Tabu eğer
Ölürsem bu Kürt halkının özgürlüğü ve insanlığın öz-
gürlüğü için olacaktır. Özgür topraklarda  zg r bir ki-
şilikle yaşamak ve birlikte mutlu olmak için söz veri-
yorum.

G l destesini ona sundum. Beni bir daha kucakla-
dı. O anda alan saatin ziliyle uyandım. Saat sabahın
dört buuğuydu. O an anladım ki bir rüya görmüşüm.

Uykudan kalkmadan önce sisli ve haşmetli bir görüntü gözlerimin önünden geçti. Birden büyük bir patlama oldu, etrafıma toz duman doldu bir anda kan içinde kaldım. Bir tarafta annem ve babam can veriyorlardı, bir taraftan da kız kardeşim ve erkek kardeşim bağııyorlardı. Hayvanlarımız dağılmıştı. Komşuların ağlama ve inleme sesleri duyuluyordu. Bir uçak sesi ortalığı inletiyordu ve bombalar yağıyordu. Yüksek sesle bağırdım:

-Ey adalet ve insanlığın vicdanı siz neredesiniz?

Bir daha hakkın sesini ayak altına alıyorlar. Haksız insanlar kanlı hançerlerle saldırıyorlar. Büyük anamıza söz veriyorum ki, artık düşünce ve fikirle Başkan Apo'yla birlikte olacağım ve onun talimatlarıyla yürüyeceğim. Savaşta ya da barışta yaşama hakkımı ve halkımın hakkını elde edeceğim.

*“Bilinç ve özgürlük çok sade,
çok kısa da olsa, bizim bilmemiz gereken hissetme
olayıdır.
Biz ne kadar hissediyor, inanıyor ve uyguluyorsak
odur.”*

PKK MECLİS BİLDİRİSİ

Yurtsever Halkımıza Ve Demokratik Kamuoyuna

Halkımızın yaşama emarelerinin tükendiği bir süreçte ortaya çıkan hareketimiz, bir kahramanlık hareketi olarak yaşam bulmuştur. Kürdün ağzına alamadığı özgürlük, eşitlik, bağımsızlık ilkin Apocu hareketin bağrında ortaya çıkan kahramanlarda ve onların görkemli eylemlerinde gerçekleşmiş sonra bir bütün halkımıza mal olmuştur. Kürt halkının kendisi için düşünme, örgütlenme ve eyleme geçme gücünü yaratan hareketimiz, kendini inkâr eden, düşmanına koşan halk gerçekliğini Başkan Apo'nun önderliğinde, kahraman şehitlerimizin eylemleri ve yol göstericiliğinde aşarak büyük öze dönüş sürecini gerçekleştirmiştir.

İçinden geçtiğimiz bu süreçte tarih bir kez daha halkımızın var olma ve özgür yaşama kararlılığını sınımlamaktadır. Yaşamı, eylemi ve fikriyle Kürt halkının yüreği ve beyni olan Önderliğimize karşı geliştirilen uluslar arası komplo ve sonrasında uygulanan tecrit yeni bir aşamaya çıkarılarak Önderliğimizin imhasını amaçlayan bir politika yürürlüğe konulmuştur. Teslimiyetin, uşaklaşmanın ve tasfiyenin dayatıldığı bu süreçte halkımızın, şehitlerimizde zirveleşen direniş, özgürlüğe tutku düzeyinde bağlılık ve fedai ruhu gibi büyük insanlık meziyetlerinin sergilenmesini emreden bir döneme girmiş bulunmaktayız.

Partimiz PKK'nin Yeniden İnşa Komitesinin üyesi ve değerli parti militanı Viyan yoldaşın görevli olarak bu-

lunduğu HPG saflarında İmralı'daki imha sistemine karşı Önderliği sahiplenme çağrısı anlamına gelen kendini yakma eylemi kazanmaya olduğu kadar büyük tehlikelerin de yaşandığı bu süreçte kazandıracak Apocu militan tutumun ne olduğunu ortaya koyarak tarihsel bir anlam ifade etmektedir. Kendini yakma eylemi Diyarbakır zindanında Mazlum yoldaşın üç kibrit çöpünde yaktığı direniş ateşi ile başlamış, Dörtlerin bedeninde gürleşmiş, Zekiye Alkan ile Amed Burçlarına taşınmış, Rahşan arkadaşla Türkiye metropollerine, Ronahi ve Berivan arkadaşlarla Avrupa'ya ulaşmış halkımızın özgürlük mücadelesinde emsalsiz bir direniş geleneğine dönüşmüştür. Dıştan dayatılan her imha, içten geliştirilen her ihanet ve tasfiye girişimi bu ateş duvarında kül olmuştur. Sema Yüce yoldaşın eylemiyle büyüyen bu ateş geleneği, uluslar arası komplo ile birlikte tüm halkımızı sarmış 'Güneşimizi Karartamazsınız' eylemleri ile bir özgürlük yangınına dönüşmüştür.

Önderliğimiz etrafında bu ateş geleneği ile kenetlenen halkımız, iradesini, doğrultusunu ve özgürlük tutkusunu ortaya koyarak özgürlük yürüyüşünü uluslar arası komplonun sürdüğü en ağır koşullarda bile kahraman şehitlerimizin izinde sürdürmüştür.

Önderliğin yoldaşlığına layık olabilmenin ancak zayıflık ve yetersizliklerin ateşte arındırılmasıyla mümkün olabileceğini ortaya koyan eylemiyle zindanda Serdar Arı yoldaş bu geleneği devralmış, Viyan yoldaş bu ateşten tarihin son büyük halkası olmuştur. Eyleminde tereddütsüz bağlılık, hesapsız katılım, büyük feda ruhu, Önderliksiz ve özgürlüksüz yaşamı ret ve militanlık görevlerine davet vardır. Bu anlamıyla Viyan yol-

daşın eylemi, görevleri yerine getirmede, sorunları aşmada ve hedeflere ulaşmada yetersizlikleri giderme mücadelesindeki hareketimizin çarpıcı bir özeleştirisi-
dir. Aynı zamanda Önderlik çizgisinde kazanmanın en yakın olduğu bu süreçte buna inançsız, tereddütlü, münafık yaklaşımlara da en büyük eleştiridir. Süleymaniye'nin köklü yurtseverlik geleneğinden gelen Viyan yoldaşın bu eylemi, Güneyde halkın büyük direnişiyile ortaya çıkan özgürlük değerlerini hoyratça yeme tutumlarına karşı bir cevap olduğu gibi, halkın demokratik ulusal birliğini yaratmanın da çağrısı olmuştur.

Viyan yoldaş katılımından bu güne kadar yaşamı ve duruşuyla eyleminde dile gelen tüm bu hususlarla tutarlılık sergileyen yoldaşlarımızdan biri olmuştur. Davayı, halkı ve Önderliği sahiplenmede fedaileşen özgür kadın duruşunu simgeleyen bu kahraman eylemi, yer aldığı tüm görevlerle ve mücadele süreçleriyle bütünlüklüdür. Eylemi kadar yaşamı da öğretici olan Viyan yoldaş, özgürlük saflarına katıldığı ilk günden itibaren yaşından beklenmeyen bir olgunluk sergileyerek büyük bir saygınlık ve etki gücü kazanmış ve önemli görevler almıştır. Viyan yoldaş, hareketimize dayatılan en büyük iç ihanet karşısında da Apocu çizgide tereddütsüz yer almıştır. PÇDK kuruluş çalışmalarına katılıp, meclis üyeliği görevini üstlenerek Güney Kürdistan'da önemli çalışmalarda bulunmuştur. Kongra-Gel I. Genel Kurulunda seçildiği Yürütme Konseyi üyeliğini tasfiyeciliğin ve ihanetin dayatıldığı, inkârcılığın ve yılgınlığın körüklendiği en zorlu süreçte başarıyla yürütmüştür. Kongra-Gel II. Genel Kurul hazırlık komitesi çalışmalarında yer almış, bu dönemde ikirciksiz ve net duruşuyla Önderliğin görevlendirdiği PKK Yeniden İnşa Komitesine seçilmiştir. 2004-2005

kışında başlatılan PKK kadro eğitimi çalışmalarında sorumluluk düzeyinde görev yürüten Viyan yoldaş, PKK Yeniden İnşa Kongresi çalışmalarında da en büyük emeğin sahiplerinden olmuştur. Katılımı, görev bilinci, sorumluluk anlayışı ve ilişki gerçeğiyle ulusal birliğin ve Apocu militanlığın temsil gücü olan Viyan yoldaş, 2005 yılı başından itibaren HPG çalışmalarına geçmiş, bulunduğu Botan'ın Haftanın bölgesinde şahadetine kadar bu çalışmaları komutanlık düzeyinde büyük bir fedakârlık ve sorumluluk içinde yürütmüştür.

Viyan yoldaş, Önderliğimize karşı geliştirilen imha konseptine karşı mevcut duruşu her zaman yetersiz bulan, bulunduğu her yerde bunu aşmanın yoğunlaşması ve arayışı içerisinde olan bir militan olarak tüm yoldaşlarının sevgisini kazanan bir duruş sergilemiştir. Örnek bir Apocu militan ve Kürdistan Özgür Kadın Hareketinin seçkin bir üyesi olarak tarihsel ve güncel misyonunun her zaman bilincinde olmuş, eylemini de tamamen özgür iradesi ve kendi inisiyatifiyle gerçekleştirmiştir. Özgürlüğe, demokrasiye, ulusal birliğe ve halkımızın bu güne kadar elde ettiği tüm kazanımlara sahip çıkmanın Önderliğe sahip çıkmakla gerçekleştirebileceğini eyleminden önce yazdığı 24 sayfalık mektubunda da çok net ifade etmektedir.

Viyan yoldaşın eylemi, toparlanarak karşı atağa geçtiğimiz bu süreçte, komplocu güçlerin Önderliğimiz şahsında hareketimize ve halkımıza dayattığı yeni imha konseptine karşı büyük bir fedailik, duyarlılık ve kahramanlık örneğidir. Ancak yöntemi uygun olmayan ve süreklileştirilmemesi gereken bir eylem biçimidir. Bunun yerine başarıya kenetlenen eylem çizgi-

sinin gereklerine uygun olan eylem biçimlerinin esas alınması ve bu temelde gerillanın her yönden çizgiye uygun geliştirilmeye çalışılması daha doğrudur.

Biz bu temelde Viyan arkadaşın eylemini bir kez daha saygıyla selamlarken, gösterdiği büyük bağlılığı, sergilediği Apocu ruhu esas alarak yürüyeceğimize ve mutlaka başaracağımıza dair sözümüzü yineliyoruz

- YAŞASIN APOCU FEDAİ RUHU
- YAŞASIN ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ
- MÜCADELEMİZ
- BÎJÎ RÊBER APO

PKK MECLİSİ
4.Şub.06

“Canımı vermeden bir eylem gerçekleştirmeyi isterdim ama şuna inanıyorum ki, insan gerektiği kadar yaşamalıdır. Aynı zamanda söz anlamını yitirdiğinde sıra eyleme gelir, her eylem de sözün yeniden anlam bulması ve özgürlük umudunun güçlendirilmesi içindir”

Şehit VİYAN

